

VYHODNOTENIE MEDZIREZORTNÉHO PRIPOMIENKOVÉHO KONANIA

Zákon, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 91/2019 Z. z. o neprimeraných podmienkach v obchode s potravinami a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 198/2020 Z. z.

Spôsob pripomienkového konania

Počet vznesených pripomienok, z toho zásadných

80 /56

Počet vyhodnotených pripomienok

80

Počet akceptovaných pripomienok, z toho zásadných

28 /12

Počet čiastočne akceptovaných pripomienok, z toho zásadných

8 /5

Počet neakceptovaných pripomienok, z toho zásadných

44 /39

Rozporové konanie (s kým, kedy, s akým výsledkom)

Počet odstránených pripomienok

Počet neodstránených pripomienok

Sumarizácia vznesených pripomienok podľa subjektov

Č.	Subjekt	Pripomienky do termínu	Pripomienky po termíne	Nemali pripomienky	Vôbec nezaslali
1.	COOP Jednota Slovensko, spotrebné družstvo	16 (0o,16z)	0 (0o,0z)		
2.	Ministerstvo financií Slovenskej republiky	1 (1o,0z)	0 (0o,0z)		
3.	Ministerstvo hospodárstva Slovenskej republiky	9 (2o,7z)	0 (0o,0z)		
4.	Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky	2 (2o,0z)	0 (0o,0z)		
5.	Ministerstvo zahraničných vecí a európskych záležitostí Slovenskej republiky	2 (2o,0z)	0 (0o,0z)		
6.	Odbor aproximácie práva sekcie vládnej legislatívy Úradu vlády SR	17 (17o,0z)	0 (0o,0z)		
7.	Potravinárska komora Slovenska	7 (0o,7z)	0 (0o,0z)		
8.	Republiková únia zamestnávateľov	1 (0o,1z)	0 (0o,0z)		
9.	Slovenská aliancia moderného obchodu (SAMO)	6 (0o,6z)	0 (0o,0z)		
10.	Slovenská poľnohospodárska a potravinárska komora	3 (0o,3z)	0 (0o,0z)		
11.	Slovenské združenie výrobcov piva a sladu	2 (0o,2z)	0 (0o,0z)		
12.	Slovenské združenie pre značkové výrobky	1 (0o,1z)	0 (0o,0z)		
13.	Zväz obchodu SR	13 (0o,13z)	0 (0o,0z)		

14.	Úrad jadrového dozoru Slovenskej republiky	0 (0o,0z)	0 (0o,0z)	x	
15.	Štatistický úrad Slovenskej republiky (Úrad vlády Slovenskej republiky, odbor legislatívy ostatných ústredných orgánov štátnej správy)	0 (0o,0z)	0 (0o,0z)	x	
16.	Úrad priemyselného vlastníctva Slovenskej republiky	0 (0o,0z)	0 (0o,0z)	x	
17.	Ministerstvo práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky	0 (0o,0z)	0 (0o,0z)	x	
18.	Ministerstvo obrany Slovenskej republiky	0 (0o,0z)	0 (0o,0z)	x	
19.	Úrad pre normalizáciu, metrológiu a skúšobníctvo Slovenskej republiky (Úrad vlády Slovenskej republiky, odbor legislatívy ostatných ústredných orgánov štátnej správy)	0 (0o,0z)	0 (0o,0z)	x	
20.	Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky - Sekcia legislatívy	0 (0o,0z)	0 (0o,0z)	x	
21.	Národná banka Slovenska	0 (0o,0z)	0 (0o,0z)	x	
22.	Ministerstvo životného prostredia Slovenskej republiky	0 (0o,0z)	0 (0o,0z)	x	
23.	Ministerstvo kultúry Slovenskej republiky	0 (0o,0z)	0 (0o,0z)	x	
24.	Ministerstvo dopravy a výstavby Slovenskej republiky	0 (0o,0z)	0 (0o,0z)	x	
25.	Asociácia zamestnávateľských zväzov a združení Slovenskej republiky	0 (0o,0z)	0 (0o,0z)	x	
26.	Protimonopolný úrad Slovenskej republiky	0 (0o,0z)	0 (0o,0z)	x	
27.	Ministerstvo investícií, regionálneho rozvoja a informatizácie Slovenskej republiky	0 (0o,0z)	0 (0o,0z)	x	
28.	Generálna prokuratúra Slovenskej republiky	0 (0o,0z)	0 (0o,0z)	x	
29.	Ministerstvo školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky	0 (0o,0z)	0 (0o,0z)	x	
30.	Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky	0 (0o,0z)	0 (0o,0z)		x
31.	Ministerstvo zdravotníctva Slovenskej republiky	0 (0o,0z)	0 (0o,0z)		x
32.	Ministerstvo pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky	0 (0o,0z)	0 (0o,0z)		x
33.	Úrad vlády Slovenskej republiky	0 (0o,0z)	0 (0o,0z)		x
34.	Úrad pre verejné obstarávanie	0 (0o,0z)	0 (0o,0z)		x
35.	Úrad pre normalizáciu, metrológiu a skúšobníctvo Slovenskej republiky	0 (0o,0z)	0 (0o,0z)		x
36.	Úrad geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky	0 (0o,0z)	0 (0o,0z)		x
37.	Štatistický úrad Slovenskej republiky	0 (0o,0z)	0 (0o,0z)		x
38.	Správa štátnych hmotných rezerv Slovenskej republiky	0 (0o,0z)	0 (0o,0z)		x
39.	Najvyšší kontrolný úrad Slovenskej republiky	0 (0o,0z)	0 (0o,0z)		x
40.	Najvyšší súd Slovenskej republiky	0 (0o,0z)	0 (0o,0z)		x
41.	Národná rada Slovenskej republiky	0 (0o,0z)	0 (0o,0z)		x
42.	Kancelária Ústavného súdu Slovenskej republiky	0 (0o,0z)	0 (0o,0z)		x
43.	Združenie miest a obcí Slovenska	0 (0o,0z)	0 (0o,0z)		x
44.	Spĺnomocnenec vlády Slovenskej republiky pre rómske komunity	0 (0o,0z)	0 (0o,0z)		x
45.	Konfederácia odborových zväzov Slovenskej republiky	0 (0o,0z)	0 (0o,0z)		x

46.	Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou	0 (0o,0z)	0 (0o,0z)		x
47.	Konferencia biskupov Slovenska	0 (0o,0z)	0 (0o,0z)		x
48.	Asociácia priemyselných zväzov	0 (0o,0z)	0 (0o,0z)		x
49.	Národný bezpečnostný úrad	0 (0o,0z)	0 (0o,0z)		x
50.	Národné lesnícke centrum	0 (0o,0z)	0 (0o,0z)		x
	Spolu	80 (24o,56z)	0 (0o,0z)		

Vyhodnotenie vecných pripomienok je uvedené v tabuľkovej časti.

Vysvetlivky k použitým skratkám v tabuľke:

O – obyčajná

A – akceptovaná

Z – zásadná

N – neakceptovaná

ČA – čiastočne akceptovaná

Subjekt	Pripomienka	Typ	Vyh.	Spôsob vyhodnotenia
CJS	K bodu 16 (§ 18b) Pripomienka k bodu 16 (§ 18b) Prechodné ustanovenie -Zásadná Návrh: Vzhľadom k tomu, že zmluvy na rok 2021 sú už uzatvorené, v záujme predchádzania zbytočnej administratívnej záťaži navrhujeme, aby sa zmluvy, uzatvorené na rok 2021 po nadobudnutí účinnosti novely už nemuseli upravovať.	Z	A	
CJS	K § 14 ods. 3 Pokuty: Pripomienka k § 14 ods. 3 Pokuty - Zásadná Návrh: „Ministerstvo pôdohospodárstva uloží účastníkovi obchodného vzťahu, ktorý sa dopustí správneho deliktu tým, že v obchodnom vzťahu požaduje, dohodne alebo uplatní neprimeranú podmienku v a) § 3 ods. 5 písm. a), p) alebo písm. r), pokutu do 100 000 eur do 10 000 eur b) § 3 ods. 5 písm. b), c), o) alebo písm. y), pokutu do 300 000 eur do 30 000 eur c) § 3 ods. 5 písm. d), e), i) až n), q), s) až u), w), x), z), aa) alebo ac), pokutu do 500 000 eur do 50 000 eur“ Odôvodnenie: Sankčný rozsah pokút, ktoré obsahuje platný zákon považujeme za neprimeraný a krajne represívny, preto navrhujeme zníženie horných hraníc sankčných rozsahov znížiť	Z	N	Pripomienka je nad rámec predkladanej novely zákona a vecne nesúvisí s jej obsahom. Novela zákona nijakým spôsobom neupravuje a ani nemení výšky pokút, ktoré môže MPRV SR uložiť účastníkovi obchodného vzťahu, ak sa dopustí správneho deliktu podľa § 14 zákona. Rozmedzie, v ktorom umožňuje zákon správnu orgánu uložiť peňažnú sankciu, je nastavené tak, aby správny orgán pri určení výšky mohol zohľadniť všetky okolnosti (t.j. či sa porušiteľ dopustil porušenia zákona prvýkrát alebo opakovane; aké sú hospodárske výsledky porušiteľa, aby mu nebola uložená likvidačná peňažná sankcia atď.), a preto je rozmedzie v ustanovení § 14 ods. 3 zákona nastavené veľmi široko, tzn. spodná hranica 0 eur a horná hranica 100 000 eur (§ 14 ods. 3 písm. a) zákona), 300 000 eur (§ 14 ods. 3 písm. b) zákona), 500 000 eur (§ 14 ods. 3 písm. c) zákona) a 20 % kúpnej ceny, ak k zaplateniu kúpnej ceny dôjde neskôr ako 15 dní odo dňa uplynutia lehoty splatnosti. Účelom hornej výšky peňažnej sankcie je, aby mala pre porušiteľa pri zohľadnení jeho hospodárskeho výsledku odradzujúci efekt a bola účinná. Nastavené sankčné rozmedzie v zákone je aj plne v súlade s čl. 6 smernice (EÚ) 2019/633, podľa ktorého „sankcie musia byť účinné, primerané a odradzujúce vzhľadom na povahu, trvanie, opakovanie a závažnosť porušenia“. Problematika sankčného rozsahu pokút bola na rozporovom konaní dňa 9.11. 2020 s COOP Jednota Slovensko, spotrebné družstvo otvorená a prediskutovaná. COOP Jednota Slovensko,

				spotrebné družstvo na rozporovom konaní ustúpilo od zásadnej pripomienky. Rozpor bol odstránený.
CJS	K novelizačnému bodu 12 (§ 14 ods. 1): K novelizačnému bodu 12 (§ 14 ods. 1) Znevýhodňuje/môže znevýhodniť účastníka - Zásadná Pripomienka: Navrhuje sa zmena definičného znaku správneho deliktu za porušenie predmetného zákona spôsobom, že sa nebude postihovať konanie, ktoré „znevýhodňuje“ účastníka obchodného vzťahu, ale sa bude postihovať konanie, ktoré ho „môže znevýhodniť“ Uvedený bod navrhujeme v y p u s t i ť a ponechať platné znenie zákona. Odôvodnenie: Snaha predkladateľov o uvedené zovšeobecnenie definície správneho deliktu narúša princíp právnej istoty dotknutých podnikateľov a bola by tak posilnená voľnosť uváženia v rámci výkonu kontroly zo strany štátnych orgánov. Z hľadiska znášania zodpovednosti za správny delikt podľa uvedeného zákona pod hrozbou vysokých pokút považujeme za kľúčové, aby bolo objektívne preukázané, či posudzované konanie odberateľa na základe vykonaného dokazovania reálne znevýhodňuje dodávateľa. Skutkové podstaty podľa uvedeného zákona nemajú ohrozujúci charakter, ale z ich vymedzenia vyplýva poškodzovanie dotknutého účastníka obchodného vzťahu. Preto potenciálne znevýhodňovanie ako základný znak všeobecnej definície správneho deliktu nemá opodstatnenie ani z hľadiska účelu samotného zákona.	Z	N	Návrhom zmeny definičného znaku správneho deliktu nedochádza k zmene obsahu doteraz platného znenia ustanovenia správneho deliktu (§ 14 ods. 1 zákona), ale iba k jeho legislatívno-technickému spresneniu. Aj v súčasne platnom a účinnom znení sa za porušenie zákona považuje požadovanie, dohodnutie a uplatnenie, t.j. aj štádia v právnej teórii označované ako príprava alebo pokus. K precizovaniu súčasného znenia správneho deliktu MPRV SR pristúpilo z dôvodu, že definícia správneho deliktu neumožňovala preukázať znevýhodnenie druhého účastníka obchodného vzťahu vo forme požadovania a taktiež dohodnutia neprimeranej podmienky. Ide tu len o potenciálne znevýhodnenie, a preto je potrebná uvedená zmena. Určite sa nejedná o snahu MPRV SR zovšeobecniť definíciu správneho deliktu. Aj z recitálu smernice vyplýva, že nemusí dôjsť k samotnému znevýhodneniu, ale postačuje aj hrozba, potenciálne znevýhodnenie: „<i>V rámci poľnohospodárskeho a potravinového dodávateľského reťazca sa bežne vyskytuje výrazná nerovnováha vo vyjednávacej pozícii medzi dodávateľmi a odberateľmi poľnohospodárskych a potravinových výrobkov. Táto nerovnováha vo vyjednávacej pozícii môže viesť k nekalým obchodným praktikám, keď sa väčší obchodní partneri so silnejšou pozíciou usilujú presadiť určité praktiky alebo zmluvné dojednania, ktoré sú v ich prospech v súvislosti s predajnou transakciou. Takéto praktiky sa napríklad: môžu výrazne odchyľovať od poctivého obchodného správania, môžu byť v rozpore so zásadami dobromyseľnosti a čestnosti a môžu byť jednostranne</i>

				<i>presadzované jedným obchodným partnerom voči druhému; môže sa nimi stanoviť neodôvodnený a neprimeraný prenos hospodárskeho rizika z jedného obchodného partnera na druhého; alebo sa nimi môže vytvoriť výrazná nerovnováha medzi právami a povinnosťami jedného obchodného partnera. Určité praktiky môžu byť zjavne nekalé, aj keď ich obe strany odsúhlasia. V záujme zníženia výskytu takýchto praktík by sa mal na úrovni Únie zaviesť minimálny štandard ochrany pred nekalými obchodnými praktikami, ktoré môžu mať negatívny vplyv na životnú úroveň poľnohospodárskej komunity. Prístup minimálnej harmonizácie v tejto smernici umožňuje členským štátom prijať alebo ponechať v platnosti vnútroštátne pravidlá, ktoré idú nad rámec nekalých obchodných praktík uvedených v tejto smernici.“</i> Problematika zmeny v definičnom znaku správneho deliktu bola na rozporovom konaní dňa 9. 11. 2020 s COOP Jednota Slovensko, spotrebné družstvo otvorená a prediskutovaná. Výsledkom rozporového konania je sprecizovanie textu vecného odôvodnenia zmeny definície správneho deliktu (§ 14 ods. 1 zákona) v dôvodovej správe osobitnej časti, a to v znení vyššie uvedeného vysvetlenia. COOP Jednota Slovensko, spotrebné družstvo na rozporovom konaní ustúpilo od zásadnej pripomienky. Rozpor bol odstránený.
CJS	K novelizačným bodom 1 a 2 (§ 2 písm. b), c)): K novelizačným bodom 1 a 2 (§ 2 písm. b), c)) Združenie - Zásadná Návrh: Uvedené body navrhujeme z tohto návrhu zákona v y p u s t i ť a ponechať pôvodné znenie zákona. Odôvodnenie: → Smernica viaže reguláciu dodávateľsko-odberateľských vzťahov v oblasti potravín len na združenia výrobcov a združenia organizácií výrobcov a len v súvislosti s ich ochranou. Z toho dôvodu paušálne ustanoviť reguláciu s negatívnym dopadom (vrátane sankcií) v zmysle tohto zákona na všetky združenia nie je v súlade s uvedenou zásadou Smernice. V tejto súvislosti dávame do pozornosti režim transpozície	Z	N	Čl. 2 smernice (EÚ) 2019/633 priamo pri definícii odberateľa aj dodávateľa predpokladá, že pod tento pojem je možné subsumovať aj „skupinu takýchto fyzických alebo právnických osôb“. V rámci správneho trestania platia zásady trestného práva vrátane zásady „ne bis in idem“, t.j. situácia, ktorá je uvedená v pripomienke nemôže nastať. Prípád od prípadu orgán kontroly posudzuje, či spadá v danom

	európskych smerníc (prijímanie príslušných opatrení v rámci právneho rámca Smernice, ktorý tvoria jej zásady). Okrem toho, zahrnutie združení do zákona je neopodstatnené aj z nasledovných dôvodov: • za prípadné porušenie zákona za ten istý delikt bude zodpovedné a sankcionované združenie ako aj člen združenia. • zákon rieši dodávateľsko-odberateľské vzťahy v oblasti potravín a preto zaradenie združenia, ktoré neuzatvára zmluvy do tohto zákona nezodpovedá realite obchodných vzťahov • nie je objektívne možné, aby združenie plnilo povinnosti, vyplývajúce zo zákona, ak nemá žiaden obrat z potravín (napr. počítanie 3% z obratu pri distribúcii a marketingových aktivitách) → Preto z hľadiska naplnenia účelu zákona je plne postačujúce, že sú regulovaní odberatelia a dodávatelia, ktorí sú priamymi subjektami dodávateľsko-odberateľského reťazca v obchode s potravinami a medzi ktorými sa riešia vzťahy, ktoré sú predmetom zákona č. 91/2019 → Z hľadiska dopadov by išlo o zásah výlučne voči slovenským obchodníkom			prípade skupina fyzických osôb alebo právnických osôb pod pojem odberateľ alebo dodávateľ. Čl. 9 smernice (EÚ) 2019/633 Slovenskej republiky umožňuje prijať prisnejšiu právnu úpravu, ako je v smernici, avšak neumožňuje Slovenskej republike prijať právnu úpravu menej prísnu v porovnaní so smernicou. Ak by sme pod pojmom odberateľ alebo dodávateľ nepovažovali skupinu takýchto osôb, bolo by začaté voči Slovenskej republike zo strany Európskej komisie konanie pre nesprávnu transpozíciu smernice. Nejde totiž o dobrovoľnú transpozíciu smernice, a preto je predmetné ustanovenie v smernici povinné (záväzná) a musí sa transponovať do právneho poriadku Slovenskej republiky. Dňa 9.11. 2020 MPRV SR uskutočnilo rozporové konanie s COOP Jednota Slovensko, spotrebné družstvo. COOP Jednota Slovensko, spotrebné družstvo trvá na zásadnej pripomienke. Rozpor trvá.
CJS	K novelizačnému bodu 4 (§ 3 ods. 3 písm. b + § 3 ods. 4 písm. c)): K novelizačnému bodu 4 (§ 3 ods. 3 písm. b + § 3 ods. 4 písm. c)) Distribúcia Zásadná Návrh: →V § 3 ods. 3 navrhujeme doplniť – upresniť písm. b) v znení : „Ak odsek 4 neustanovuje inak, neprimeranou podmienkou je aj peňažné plnenie alebo nepeňažné plnenie dodávateľa odberateľovi za b) využitie distribúcie odberateľa, ak odsek 4 písm. c) neustanovuje inak →V § 3 ods. 4 písm. c) navrhujeme vypustiť navrhované znenie písm. c) a ponechať pôvodné znenie „c) dodávateľ nemá možnosť dodávať potraviny odberateľovi, ak ide o činnosť podľa odseku 3 písm. b)“ Nové znenie: „Neprimeranou podmienkou nie je peňažné plnenie alebo nepeňažné plnenie dodávateľa odberateľovi podľa odseku 3, ak a) je dohodnuté vopred, b) je uzatvorené v písomnej forme.“ c) dodávateľ nemá možnosť dodávať potraviny odberateľovi, ak ide o činnosť podľa odseku 3 písm. b) Odôvodnenie: V obchodnej praxi je bežné a nie ojedinelé, že mnohí dodávatelia nemajú vytvorené kapacity na účely distribúcie a reálne nie sú schopní dodávať tovar priamo do maloobchodných prevádzok napr. v rámci najväčšieho domáceho obchodného systému COOP Jednota, ktoré sú na vidieku aj v odľahlejších obciach. Je teda aj v ich záujme, že pokrytie tejto činnosti zabezpečuje odberateľ tým, že túto činnosť vykoná za dodávateľa z jedného miesta (logistického skladu, ktorý odberateľ postavil ako investíciu z vlastných prostriedkov). S týmito službami distribúcie sú dodávatelia plne uzročení,	Z	ČA	Ustanovenie § 3 ods. 4 písm. c), ktoré bolo predložené do pripomienkového konania, bolo na základe vznesených pripomienok upravené tak, aby bola umožnená výnimka (písomne, vopred, 3%) v prípadoch, ak zabezpečuje odberateľ logistiku potraviny od dodávateľa na tzv. logistické centrum (prípadne priamo na predajňu). Novonavrhnuté znenie ustanovenia § 3 ods. 4 písm. c) znie: „c) <i>dodávateľovi nevznikli náklady s dodaním potraviny odberateľovi, ak ide o činnosť podľa odseku 3 písm. b)</i>“. Rozpor trvá.

	keďže poskytované služby distribúcie im reálne šetria náklady ďaleko nad rámec poskytovaného finančného protiplnenia. Ide celkom jednoznačne o princíp win-win. V opačnom prípade by dodávatelia museli dodávať tovar priamo do predajní mimo logistické centrá odberateľov a v prípade, ak by nemali kapacity na takéto dodávky museli by si takúto službu zabezpečiť a zaplatiť za ňu. Zrušenie pôvodného znenia písm. c), ktoré umožňovalo dodávateľom využiť služby odberateľov, ak nemali svoje kapacitné možnosti by kolidovalo s bežnou obchodnou praxou. Opätovne zdôrazňujeme skutočnosť, že v prípade služieb distribúcie ide o vzájomne prospešnú činnosť, ktorá je výhodná pre všetky zúčastnené subjekty, pričom v záujme nezneužívania tohto plnenia na neprimeraný jednostranný prospech platí zákonom stanovený limit 3% z ročného obratu dodávateľa. Ďalšie obmedzovanie tohto režimu stanovením platieb za distribúciu do nadobudnutia vlastníckeho práva odberateľa k potravine považujeme za neopodstatnené a z hľadiska dopadov na subjekty pôsobiace na trhu za šikanózne. Deklarovaným účelom zákona č. 91/2109 Z.z. je zabezpečenie plynulosti dodávok tovarov dodávateľa a ich následný odber. Dôvodová správa k § 3 ods. 3 a 4 totiž uvádza, že: „Filozofiou odsekov 3 a 4 je umožniť peňažné plnenie alebo nepeňažné plnenie za služby, ktoré môžu objektívne prispieť k zlepšeniu predaja potraviny dodávateľa.“ Zároveň zo všeobecnej časti dôvodovej správy vyplýva, že hlavným účelom prijatia novej právnej úpravy zákona č. 91/2019 Z.z. je podpora domácej potravinovej produkcie.			
CJS	K novelizačnému bodu 5 (§ 3 ods. 5 písm. f)) Lehoty splatnosti : K novelizačnému bodu 5 (§ 3 ods. 5 písm. f)) Lehoty splatnosti - Zásadná Návrh: Uvedený bod navrhujeme zmeniť v súlade so znením Smernice nasledovne: Alt. 1: V §3 ods. 5 písm. f) znie: f) neuhradenie kúpnej ceny v lehote splatnosti, ktorá je najviac 60 dní odo dňa vystavenia faktúry za dodanie potraviny alebo najviac 30 dní od vystavenia faktúry za dodanie vybranej potraviny; Alt. 2: V §3 ods. 5 písm. f) znie: f) neuhradenie kúpnej ceny v lehote splatnosti, ktorá je do 30 dní odo dňa doručenia faktúry za potravinu alebo do 45 dní odo dňa dodania potraviny, podľa toho, ktorý z týchto dvoch dátumov je neskorší, alebo neuhradenie kúpnej ceny v lehote splatnosti, ktorá je 20 dní odo dňa doručenia faktúry za vybranú potravinu alebo 30 dní odo dňa dodania vybranej potraviny, podľa toho, ktorý z týchto dvoch dátumov je neskorší. Odôvodnenie: Platby za dodaný tovar sa realizujú až po doručení faktúr a v niektorých prípadoch účtovný systém maloobchodníkov a veľkoobchodníkov ani nedovoľuje zrealizovať platby pred zaregistrovaním príslušných faktúr. Prijemcovia faktúr nimi potrebujú disponovať, okrem iného pre potreby vedenia účtovníctva, riadnej evidencie a pre účely DPH. Bez faktúry nemôžu kupujúci uplatniť odpočet DPH alebo požiadať o vrátenie DPH (dodací list nepostačuje pre tieto účely). Z toho dôvodu nie je primerané požadovať od obchodníkov platiť za dodaný tovar bez faktúry,	Z	N	Pripomienka je nad rámec predkladanej novely zákona. Návrh zákona žiadnym spôsobom neupravuje dĺžky lehôt splatnosti, ale výlučne transponuje smernicu (EÚ) 2019/633 tým, že vylučuje z režimu ustanovenia § 3 ods. 5 písm. f) zákona platby vykonávané v rámci programu podľa čl. 23 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1308/2013 zo 17. decembra 2013, ktorým sa vytvára spoločná organizácia trhov s poľnohospodárskymi výrobkami, a ktorým sa zrušujú nariadenia Rady (EHS) č. 922/72, (EHS) č. 234/79, (ES) č. 1037/2001 a (ES) č. 1234/2007 (Ú. v. EÚ L 347, 20.12.2013) v platnom znení a platby vykonávané verejnými poskytovateľmi zdravotnej starostlivosti. Smernica(EÚ) 2019/633 v čl. 9 umožňuje členským štátom EÚ v prípade potreby prijať prísnejšiu právnu úpravu ako v smernici. Z aplikačnej praxe sa

	nakolko v momente dodania tovaru výsledná suma ani nemusí byť známa. Doručenie faktúry je neskorší termín na splatnosť ako dodanie tovaru a preto aj nastavenie splatnosti len na doručenie faktúry a z toho dôvodu takto nastavený režim je aj v súlade so Smernicou, nakolko Smernica stanovuje dva termíny na výber, a to v závislosti od toho, ktorý termín je neskorší. Podľa zákona č. 222/2004 Z.z. o DPH musia dodávatelia tovaru vystaviť faktúru do 15 dní od dodania tovaru. Uvedená lehota sa aplikuje na vystavenie faktúry, ale nie na jej doručenie a neexistuje ani žiadny iný predpis, ktorý by upravoval, ako by faktúra mala byť doručená. Prax vystavovania faktúr u niektorých dodávateľov v kombinácii s kratšou lehotou splatnosti a množstvom času, ktorý dodávateľ potrebuje na vystavenie a doručenie faktúry (väčšinou 3 až 4 dni) a ktorý odberateľ potrebuje na spracovanie faktúry a zrealizovanie platby (väčšinou 5 až 7 dní) vedie k mnohým situáciám, kedy je pre odberateľa fyzicky nemožné zaplatiť načas. Tento proces sa ešte predlži, ak je tovar dodávaný externou spoločnosťou. Už samotné platné znenie §3 ods. 5 písm. f) zákona je v príkrom nesúlade so Smernicou EP a Rady č. 2011/7/EU o boji proti oneskoreným platbám v obchodných transakciách, transponovanej do Obchodného zákonníka zákonom č. 9/2013 Z. z. Predmetná smernica práve naopak umožňuje v zmluve dojednať aj dlhšiu lehotu splatnosti od dodania tovaru alebo poskytnutia služby, ktorá nesmie presiahnuť 60 dní odo dňa doručenia faktúry alebo inej výzvy dodávateľa. V danom prípade ide o zásadným spôsobom obmedzovaný princíp zmluvnej voľnosti (§ 263 Obch. zák.). Zdôrazňujeme, že návrh novely je zároveň v priamom rozpore so znením samotnej transponovanej Smernice, ktoré nekalé praktiky súvisiace s oneskorenými platbami explicitne upravuje v čl. 3 tak, že pri potravinách podliehajúcich rýchlej skaze Smernica stanovuje hranicu 30 dní od dodania alebo 30 dní od vystavenia faktúry a pri ostatných potravinách je stanovená hranica 60 dní od dodania alebo 60 dní od vystavenia faktúry. Zároveň Smernica stanovuje uvedený režim lehôt splatnosti alternatívne vo väzbe jednak na dodanie tovaru, ako i na fakturáciu.			dĺžky lehôt a nastavenie splatnosti preukázali ako správne nastavené vzhľadom na cieľ zákona chrániť (resp. vybalancovať) postavenie spracovateľov a prvovýrobcov. Posunutie splatnosti na moment doručenia by mohlo byť odberateľmi zneužívané na posúvanie splatnosti spôsobom, že by si vyžiadali poslednú dodávku až 30. deň, čím by bola splatnosť de facto 45 dní od prvej dodávky potraviny. Spustilo by to plošné využívanie tohto systému. Zmluvné strany si musia upraviť vzťah spôsobom, aby mal odberateľ dostatok času na úhradu faktúry. Dňa 9.11. 2020 uskutočnilo MPRV SR rozporové konanie s COOP Jednota Slovensko, spotrebné družstvo. Problematika lehôt splatnosti bola na rozporovom konaní s COOP Jednota Slovensko, spotrebné družstvo otvorená a prediskutovaná. Rozpor trvá.
CJS	K novelizačnému bodu 8. (§ 3 odsek 5 písm. af): K novelizačnému bodu 8. (§ 3 odsek 5 písm. af)): Obchodné tajomstvo - Zásadná Znenie: „Neprimeranou podmienkou je aj af) neoprávnené získanie, využitie alebo sprístupnenie obchodného tajomstva dodávateľa odberateľom podľa § 51 Obchodného zákonníka, Pripomienka: Požadujeme to recipročne aj pre dodávateľa	Z	A	Zákon je postavený recipročne a teoreticky zastrešuje aj situácie, v ktorých môže byť dodávateľ porušený.
CJS	K novelizačnému bodu 8. (§ 3 odsek 5 písm. ag)): K novelizačnému bodu 8. (§ 3 odsek 5 písm. ag)): Odvetné opatrenia - Zásadná Znenie: „Neprimeranou podmienkou je aj ag) vyhrážanie sa odberateľovi dodávateľovi odvetnými obchodnými opatreniami alebo vykonávanie takých opatrení odberateľom, ak dodávateľ uplatňuje svoje zákonné právo alebo právo	Z	N	Nie je možné identifikovať (a ani to nie je účel všeobecne záväzného právneho predpisu) všetky teoreticky vzniknuté situácie a následne ich vyšpecifikovať. V praxi boli voči dodávateľom uplatňované odvetné opatrenia,

	vyplývajúce zo zmluvy uzavretej medzi účastníkmi obchodného vzťahu“ Pripomienka: Predmetná skutková podstata neprimeranej podmienky síce vyplýva zo Smernice, avšak len ako právny rámec neprimeranej podmienky pre členské štáty EÚ. V rámci jej implementácie do národného zákona ju nestačí len odpísať, ale je potrebné ju konkretizovať na podmienky slovenských dodávateľsko-odberateľských vzťahov. Bez konkretizácie alebo bližšej charakteristiky tejto skutkovej podstaty by dochádzalo k výkladovým problémom a možnej neoprávnenej represii. Napríklad výzva na plnenie povinnosti dodávateľom s možnosťou vypovedania zmluvy v prípade nesplnenia tejto povinnosti by mohlo byť považované zo strany kontrolných orgánov za vyhrážanie sa, ale v skutočnosti by išlo o bežnú prax v rámci dodávateľsko-odberateľských vzťahov v súvislosti s požiadavkami na plnenie povinností.			čomu sa snaží smernica (EÚ) 2019/633 celkom zrejmé predísť. V prípade aplikácie sa skúma objektívny stav, t.j. v prípade, že sa odberateľ vyhráža vypovedaním zmluvy dodávateľovi, keď mu nezníži cenu, alebo nevyužije jeho logistiku by mohli byť považované za naplnenie navrhovanej skutkovej podstaty. V prípade, že by išlo o vypovedanie zmluvy z dôvodu, keď sú naň zákonné predpoklady a zároveň by to korešpondovalo aj s faktickým a objektívnym stavom, skutková podstata by naplnená nebola. Dňa 9.11. 2020 MPRV SR uskutočnilo rozporové konanie s COOP Jednota Slovensko, spotrebné družstvo. Na rozporovom konaní COOP Jednota Slovensko, spotrebné družstvo od zásadnej pripomienky ustúpilo. Rozpor bol odstránený.
CJS	K novelizačnému bodu 9. (§ 4 odsek 1): K novelizačnému bodu 9. (§ 4 odsek 1): Podnety - Zásadná Návrh: Na konci doplniť novú vetu nasledovne: „Kontrolu vykonáva Ministerstvo pôdohospodárstva a rozvoja vidieka SR (ďalej len „ministerstvo pôdohospodárstva“). Ministerstvo pôdohospodárstva môže vykonať kontrolu u kontrolovaného subjektu z vlastného podnetu alebo z podnetu inej osoby. Na anonymné podnety sa neprihliada a nebudú predmetom kontroly.“ Odôvodnenie: Predchádzalo by sa tak neodôvodneným, resp. nepodloženým kontrolám, ktoré by anonym mal záujem poslať na odberateľa, napr. len za účelom poškodenia dobrého mena konkurenta. Osoba, ktorá má ozajstný záujem na odstránení neprimeranej podmienky, o ktorej má poznatky, v takom prípade by nemala mať problém podpísať sa pod podnet.	Z	N	Možnosť anonymných podnetov je základným pilierom celého predpisu. V minulosti malo adresné podanie podnetu dodávateľom veľakrát fatálne následky pre tohto dodávateľa. Anonymita, resp. ochrana identity podávateľa podnetu je aj základným princípom uvedeným v smernici (EÚ) 2019/633. Podanie anonymného podnetu nezakladá MPRV SR obligatórnu povinnosť vykonať kontrolu. Dňa 9.11. 2020 MPRV SR uskutočnilo rozporové konanie s COOP Jednota Slovensko, spotrebné družstvo. COOP Jednota Slovensko, spotrebné družstvo od zásadnej pripomienky ustúpilo. Rozpor bol odstránený.
CJS	§ 3 ods. 5 písm. ab) Generálna klauzula 8. Pripomienka k §3 ods. 5 písm. ab) Generálna klauzula -Zásadná Znenie: „Neprimeranou podmienkou je aj ab) iné konanie alebo opomenutie konania účastníka obchodného vzťahu voči druhému účastníkovi obchodného vzťahu, ktoré sa odchyľuje od poctivého obchodného styku Návrh: Vypustiť Odôvodnenie: Navrhujeme vypustenie tzv. generálnej klauzuly neprimeranej podmienky bez konkrétneho skutkového vymedzenia, čo narušá princíp právnej istoty dotknutých podnikateľov a regulácia obchodných vzťahov sa tak posúva do sféry administratívnej svojvôle, kedy bez náležitej predvídateľnosti právnej	Z	N	Pripomienka je nad rámec predkladanej novely zákona a vecne nesúvisí s jej obsahom. Novela zákona nijakým spôsobom neupravuje a ani nemení ustanovenie § 3 ods. 5 písm. ab) zákona. Vzhľadom na zaužívanú legislatívnu prax nielen v národnej ale aj v európskej a zahraničnej legislatíve nie je možné akceptovať argumenty týkajúce sa vzniku „právnej neistoty“. Generálna klauzula je nielen

	normy až kontrolný orgán môže na základe voľného posúdenia kvalifikovať, či je určité konanie „protizákonné“ a uloží tak sankciu. Takáto právna konštrukcia zavádzanej regulácie je v priamom rozpore s predpismi vyššej právnej sily - Ústavou SR, medzinárodnými zmluvami, ktorými je Slovenská republika viazaná, ale aj všeobecne platnými právnymi princípmi, podľa ktorých akýkoľvek zásah do právnej integrity fyzických a právnických osôb musí mať náležitú oporu v zákone, musí byť odôvodnený legitímnym cieľom a prostriedky na jeho dosiahnutie majú byť primerané, pričom akýkoľvek sankčný postih musí byť dikciou právnej normy dostatočne predvídateľný. Zavedenie predkladateľom označenej tzv. generálnej klauzuly neprimeranej podmienky bez konkrétneho vymedzenia by v absolútnej miere narušilo princíp právnej istoty dotknutých podnikateľov a regulácia obchodných vzťahov sa tak posúva do sféry kontrolnej svojvôle, kedy bez náležitej predvídateľnosti právnej normy až kontrolný orgán bude na základe voľného posúdenia kvalifikovať, či je určité konanie „protizákonné“ a uložiť tak sankciu.		všeobecne dlhoročne akceptovaná a praktizovaná v právnom poriadku SR, v práve EÚ, v zahraničných právnych úpravách, ale aj priamo vyžadovaná v nadväznosti na závery národných súdov a rozhodovaciu prax ESD. V rámci nášho právneho poriadku, napr. ustanovenie § 8 zákona č. 136/2001 Z. z. o ochrane hospodárskej súťaže a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 347/1990 Zb. o organizácii ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ochrane hospodárskej súťaže“), v rámci EÚ legislatívy, napr. čl. 102 ZFEÚ, v rámci zahraničných právnych poriadkov, napr. úprava v Nemecku a UK. Rozhodovacia prax národných súdov (napr. rozhodnutie NS SR sp. zn. 8Sžhpu/1/2012 zo dňa 23.05.2013) a Európskeho súdneho dvora (napr. rozsudok ESD 85/76 Hoffmann Roche c/a Komisia). Súdny označil všeobecnú konštrukciu generálnej klauzuly za nevyhnutnú, vzhľadom na skutočnosť, že nie je možné normatívne podať úplný výpočet spôsobov, ktorými bude dochádzať k porušovaniu zákona. A zároveň uviedli, že správne orgány musia mať právo na základe generálnej klauzuly formulovať nové skutkové podstaty. Vyššie uvedené deklaroval aj Ústavný súd Slovenskej republiky. V uznesení Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 541/2016 zo 17. augusta 2016 sa uvádza „Pokiaľ zákon zakazuje určitý spôsob správania a konania, a to či už určením spôsobu konania alebo následku, nemožno ani pri absencii konkrétne vymedzenej skutkovej podstaty tvrdiť, že porušenie takého všeobecného (generálneho) pravidla nie je porušením zákona, a teda nie je v zmysle tohto zákona sankcionovateľné. Neexistencia
--	--	--	---

			konkrétnej definície pri súčasnej existencii generálnej klauzuly vedie k možnosti postihnúť širšie spektrum správania subjektov na trhu, ktoré môže mať škodlivé účinky na hospodársku súťaž. Je úlohou protimonopolného úradu takéto správanie zistiť včas, riadne ho podchytiť a zadefinovať ako skutkovú podstatu.“ Oblasť neprimeraných podmienok je obsahovo veľmi blízka oblasti ochrany hospodárskej súťaže. Zákon o ochrane hospodárskej súťaže v ustanovení § 8 uvádza: „(1) Dominantné postavenie na relevantnom trhu má podnikateľ alebo niekoľko podnikateľov, ktorí nie sú vystavení podstatnej súťaži a ktorí sa vzhľadom na svoju ekonomickú silu môžu správať nezávisle. (2) Zneužitím dominantného postavenia na relevantnom trhu je najmä a) priame alebo nepriame uplatňovanie neprimeraných cien alebo iných neprimeraných obchodných podmienok, b) obmedzenie výroby, odbytu alebo technického vývoja tovaru na úkor užívateľov, c) uplatňovanie rozdielnych podmienok pri zhodnom alebo porovnateľnom plnení voči jednotlivým podnikateľom, ktorými sú alebo môžu byť títo podnikatelia znevýhodňovaní v súťaži, alebo d) viazanie súhlasu s uzavretím zmluvy na podmienku, že druhá zmluvná strana prijme aj ďalšie záväzky, ktoré svojou povahou alebo podľa obchodných zvyklostí nesúvisia s predmetom tejto zmluvy. (3) Zneužívanie dominantného postavenia na relevantnom trhu je zakázané.“ To znamená, že oblasť hospodárskej súťaže obsahuje generálnu klauzulu dominantného postavenia a demonštratívny výpočet takýchto konaní. Optikou COOP Jednota Slovensko, spotrebiteľské združenie by v tomto prípade išlo ešte o vägnejšiu definíciu, keďže postačuje, aby porušitelia neboli vystavení súťaži a vedeli sa
--	--	--	---

				správať nezávisle. V prípade generálnej klauzuly v zákone o neprimeraných podmienkach v obchode s potravinami je limit stanovený porušením tzv. „pocitového obchodného styku“ ktorý je stanovený ustálenou judikatúrou. Pred prijatím generálnej klauzuly stačilo obchodným reťazcom zmeniť len jedno slovo v skutkovej podstate napr. vo fakturácii a nebola skutková podstata naplnená. Je preto pochopiteľné, že existuje výrazný tlak obchodných reťazcov na jej zrušenie, čo by im umožnilo efektívne obchádzať zákon. Príklad: Pred prijatím generálnej klauzuly bolo zakázané spoplatňovať spotrebiteľský prieskum. Obchodné reťazce to obišli tak, že spotrebiteľský prieskum fakturovali dodávateľom potravín ako „počítačové spracovanie údajov,“ a tým sa vyhli sankcii. Súd neakceptoval akúkoľvek odchýlku od gramatického znenia skutkových podstat. Pri absencii generálnej klauzuly nebude pre obchodné reťazce problém vymyslieť spôsob obídenia ktorejkoľvek skutkovej podstaty neprimeranej podmienky. Dňa 9. 11. 2019 sa konalo rozporové konanie. Problematika generálnej klauzuly bola na rozporovom konaní s COOP Jednota Slovensko, spotrebné družstvo otvorená a prediskutovaná. COOP Jednota Slovensko, spotrebné družstvo na zásadnej pripomienke trvá. MPRV SR však nemôže vzhľadom na vyššie uvedené zdôvodnenie pripomienku akceptovať. Rozpor trvá.
CJS	K § 14 ods. 3: 9. Pripomienka k § 14 ods. 3 Pokuty - Zásadná Návrh: „Ministerstvo pôdohospodárstva uloží účastníkovi obchodného vzťahu, ktorý sa dopustí správneho deliktu tým, že v obchodnom vzťahu požaduje, dohodne alebo uplatní neprimeranú podmienku v a) § 3 ods. 5 písm. a), p) alebo písm. r), pokutu do 10 000 eur b) § 3 ods. 5 písm. b), c), o) alebo písm. y), pokutu do 30 000 eur c) § 3 ods. 5 písm. d), e), i) až n), q), s) až u), w), x), z), aa) alebo ac), pokutu do 50 000 eur“ Odôvodnenie: Sankčný rozsah pokút, ktoré obsahuje platný zákon	Z	N	Ide o duplicitnú pripomienku. Pripomienka je nad rámec predkladanej novely zákona a vecne nesúvisí s jej obsahom. Novela zákona nijakým spôsobom neupravuje a ani nemení výšky pokút, ktoré môže Ministerstvo pôdohospodárstva a rozvoja vidieka SR uložiť účastníkovi obchodného vzťahu, ak sa dopustí správneho deliktu podľa § 14 zákona.

	považujeme za neprimeraný a krajne represívny, preto navrhujeme zníženie horných hraníc sankčných rozsahov znížiť .			Rozmedzie, v ktorom umožňuje zákon správnu orgánu uložiť peňažnú sankciu, je nastavené tak, aby správny orgán pri určení výšky mohol zohľadniť všetky okolnosti (t. j. či sa porušiteľ dopustil porušenia zákona prvýkrát alebo opakovane; aké sú hospodárske výsledky porušiteľa, aby mu nebola uložená likvidačná peňažná sankcia atď.), a preto je rozmedzie v ustanovení § 14 ods. 3 zákona nastavené veľmi široko, tzn. spodná hranica 0 eur a horná hranica 100 000 eur (§ 14 ods. 3 písm. a) zákona), 300 000 eur (§ 14 ods. 3 písm. b) zákona), 500 000 eur (§ 14 ods. 3 písm. c) zákona) a 20 % kúpnej ceny, ak k zaplateniu kúpnej ceny dôjde neskôr ako 15 dní odo dňa uplynutia lehoty splatnosti. Účelom hornej výšky peňažnej sankcie je, aby mala pre porušiteľa pri zohľadnení jeho hospodárskeho výsledku odradzujúci efekt a bola účinná. Nastavené sankčné rozmedzie v zákone je aj plne v súlade s čl. 6 smernice (EÚ) 2019/633, podľa ktorého „sankcie musia byť účinné, primerané a odradzujúce vzhľadom na povahu, trvanie, opakovanie a závažnosť porušenia“. Problematika sankčného rozsahu pokút bola na rozporovom konaní dňa 9.11. 2020 s COOP Jednota Slovensko, spotrebné družstvo otvorená a prediskutovaná. COOP Jednota Slovensko, spotrebné družstvo na rozporovom konaní od zásadnej pripomienky ustúpilo. Rozpor bol odstránený.
CJS	K novelizačnému bodu 4 (§ 3 ods. 3 písm. b + § 3 ods. 4 písm. c)): K novelizačnému bodu 4 (§ 3 ods. 3 písm. b + § 3 ods. 4 písm. c)) Distribúcia Zásadná Návrh: →V § 3 ods. 3 navrhujeme doplniť – upresniť písm. b) v znení : „Ak odsek 4 neustanovuje inak, neprimeranou podmienkou je aj peňažné plnenie alebo nepeňažné plnenie dodávateľa odberateľovi za b) využitie distribúcie odberateľa, ak odsek 4 písm. c) neustanovuje inak →V § 3 ods. 4 písm. c) navrhujeme vypustiť navrhované znenie písm. c) a ponechať pôvodné znenie „c) dodávateľ nemá možnosť dodávať potraviny odberateľovi, ak ide o činnosť podľa odseku 3 písm. b)“ Nové znenie: „Neprimeranou podmienkou nie je	Z	ČA	Ide o duplicitnú pripomienku. Ustanovenie § 3 ods. 4 písm. c), ktoré bolo predložené do pripomienkového konania, bolo na základe vznesených pripomienok upravené tak, aby bola umožnená výnimka (písomne, vopred, 3%) v prípadoch, ak zabezpečuje odberateľ logistiku potraviny od dodávateľa na tzv. logistické centrum (prípadne priamo na predajňu). Novonavrnuté znenie ustanovenia § 3 ods. 4

	peňažné plnenie alebo nepeňažné plnenie dodávateľa odberateľovi podľa odseku 3, ak a) je dohodnuté vopred, b) je uzatvorené v písomnej forme.“ c) dodávateľ nemá možnosť dodávať potraviny odberateľovi, ak ide o činnosť podľa odseku 3 písm. b) Odôvodnenie: V obchodnej praxi je bežné a nie ojedinelé, že mnohí dodávatelia nemajú vytvorené kapacity na účely distribúcie a reálne nie sú schopní dodávať tovar priamo do maloobchodných prevádzok napr. v rámci najväčšieho domáceho obchodného systému COOP Jednota, ktoré sú na vidieku aj v odľahlejších obciach. Je teda aj v ich záujme, že pokrytie tejto činnosti zabezpečuje odberateľ tým, že túto činnosť vykoná za dodávateľa z jedného miesta (logistického skladu, ktorý odberateľ postavil ako investíciu z vlastných prostriedkov). S týmito službami distribúcie sú dodávatelia plne uzrobení, keďže poskytované služby distribúcie im reálne šetria náklady ďaleko nad rámec poskytovaného finančného protiplnenia. Ide celkom jednoznačne o princíp win-win. V opačnom prípade by dodávatelia museli dodávať tovar priamo do predajní mimo logistické centrá odberateľov a v prípade, ak by nemali kapacity na takúto dodávku museli by si takúto službu zabezpečiť a zaplatiť za ňu. Zrušenie pôvodného znenia písm. c), ktoré umožňovalo dodávateľom využiť služby odberateľov, ak nemali svoje kapacitné možnosti by kolidovalo s bežnou obchodnou praxou. Opätovne zdôrazňujeme skutočnosť, že v prípade služieb distribúcie ide o vzájomne prospešnú činnosť, ktorá je výhodná pre všetky zúčastnené subjekty, pričom v záujme nezneužívania tohto plnenia na neprimeraný jednostranný prospech platí zákonom stanovený limit 3% z ročného obratu dodávateľa. Ďalšie obmedzovanie tohto režimu stanovením platieb za distribúciu do nadobudnutia vlastníckeho práva odberateľa k potravinu považujeme za neopodstatnené a z hľadiska dopadov na subjekty pôsobiace na trhu za šikanózne. Deklarovaným účelom zákona č. 91/2019 Z.z. je zabezpečenie plynulosti dodávok tovarov dodávateľa a ich následný odber. Dôvodová správa k § 3 ods. 3 a 4 totiž uvádza, že: „Filozofiou odsekov 3 a 4 je umožniť peňažné plnenie alebo nepeňažné plnenie za služby, ktoré môžu objektívne prispieť k zlepšeniu predaja potraviny dodávateľa.“ Zároveň zo všeobecnej časti dôvodovej správy vyplýva, že hlavným účelom prijatia novej právnej úpravy zákona č. 91/2019 Z.z. je podpora domácej potravinovej produkcie.			písm. c) znie: „c) dodávateľovi nevznikli náklady s dodaním potraviny odberateľovi, ak ide o činnosť podľa odseku 3 písm. b)“. Rozpor trvá.
CJS	K novelizačným bodom 1 a 2 (§ 2 písm. b), c)): K novelizačným bodom 1 a 2 (§ 2 písm. b), c)) Združenie - Zásadná Návrh: Uvedené body navrhujeme z tohto návrhu zákona v y p u s t i ť a ponechať pôvodné znenie zákona. Odôvodnenie: → Smernica viaže reguláciu dodávateľsko-odberateľských vzťahov v oblasti potravín len na združenia výrobcov a združenia organizácií výrobcov a len v súvislosti s ich ochranou. Z toho dôvodu paušálne ustanoviť reguláciu s negatívnym dopadom (vrátane sankcií) v zmysle tohto zákona na všetky združenia nie je v súlade s uvedenou	Z	N	Ide o duplicitnú pripomienku. Čl. 2 smernice (EÚ) 2019/633 priamo pri definícii odberateľa aj dodávateľa predpokladá, že pod tento pojem je možné subsumovať aj „skupinu takýchto fyzických alebo právnických osôb“. V rámci správneho trestania platia zásady trestného práva vrátane zásady „ne bis in idem“, t.j. situácia, ktorá je uvedená v pripomienke

	zásadou Smernice. V tejto súvislosti dávame do pozornosti režim transpozície európskych smerníc (prijímanie príslušných opatrení v rámci právneho rámca Smernice, ktorý tvoria jej zásady). Okrem toho, zahrnutie združení do zákona je neopodstatnené aj z nasledovných dôvodov: • za prípadné porušenie zákona za ten istý delikt bude zodpovedné a sankcionované združenie ako aj člen združenia. • zákon rieši dodávateľsko-odberateľské vzťahy v oblasti potravín a preto zaradenie združenia, ktoré neuzatvára zmluvy do tohto zákona nezodpovedá realite obchodných vzťahov • nie je objektívne možné, aby združenie plnilo povinnosti, vyplývajúce zo zákona, ak nemá žiaden obrat z potravín (napr. počítanie 3% z obratu pri distribúcii a marketingových aktivitách) → Preto z hľadiska naplnenia účelu zákona je plne postačujúce, že sú regulovaní odberatelia a dodávatelia, ktorí sú priamymi subjektami dodávateľsko-odberateľského reťazca v obchode s potravinami a medzi ktorými sa riešia vzťahy, ktoré sú predmetom zákona č. 91/2019 → Z hľadiska dopadov by išlo o zásah výlučne voči slovenským obchodníkom			nemôže nastať. Prípád od prípadu orgán kontroly posudzuje, či spadá v danom prípade skupina fyzických osôb alebo právnických osôb pod pojem odberateľ alebo dodávateľ. Čl. 9 smernice (EÚ) 2019/633 Slovenskej republiky umožňuje prijať prísnejšiu právnu úpravu, ako je v smernici, avšak neumožňuje Slovenskej republike prijať právnu úpravu menej prísnu v porovnaní so smernicou. Ak by sme pod pojmom odberateľ alebo dodávateľ nepovažovali skupinu takýchto osôb, bolo by začaté voči Slovenskej republike zo strany Európskej komisie konanie pre nesprávnu transpozíciu smernice. Nejde totiž o dobrovoľnú transpozíciu smernice, a preto je predmetné ustanovenie v smernici povinné (záväzná) a musí sa transponovať do právneho poriadku Slovenskej republiky. Dňa 9.11. 2020 MPRV SR uskutočnilo rozporové konanie s COOP Jednota Slovensko, spotrebné družstvo. COOP Jednota Slovensko, spotrebné družstvo trvá na zásadnej pripomienke. Rozpor trvá.
CJS	Osobitné pripomienky V prípade, ak naša všeobecná pripomienka, spočívajúca v úplnom prepracovaní návrhu novely nebude akceptovaná, uvádzame nasledovné zásadné pripomienky k predloženému zneniu návrhu novely zákona:	Z	N	Z legislatívno-technického hľadiska nejde o pripomienku podľa čl. 14 prvej až tretej vety Legislatívnych pravidiel vlády SR, a preto predkladateľ nie je povinný na túto pripomienku prihliadať a ani ju vyhodnocovať. Všetky osobitné pripomienky uplatnené COOP Jednota Slovensko, spotrebné družstvo v rámci pripomienkového konania boli dňa 9.11. 2020 na rozporovom konaní otvorené a prediskutované. Slovenská republika je povinná transponovať smernicu (EÚ) 2019/633. V tabuľke zhody, ktorá tvorí súčasť sprievodných dokumentov k vlastnému materiálu, je odkaz na transpozíciu jednotlivých článkov tejto smernice.
CJS	Všeobecné pripomienky – zásadné: Všeobecné pripomienky – zásadné Predložený návrh novely zákona č. 91/2019 Z.z. o neprimeraných podmienkach v obchode s potravinami predkladateľ	Z	N	Pripomienka nad rámec predkladanej novely zákona. Smernica (EÚ) 2019/633 je transponovaná spôsobom a v rozsahu, v akom si

	MPaRV SR iba formálne zdôvodňuje transpozíciou Smernice EP a Rady (EÚ) č. 2019/633 o nekalých obchodných praktikách vo vzťahoch medzi podnikmi v poľnohospodárskom a potravinovom reťazci (ďalej iba ako „Smernica“). Základným princípom Smernice je regulácia dodávateľsko-odberateľských obchodných vzťahov v rámci potravinového reťazca, s cieľom odstránenia istej nerovnováhy v týchto vzťahoch primeranými prostriedkami, výlučne v prospech malých a stredných podnikov pôsobiacich v potravinárstve, tzn. prijatá regulácia podľa Smernice chráni malé a stredné podniky vo vzťahu k veľkým podnikom so značnou ekonomickou silou a vyslovene uvádza, že „by sa malo predísť tomu, aby sa ochrana poskytovala hospodárskym subjektom, ktoré nie sú zraniteľné alebo ktoré sú oveľa menej zraniteľné ako ich menší partneri alebo konkurenti.“ V slovenskom právnom predpise (zákon č. 91/2019 Z.z., vrátane pripravovanej novely) uvedený základný princíp a cieľ úplne absentuje a predkladatelia iba využívajú možnosť, poskytnutú Smernicou, na prijatie prísnejšej regulácie na národnej úrovni. Výsledkom uvedeného ponímania transpozície Smernice je plošná regulácia dodávateľsko-odberateľských vzťahov bez rozlíšenia veľkosti subjektov v týchto vzťahoch ako aj bez rozlíšenia ich ekonomickej a vyjednávacej sily. Paušálne poskytnutie ďalších výhod dodávateľom bez rozlišovania ich ekonomickej sily, posilňuje postavenie medzinárodných výrobných (dodávateľských) reťazcov na trhu, čo prináša problémy menším dodávateľom, najmä slovenským výrobcom potravín ako aj ťažšie vyjednávacie pozície menších slovenských odberateľov s nadnárodnými dodávateľmi, čo v neposlednom rade vedie aj k ich priamej likvidácii. S tým súvisí tiež nulový efekt vo vzťahu k podpore predaja domácich výrobkov, ktorý prekladatelia opakovane deklarujú ako hlavný cieľ tejto legislatívy. Zároveň je potrebné zdôrazniť, že zahraničné odberateľské obchodné reťazce táto regulácia podstatne nezasiahne s tým, že najťažšie dopady budú opäť znášať slovenskí obchodníci, ktorí reálne držia domácu potravinovú produkciu nad vodou. Zavedenie prísnejších vnútroštátnych pravidiel nad rámec Smernice do zákona č. 91/2019 Z.z. bez toho, aby sa sledovala proporционаlita fungovania vnútorného trhu spôsobilo, že predmetný zákon je poznamenaný prvkami goldplatingu. Cieľom Smernice je umožniť členským štátom začleniť príslušné pravidlá do ich vnútroštátneho právneho poriadku tak, aby mohli zaviesť kompaktné režimy a v tejto súvislosti dovolená prísnejšia regulácia by nemala spôsobovať konkurenčnú nerovnováhu a nevýhodu. V tejto súvislosti je potrebné spomenúť, že Smernica obsahuje 15 skutkových podstát nekalých praktík, pričom aktuálne platný zákon ich obsahuje 48, (vrátane 5 nových v aktuálnej novele) spolu s absurdnou tzv. generálnou klauzulou, ktorá umožňuje postihovať skutkovo nevymedzené aktivity regulovaných subjektov na základe subjektívneho voľného posúdenia orgánov štátnej kontroly, čím je v absolútnej miere narušený princíp právnej istoty		to vyžaduje aplikačná prax a ako to umožňuje čl. 9 smernice. Národná právna úprava je prísnejšia v subjektívnej pôsobnosti, keďže sa vzťahuje na subjekty bez ohľadu na tzv. threshold. Uvedené má logický podklad, keďže ak by sa právna úprava vzťahovala iba na vzťahy „veľký odberateľ“ a „malý/stredný dodávateľ“ výsledok by bol, že veľký odberateľ by spolupracoval výlučne len s veľkými dodávateľmi, čím by sa pochopiteľne vyhol regulácií. Tým by došlo ku deštrukcii malých a stredných dodávateľov potravín, s ktorými by vzťahom na reguláciu maloobchod prestal spolupracovať. Právna úprava by mala opačný efekt, keďže cieľom je ochrana malých a stredných prvovýrobcov a spracovateľov potravín. Dňa 9.11. 2020 MPRV SR uskutočnilo rozporové konanie s COOP Jednota Slovensko, spotrebné družstvo. COOP Jednota Slovensko, spotrebné družstvo trvá na zásadnej pripomienke. Rozpor trvá.
--	--	--	--

	dotknutých podnikateľov vyváženosť fungovania vnútorného trhu. Z uvedeného dôvodu považujeme za potrebné transponovať základnú regulačnú zásadu Smernice, aby medzinárodné výrobné (dodávateľské) reťazce nepodliehali ochrane a neboli naďalej protežované v obchodných vzťahoch uvedeným zákonom. Uvedené je možné dosiahnuť stiahnutím novely zákona č., 91/2019 Z.z. z legislatívneho procesu a jej prepracovaním takým spôsobom, aby bola transponovaná Smernica v jej základných princípoch z hľadiska rozsahu regulácie, vymedzenia skutkových podstát nekalých obchodných praktík ako aj ich sankcionovania. V tejto súvislosti dávame do pozornosti režim transpozície európskych smerníc do národných právnych predpisov, ktorý spočíva v tom, že krajiny EU, vrátane Slovenska, musia prijať príslušné opatrenia v rámci právneho rámca Smernice, ktorý tvoria jej hlavné zásady (princípy). Jednou z hlavných zásad Smernice, ktorá v zmysle režimu implementácie európskych smerníc musí byť zakomponovaná do národného zákona č. 91/2019 Z.z. je ochrana malých a stredných podnikov vo vzťahu k veľkým podnikom so značnou ekonomickou silou. V prípade, ak naša všeobecná pripomienka, spočívajúca v úplnom prepracovaní návrhu novely nebude akceptovaná, uvádzame nasledovné zásadné pripomienky k predloženému zneniu návrhu novely zákona:			
CJS	Všeobecné pripomienky – zásadné: Všeobecné pripomienky – zásadné Predložený návrh novely zákona č. 91/2019 Z.z. o neprimeraných podmienkach v obchode s potravinami predkladateľ MPaRV SR iba formálne zdôvodňuje transpozíciou Smernice EP a Rady (EÚ) č. 2019/633 o nekalých obchodných praktikách vo vzťahoch medzi podnikmi v poľnohospodárskom a potravinovom reťazci (ďalej iba ako „Smernica“). Základným princípom Smernice je regulácia dodávateľsko-odberateľských obchodných vzťahov v rámci potravinového reťazca, s cieľom odstránenia istej nerovnováhy v týchto vzťahoch primeranými prostriedkami, výlučne v prospech malých a stredných podnikov pôsobiacich v potravinárstve, tzn. prijatá regulácia podľa Smernice chráni malé a stredné podniky vo vzťahu k veľkým podnikom so značnou ekonomickou silou a vyslovene uvádza, že „by sa malo predísť tomu, aby sa ochrana poskytovala hospodárskym subjektom, ktoré nie sú zraniteľné alebo ktoré sú oveľa menej zraniteľné ako ich menší partneri alebo konkurenti.“ V slovenskom právnom predpise (zákon č. 91/2019 Z.z., vrátane pripravovanej novely) uvedený základný princíp a cieľ úplne absentuje a predkladatelia iba využívajú možnosť, poskytnutú Smernicou, na prijatie prísnejšej regulácie na národnej úrovni. Výsledkom uvedeného ponímania transpozície Smernice je plošná regulácia dodávateľsko-odberateľských vzťahov bez rozlíšenia veľkosti subjektov v týchto vzťahoch ako aj bez rozlíšenia ich ekonomickej a vyjednávacej sily. Paušálne poskytnutie ďalších výhod dodávateľom bez	Z	N	Ide o duplicitnú pripomienku. Pripomienka nad rámec predkladanej novely zákona. Smernica (EÚ) 2019/633 je transponovaná spôsobom a v rozsahu, v akom si to vyžaduje aplikačná prax a ako to umožňuje čl. 9 smernice. Národná právna úprava je prísnejšia v subjektívnej pôsobnosti, keďže sa vzťahuje na subjekty bez ohľadu na tzv. threshold. Uvedené má logický podklad, keďže ak by sa právna úprava vzťahovala iba na vzťahy „veľký odberateľ“ a „malý/stredný dodávateľ“ výsledok by bol, že veľký odberateľ by spolupracoval výlučne len s veľkými dodávateľmi, čím by sa pochopiteľne vyhol regulácií. Tým by došlo ku deštrukcii malých a stredných dodávateľov potravín, s ktorými by vzhľadom na reguláciu maloobchodu prestal spolupracovať. Právna úprava by mala opačný efekt, keďže cieľom je ochrana malých a stredných prvovýrobcov a spracovateľov potravín. Dňa 9.11. 2020 MPRV SR uskutočnilo rozporové konanie s COOP Jednota

	rozlišovania ich ekonomickej sily, posilňuje postavenie medzinárodných výrobných (dodávateľských) reťazcov na trhu, čo prináša problémy menším dodávateľom, najmä slovenským výrobcem potravín ako aj ťažšie vyjednávacie pozície menších slovenských odberateľov s nadnárodnými dodávateľmi, čo v neposlednom rade vedie aj k ich priamej likvidácii. S tým súvisí tiež nulový efekt vo vzťahu k podpore predaja domácich výrobkov, ktorý prekladatelia opakovane deklarujú ako hlavný cieľ tejto legislatívy. Zároveň je potrebné zdôrazniť, že zahraničné odberateľské obchodné reťazce táto regulácia podstatne nezasiahne s tým, že najťažšie dopady budú opäť znášať slovenskí obchodníci, ktorí reálne držia domácu potravinovú produkciu nad vodou. Zavedenie prísnejších vnútroštátnych pravidiel nad rámec Smernice do zákona č. 91/2019 Z.z. bez toho, aby sa sledovala proporционаlita fungovania vnútorného trhu spôsobilo, že predmetný zákon je poznamenaný prvkami goldplatingu. Cieľom Smernice je umožniť členským štátom začleniť príslušné pravidlá do ich vnútroštátneho právneho poriadku tak, aby mohli zaviesť kompaktné režimy a v tejto súvislosti dovolená prísnejšia regulácia by nemala spôsobovať konkurenčnú nerovnováhu a nevýhodu. V tejto súvislosti je potrebné spomenúť, že Smernica obsahuje 15 skutkových podstát nekalých praktík, pričom aktuálne platný zákon ich obsahuje 48, (vrátane 5 nových v aktuálnej novele) spolu s absurdnou tzv. generálnou klauzulou, ktorá umožňuje postihovať skutkovo nevymedzené aktivity regulovaných subjektov na základe subjektívneho voľného posúdenia orgánov štátnej kontroly, čím je v absolútnej miere narušený princíp právnej istoty dotknutých podnikateľov vyváženosť fungovania vnútorného trhu. Z uvedeného dôvodu považujeme za potrebné transponovať základnú regulačnú zásadu Smernice, aby medzinárodné výrobné (dodávateľské) reťazce nepodliehali ochrane a neboli naďalej protežované v obchodných vzťahoch uvedeným zákonom. Uvedené je možné dosiahnuť stiahnutím novely zákona č., 91/2019 Z.z. z legislatívneho procesu a jej prepracovaním takým spôsobom, aby bola transponovaná Smernica v jej základných princípoch z hľadiska rozsahu regulácie, vymedzenia skutkových podstát nekalých obchodných praktík ako aj ich sankcionovania. V tejto súvislosti dávame do pozornosti režim transpozície európskych smerníc do národných právnych predpisov, ktorý spočíva v tom, že krajiny EU, vrátane Slovenska, musia prijať príslušné opatrenia v rámci právneho rámca Smernice, ktorý tvoria jej hlavné zásady (princípy). Jednou z hlavných zásad Smernice, ktorá v zmysle režimu implementácie európskych smerníc musí byť zakomponovaná do národného zákona č. 91/2019 Z.z. je ochrana malých a stredných podnikov vo vzťahu k veľkým podnikom so značnou ekonomickou silou. V prípade, ak naša všeobecná pripomienka, spočívajúca v úplnom prepracovaní návrhu novely nebude akceptovaná,		Slovensko, spotrebné družstvo. COOP Jednota Slovensko, spotrebné družstvo trvá na zásadnej pripomienke. Rozpor trvá.
--	--	--	---

	uvádzame nasledovné zásadné pripomienky k predloženému zneniu návrhu novely zákona:			
MFSR	Všeobecne: Návrh je potrebné zosúladiť s prílohou č. 1 Legislatívnych pravidiel vlády SR (v čl. I body 1 a 2 spojiť do jedného novelizačného bodu s úvodnou vetou, ktorá znie: „V § 2 písmená b) a c) znejú:“, v bode 6 slovo „spojka“ nahradiť slovom „slovo“ a slovo „spojkou“ nahradiť slovom „slovom“, v súvislosti s vložením nových odsekov 4 až 6 v § 4 je potrebné upraviť vnútorné odkazy v § 5 ods. 1 a 3, v bode 17 úvodnú vetu preformulovať takto: „Zákon sa dopĺňa prílohou, ktorá vrátane nadpisu znie:“).	O	A	
MHSR	K Analýze vplyvov na podnikateľské prostredie: Odporúčame predkladateľovi do bodu 3.2 "Vyhodnotenie konzultácií" uviesť hlavné body konzultácií a výsledky konzultácií s uvedenými subjektmi. Odôvodnenie: Vyššie uvedený bod 3.2 žiadame doplniť v súlade s Jednotnou metodikou na posudzovanie vybraných vplyvov.	O	A	
MHSR	K doložke vybraných vplyvov: Odporúčame predkladateľovi doplniť časť 12. "Zdroje" v doložke vybraných vplyvov podľa obsahových položiek uvedených v časti II. Jednotnej metodiky. Odôvodnenie: Podľa obsahových požiadaviek doložky v časti II. Jednotnej metodiky v bode V časti 12. "Zdroje" je predkladateľ povinný uvádzať zdroje a citovať všetky použité čísla a fakty.	O	A	
MHSR	k Vlastnému materiálu, čl. I: V ustanovení § 3 ods. 5 písm. u) zákona č. 91/2019 Z. z. o neprimeraných podmienkach v obchode s potravinami sa uvádza, že neprimeranou podmienkou je predaj potraviny odberateľom spotrebiteľovi za nižšiu cenu, ako je kúpna cena dodanej potraviny. Žiadame predkladateľa vypustiť v § 3 ods. 5 písmeno u) a zrušiť úpravu tejto neprimeranej podmienky. Odôvodnenie: Na základe doručených podnetov od podnikateľov, považujeme takúto právnu úpravu za neprimeraný zásah do autonómie odberateľa pri výkone jeho podnikateľskej činnosti. V nadväznosti na vyššie uvedené žiadame túto úpravu vypustiť z úpravy neprimeraných podmienok v obchode s potravinami.	Z	A	
MHSR	k Vlastnému materiálu, čl. I: Žiadame predkladateľa o prehodnotenie a zníženie súčasnej výšky pokút podľa zákona č. 91/2019 Z. z. o neprimeraných podmienkach v obchode s potravinami z dôvodu ich neprimeranosti a potenciálnej likvidačnosti. Súčasne žiadame predkladateľa o zjednodušenie mechanizmu výpočtu pokút, ktorý je upravený v § 14 ods. 2 zákona č. 91/2019 Z. z. o neprimeraných podmienkach v obchode s potravinami. Odôvodnenie: Sankčný rozsah pokút, ktoré obsahuje platný zákon č. 91/2019 Z. z. o neprimeraných podmienkach v obchode s potravinami považujeme za neprimeraný a preto navrhujeme zníženie sankčných rozsahov.	Z	N	Pripomienka nad rámec predkladanej novely zákona a vecne nesúvisí s jej obsahom. Novela zákona nijakým spôsobom neupravuje a ani nemení výšky pokút, ktoré môže MPRV SR uložiť účastníkovi obchodného vzťahu, ak sa dopustí správneho deliktu podľa § 14 zákona. Rozmedzie, v ktorom umožňuje zákon správnu orgánu uložiť peňažnú sankciu, je nastavené tak, aby správny orgán pri určení výšky mohol

			zohľadniť všetky okolnosti (t.j. či sa porušiteľ dopustil porušenia zákona prvýkrát alebo opakovane; aké sú hospodárske výsledky porušiteľa, aby mu nebola uložená likvidačná peňažná sankcia atď.), a preto je rozmedzie v ustanovení § 14 ods. 3 zákona nastavené veľmi široko, tzn. spodná hranica 0 eur a horná hranica 100 000 eur (§ 14 ods. 3 písm. a) zákona), 300 000 eur (§ 14 ods. 3 písm. b) zákona), 500 000 eur (§ 14 ods. 3 písm. c) zákona) a 20 % kúpnej ceny, ak k zaplateniu kúpnej ceny dôjde neskôr ako 15 dní odo dňa uplynutia lehoty splatnosti. Účelom hornej výšky peňažnej sankcie je, aby mala pre porušiteľa pri zohľadnení jeho hospodárskeho výsledku odradzujúci efekt a bola účinná. Nastavené sankčné rozmedzie v zákone je aj plne v súlade s čl. 6 smernice (EÚ) 2019/633, podľa ktorého „sankcie musia byť účinné, primerané a odradzujúce vzhľadom na povahu, trvanie, opakovanie a závažnosť porušenia“. Zároveň systém koeficientov považuje MPRV SR za veľmi spravodlivý oproti systémom v iných členských štátoch Európskej únie (napr. Slovinsko % obratu). V dňoch 10. a 16. 11. 2020 sa uskutočnili rozporové konania s MH SR. Problematika sankčného rozsahu pokút ako aj mechanizmu výpočtu pokút bola na rozporových konaniach s MH SR otvorená a prediskutovaná. MH SR na zásadnej pripomienke netrvá. Výsledkom rozporového konania dňa 16.11. 2020 na úrovni štátnych tajomníkov bolo aj, že MPRV SR a MH SR v prípade potreby vytvoria medzirezortnú pracovnú skupinu, ktorá sa bude zaoberať právnymi aspektami systematiky pokút, výšky pokút, výkonu kontrol, generálnej klauzuly, príp. ďalšími ustanoveniami zákona. Rozpor bol odstránený.
--	--	--	--

MHSR	K Vlastnému materiálu, čl. I: Žiadame predkladateľa o vypustenie § 3 ods. 5 písmena m) zákona č. 91/2019 Z. z. o neprimeraných podmienkach v obchode s potravinami, podľa ktorého je neprimeranou podmienkou kúpa potraviny odberateľom za nižšiu kúpnu cenu, ako sú ekonomicky oprávnené náklady dodávateľa. Odôvodnenie: Považujeme za dôležité upozorniť na skutočnosť, že odberateľ nemá dôvod zisťovať náklady na strane dodávateľa a rovnako s cieľom zachovania ochrany hospodárskej súťaže, nie je možné zisťovať oprávnené ekonomické náklady na strane jeho dodávateľa.	Z	A	
MHSR	K Vlastnému materiálu, čl. I: Žiadame predkladateľa o vypustenie kontroly tretej osoby podľa § 2 písm. i) zákona č. 91/2019 Z. z. o neprimeraných podmienkach v obchode s potravinami a s tým súvisiace ustanovenia v zákone. Odôvodnenie: Na základe doručených podnetov od podnikateľov, kontrolu tretieho subjektu v zmysle ustanovení zákona č. 91/2019 Z. z. o neprimeraných podmienkach v obchode s potravinami zo strany úradníka Ministerstva pôdohospodárstva a rozvoja vidieka SR považujeme za neprimerane striktnú. Dôvodom tohto záveru o rozpore kontrolného mechanizmu zo strany kontrolórov Ministerstva pôdohospodárstva a rozvoja vidieka SR podľa zákona č. 91/2019 Z. z. vo vzťahu k tretej osobe je skutočnosť, že súčasná právna úprava zasahuje neprimeraným spôsobom do základných práv a slobôd fyzických a právnických osôb, ktoré sú garantované Ústavou Slovenskej republiky, medzinárodnými zmluvami a právom EÚ. Konkrétne je možné poukázať na právo na nedotknuteľnosť obydlia podľa čl. 21 Ústavy SR. Podľa § 9 zákona č. 91/2019 Z. z. sú kontrolovaný subjekt, ako aj tretia osoba, t. j. osoba, u ktorej je len predpoklad, t. j. vyvrátená právna domnienka, povinné podrobiť sa výraznému zásahu do svojho práva na ochranu obydlia ako aj do práva na nedotknuteľnosť listín/správ, nakoľko sú povinné „umožniť kontrolórovi vstup do vozidla, objektu, budovy, zariadenia, prevádzky, na pozemok a do iných priestorov kontrolovaného subjektu alebo tretej osoby vrátane obydlia, ak sa obydlie používa aj na podnikanie alebo vykonávanie inej hospodárskej činnosti, ktorá súvisí s predmetom kontroly.“ Uvedené predstavuje významný zásah do základných práv a slobôd, ktorý musí byť podľa základných ústavných princípov primeraný sledovanému cieľu, ako to vyplýva z čl. 13 Ústavy SR. Rovnako to je vyjadrené aj v čl. 21 ods. 3 Ústavy SR, keďže aj uvedené ustanovenie ráta s prípustnosťou zásahu do práva na ochranu obydlia len v prípade spoločenskej nevyhnutnosti, čo je „možno vysvetliť ako naliehavú spoločenskú potrebu prijať obmedzenie základného práva alebo slobody.“ Obmedzenie práv a slobôd je nevyhnutné, keď možno konštatovať, že cieľ obmedzenia nemožno dosiahnuť inak. Predpokladom teda je, že obmedzenie je nutné aj v demokratickej spoločnosti.“ (I. ÚS 68/2000). S prihliadnutím na	Z	N	Pripomienka je nad rámec predkladanej novely zákona a vecne nesúvisí s jej obsahom. Kontrolný proces je plne v súlade s uvedenými zásadami a inšpiruje sa podobnými procesmi (napr. zákon na ochranu hospodárskej súťaže, zákon o finančnej kontrole a audite, daňový poriadok a pod.) Inštitúty ako spolupráca tretej osoby, zapečatenie priestorov na nevyhnutý čas, vstup do obydlia pokiaľ sa využíva na podnikanie alebo inú hospodársku činnosť sú štandardne upravené v citovaných právnych úpravách a sú plne v súlade s ústavnými princípmi. V dňoch 10. a 16. 11. 2020 sa uskutočnili rozporové konania s MH SR. Problematika kontrol bola na rozporových konaniach s MH SR otvorená a prediskutovaná. MH SR na zásadnej pripomienke netrvá. Avšak výsledkom rozporového konania dňa 16.11. 2020 na úrovni štátnych tajomníkov bolo aj, že MPRV SR a MH SR v prípade potreby vytvoria medzirezortnú pracovnú skupinu, ktorá sa bude zaoberať právnymi aspektami systematiky pokút, výšky pokút, výkonu kontrol, generálnej klauzuly, príp. ďalšími ustanoveniami zákona. Rozpor bol odstránený.

	skutočnosť, že pri zákone č. 91/2019 Z. z. ide o reguláciu obchodno-právnych vzťahov podnikateľských subjektov, ktorí majú vlastný aparát a finančné zdroje na ochranu svojich práv, nevykazuje kontrolný mechanizmus, zakotvený v zákone č. 91/2019 Z. z., ktorý oprávňuje kontrolórov Ministerstva pôdohospodárstva a rozvoja vidieka SR na zásah do základných práv a slobôd nie len samotných účastníkov obchodno-právnych vzťahov, ktoré majú byť daným zákonom regulované, ale aj do práv tretích osôb, predpoklad primeranosti v intenciách vyššie uvedených ústavných princípov. Neprimeranosť je možné vnímať aj pri komparácii kontrolného mechanizmu v zákone č. 91/2019 Z. z. s kontrolným mechanizmom v zákone o ochrane hospodárskej súťaže, nakoľko úprava obsiahnutá v zákone o ochrane hospodárskej súťaže je nepomerne komplexnejšia, prepracovanejšia a zabezpečujúca zároveň práva a oprávnené záujmy kontrolovaných subjektov, čo v zákone č. 91/2019 Z. z. absentuje. Ako príklad je možné uviesť skutočnosť, že podľa § 22a ods. 8 zákona o ochrane hospodárskej súťaže sa výslovne vyžaduje súhlas súdu s inšpekciou a to práve s poukázaním na závažnosť uvedeného zásahu do základných práv a slobôd, ktorý podľa Ústavy SR môže byť realizovaný len v zákonom aprobovaných prípadoch a len v nevyhnutnej miere a na nevyhnutný čas.			
MHSR	k Vlastnému materiálu, čl. I Žiadame predkladateľa o vypustenie obmedzenia možnosti dohodnúť si množstevné zľavy. Množstevné zľavy sú štandardným inštitútom v obchodnom vzťahu a predstavujú aj výhodu pre samotného odberateľa, nakoľko mu garantujú väčší objem odobratých výrobkov. Odôvodnenie: Podľa súčasnej právnej úpravy neprimeraných podmienok je množstevná zľava, resp. akékoľvek iné plnenie týkajúce sa splnenia podmienky odberu určitého množstva tovaru (§ 3 ods. 3 písm. c) v spojení s § 3 ods. 4 písm. a) a d)) obmedzená na maximálne 3 % z obratu, ktorý dosiahol dodávateľ s odberateľom za potraviny v kalendárnom roku. Navyše sa do tohto limitu započítavajú aj všetky plnenia za marketingové služby poskytnuté dodávateľovi a teda súčet všetkých plnení za množstevnú zľavu a marketing nemôže prekročiť 3 % z obratu, ktorý dosiahol dodávateľ s odberateľom za potraviny v kalendárnom roku. Takáto právna úprava robí uplatnenie množstevnej zľavy vo väčšine prípadov prakticky nemožné, resp. protizákonné. V zmysle doručených podnetov od podnikateľov je poskytovanie zliav za zvýšený odber tovaru legitímnou obchodnou stratégiou, z ktorej profitujú obe strany zmluvného vzťahu. Dodávateľ zvýšeným objemom dodávok a odberateľ lepšou nákupnou cenou. Takáto limitácia je z pohľadu podnikateľov vnímaná ako bezdôvodný zásah do práva na podnikanie a práva na dosiahnutie zisku.	Z	N	Pripomienka je nad rámec predkladanej novely zákona a vecne nesúvisí s jej obsahom. Súčasná právna úprava je v tomto smere menej prísna ako právna úprava, ktorá platila od r. 2012 do r. 2019. Umožňuje totiž tzv. systém 3%(logistika) + 3% (ostatné zadefinované plnenia), pričom predošlá právna úprava umožňovala výlučne 3% aj vrátane logistiky. Správnosť právnej úpravy potvrdzuje jej aplikácia od r. 2012. Zmluvné strany nie sú obmedzené v negociáciách o cene a môžu použiť model „čím viac kusov kúpim, tým bude cena za 1 kus nižšia“. V dňoch 10. a 16. 11. 2020 sa uskutočnili rozporové konania s MH SR. Problematika v znení zásadnej pripomienky bola na rozporových konaniach s MH SR otvorená a prediskutovaná. MH SR na zásadnej pripomienke netrvá. Avšak výsledkom rozporového konania dňa 16.11. 2020 na úrovni štátnych tajomníkov bolo aj, že MPRV SR a MH SR v prípade potreby vytvoria

				medzirezortnú pracovnú skupinu, ktorá sa bude zaoberať právnymi aspektami systematiky pokút, výšky pokút, výkonu kontrol, generálnej klauzuly, príp. ďalšími ustanoveniami zákona. Rozpor bol odstránený.
MHSR	k Vlastnému materiálu, čl. I Žiadame predkladateľa o vypustenie ustanovenia o zákaze zníženia kúpnej ceny. Konkrétne žiadame predkladateľa vypustiť v § 3 ods. 5 písmeno l) zákona č. 91/2019 Z. z. o neprimeraných podmienkach v obchode s potravinami, podľa ktorého je neprimeranou podmienkou zníženie kúpnej ceny. Odôvodnenie: V zmysle doručených podnetov od podnikateľov, dohoda o cene ako aj dohoda o zľave z ceny tovaru by mala byť základným právom, pokiaľ ide o právo na zmluvnú voľnosť. Zákazom slobodne dohadovať výšku kúpnej ceny a zľavy z kúpnej ceny sa neodôvodnene zasahuje do tohto základného práva účastníka na trhu.	Z	A	Neprimeraná obchodná podmienka uvedená v ustanovení § 3 ods. 5 písm. l) zákona bola návrhom zákona vypustená ešte pred medzirezortným pripomienkovým konaním.
MHSR	k Vlastnému materiálu, čl. I Žiadame predkladateľa vypustiť v § 3 ods. 5 písmeno ab) zákona č. 91/2019 Z. z. o neprimeraných podmienkach v obchode s potravinami, podľa ktorého je neprimeranou podmienkou iné konanie alebo opomenutie konania účastníka obchodného vzťahu voči druhému účastníkovi obchodného vzťahu, ktoré sa odchyľuje od poctivého obchodného styku. Odôvodnenie: Žiadame predkladateľa o vypustenie všeobecne formulovanej generálnej klauzuly obsiahnutej v § 3 ods. 5 písm. ab), nakoľko vytvára právnu neistotu pri konštituovaní zmluvných vzťahov s dodávateľmi.	Z	N	Pripomienka je nad rámec predkladanej novely zákona a vecne nesúvisí s jej obsahom. Novela zákona nijakým spôsobom neupravuje a ani nemení ustanovenie § 3 ods. 5 písm. ab) zákona. Vzhľadom na zaužívanú legislatívnu prax nielen v národnej ale aj v európskej a zahraničnej legislatíve nie je možné akceptovať argumenty týkajúce sa vzniku „právnej neistoty“. Generálna klauzula je nielen všeobecne dlhoročne akceptovaná a praktizovaná v právnom poriadku SR, v práve EÚ, v zahraničných právnych úpravách, ale aj priamo vyžadovaná v nadväznosti na závery národných súdov a rozhodovaciu prax ESD. V rámci nášho právneho poriadku, napr. ustanovenie § 8 zákona č. 136/2001 Z. z. o ochrane hospodárskej súťaže a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 347/1990 Zb. o organizácii ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ochrane hospodárskej súťaže“), v rámci EÚ legislatívy, napr. čl. 102 ZFEÚ, v rámci zahraničných právnych poriadkov, napr.

			úprava v Nemecku a UK. Rozhodovacia prax národných súdov (napr. rozhodnutie NS SR sp. zn. 8Sžhpu/1/2012 zo dňa 23.05.2013) a Európskeho súdneho dvora (napr. rozsudok ESD 85/76 Hoffmann Roche c/a Komisia). Súdy označili všeobecnú konštrukciu generálnej klauzuly za nevyhnutnú, vzhľadom na skutočnosť, že nie je možné normatívne podať úplný výpočet spôsobov, ktorými bude dochádzať k porušovaniu zákona. A zároveň uviedli, že správne orgány musia mať právo na základe generálnej klauzuly formulovať nové skutkové podstaty. Vyššie uvedené deklaroval aj Ústavný súd Slovenskej republiky. V uznesení Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 541/2016 zo 17. augusta 2016 sa uvádza „Pokiaľ zákon zakazuje určitý spôsob správania a konania, a to či už určením spôsobu konania alebo následku, nemožno ani pri absencii konkrétne vymedzenej skutkovej podstaty tvrdiť, že porušenie takého všeobecného (generálneho) pravidla nie je porušením zákona, a teda nie je v zmysle tohto zákona sankcionovateľné. Neexistencia konkrétnej definície pri súčasnej existencii generálnej klauzuly vedie k možnosti postihnúť širšie spektrum správania subjektov na trhu, ktoré môže mať škodlivé účinky na hospodársku súťaž. Je úlohou protimonopolného úradu takéto správanie zistiť včas, riadne ho podchytiť a zadefinovať ako skutkovú podstatu.“ Oblasť neprimeraných podmienok je obsahovo veľmi blízka oblasti ochrany hospodárskej súťaže. Zákon o ochrane hospodárskej súťaže v ustanovení § 8 uvádza: „(1) Dominantné postavenie na relevantnom trhu má podnikateľ alebo niekoľko podnikateľov, ktorí nie sú vystavení podstatnej súťaži a ktorí sa vzhľadom na svoju ekonomickú silu môžu správať nezávisle. (2)
--	--	--	--

				Zneužitím dominantného postavenia na relevantnom trhu je najmä a) priame alebo nepriame uplatňovanie neprimeraných cien alebo iných neprimeraných obchodných podmienok, b) obmedzenie výroby, odbytu alebo technického vývoja tovaru na úkor užívateľov, c) uplatňovanie rozdielnych podmienok pri zhodnom alebo porovnateľnom plnení voči jednotlivým podnikateľom, ktorými sú alebo môžu byť títo podnikatelia znevýhodňovaní v súťaži, alebo d) viazanie súhlasu s uzavretím zmluvy na podmienku, že druhá zmluvná strana prijme aj ďalšie záväzky, ktoré svojou povahou alebo podľa obchodných zvyklostí nesúvisia s predmetom tejto zmluvy. (3) Zneužívanie dominantného postavenia na relevantnom trhu je zakázané.“ To znamená, že oblasť hospodárskej súťaže obsahuje generálnu klauzulu dominantného postavenia a demonštratívny výpočet takýchto konaní. Optikou MH SR by v tomto prípade išlo ešte o vágnejšiu definíciu, keďže postačuje, aby porušitelia neboli vystavení súťaži a vedeli sa správať nezávisle. V prípade generálnej klauzuly v zákone o neprimeraných podmienkach v obchode s potravinami je limit stanovený porušením tzv. „pochválného obchodného styku“ ktorý je stanovený ustálenou judikatúrou. Pred prijatím generálnej klauzuly stačilo obchodným reťazcom zmeniť len jedno slovo v skutkovej podstate napr. vo fakturácií a nebola skutková podstata naplnená. Je preto pochopiteľné, že existuje výrazný tlak obchodných reťazcov na jej zrušenie, čo by im umožnilo efektívne obchádzať zákon. Príklad: Pred prijatím generálnej klauzuly bolo zakázané spoplatňovať spotrebiteľský prieskum. Obchodné reťazce to obišli tak, že spotrebiteľský prieskum fakturovali dodávateľom potravín ako „počítačové
--	--	--	--	--

				spracovanie údajov,“ a tým sa vyhli sankcii. Súd neakceptoval akúkoľvek odchýlku od gramatického znenia skutkových podstat. Pri absencii generálnej klauzuly nebude pre obchodné reťazce problém vymyslieť spôsob obídienia ktorejkoľvek skutkovej podstaty neprimeranej podmienky. V dňoch 10. a 16. 11. 2020 sa uskutočnili rozporové konania s MH SR. Problematika v znení zásadnej pripomienky bola na rozporových konaniach s MH SR otvorená a prediskutovaná. MH SR na zásadnej pripomienke netrvá. Avšak výsledkom rozporového konanie dňa 16.11. 2020 na úrovni štátnych tajomníkov bolo aj, že MPRV SR a MH SR v prípade potreby vytvoria medzirezortnú pracovnú skupinu, ktorá sa bude zaoberať právnymi aspektami systematiky pokút, výšky pokút, výkonu kontrol, generálnej klauzuly, príp. ďalšími ustanoveniami zákona. Rozpor bol odstránený.
MVSR	čl. I bodu 11 K čl. I bodu 11 uvádzame, že v súvislosti s vložením odsekov 4 až 6 do § 4 a s tým súvisiacim prečíslovaním odsekov bude potrebné upraviť aj vnútorné odkazy v § 5 ods. 1 a 3, ktoré odkazujú na doterajší § 4 ods. 5 zákona.	O	A	
MVSR	čl. I body 1 a 2 V čl. I body 1 a 2 odporúčame v súlade s prílohou č. 1 Legislatívnych pravidiel vlády Slovenskej republiky spojiť do jedného novelizačného bodu s úvodnou vetou, ktorá znie: „V § 2 písmená b) a c) znejú:“	O	A	
MZVEZ SR	K čl. I bodu 1 § 2 písm. b) Na základe čl. I bodu 1 § 2 písm. b) sa rozširuje pojem odberateľ na účely zákona č. 91/2019 Z. z., za ktorého sa bude považovať aj orgán verejnej moci, ak odoberá potravinu od dodávateľa. V nadväznosti na navrhovanú právnu úpravu odporúčame upraviť ustanovenie § 3 ods. 5 písm. m) zákona č. 91/2019 Z. z. tak, aby sa kúpa potraviny odberateľom za nižšiu kúpnu cenu, ako sú ekonomicky oprávnené náklady dodávateľa, nepovažovala za neprimeranú podmienku v prípade zmlúv uzavretých v procese verejného obstarávania. Odôvodnenie: V procese verejného obstarávania môže byť predložená ponuka, ktorá obsahuje veľké množstvo položiek a verejný obstarávateľ obvykle nie je schopný posúdiť cenu každej z nich, či nie je nižšia, ako sú ekonomicky oprávnené náklady	O	A	Ustanovenie § 3 ods. 5 písm. m) bolo novelou zákona vypustené.

	dodávateľa. Okrem uvedeného pri rámcovej dohode uzatvorenej na dlhšie časové obdobie sa tieto ceny v priebehu trvania rámcovej dohody môžu zvýšiť a dodávateľ tak môže prestať spĺňať túto podmienku vo vzťahu k niektorým položkám, hoci v súčte všetkých položiek mu predaj zabezpečí pokrytie nákladov a primeraný zisk. Predmetné ustanovenie bolo zjavne upravené s cieľom regulovať správanie dodávateľa, ktorým je podnikateľ, ktorý je prevádzkovateľom potravinárskeho podniku a odoberá potravinu od dodávateľa alebo právnická osoba, ktorá má vo vzťahu k prevádzkovateľovi potravinárskeho podniku postavenie ovládanej osoby alebo ovládajúcej osoby, a nie správanie štátneho orgánu. Uvedené vyplýva aj z dôvodovej správy k predmetnému ustanoveniu, v ktorej je uvedené: „Ustanovenie upravuje zákaz odobratia potraviny odberateľom od dodávateľa za nižšiu kúpnu cenu ako sú ekonomicky oprávnené náklady dodávateľa. Slabšia vyjednávacía pozícia prevažne malých dodávateľov sa odráža práve v oblasti cenotvorby a pri deľbe marže v potravinovom dodávateľskom reťazci, kedy sú dodávatelia nútení realizovať svoju produkciu za podmienok, ktoré často krát nepokrývajú ich oprávnené náklady.“.			
MZVEZ SR	K doložke vybraných vplyvov V doložke vybraných vplyvov bode 7 odporúčame doplniť, v ktorých ustanoveniach ide národná právna úprava nad rámec minimálnych požiadaviek EÚ spolu s odôvodnením, tak ako je ustanovené v Jednotnej metodike na posudzovanie vybraných v platnom znení, vzhľadom na to, že predkladateľ uvádza, že národná právna úprava je prísnejšia.	O	A	Bod 7 doložky vybraných vplyvov bol doplnený.
OAPSVLÚVSR	K transpozícií a tabuľke zhody so smernicou (EÚ) 2019.633: 1. Všeobecne: Žiadame predkladateľa o uvádzanie plného textu smernice (EÚ) 2019/633 v tabuľke zhody, v súlade so znením publikovaným v Úradnom vestníku Európskej únie. Žiadame najmä o doplnenie chýbajúcich názvov jednotlivých článkov smernice do tabuľky zhody, a taktiež o uvedenie Čl. 15 smernice v tabuľke zhody.	O	A	
OAPSVLÚVSR	K transpozícií a tabuľke zhody so smernicou (EÚ) 2019.633: 10. Čl. 5 smernice: Transpozícia Čl. 5 smernice (EÚ) 2019/633 je v tabuľke zhody so smernicou preukazovaná o. i. aj prostredníctvom § 4 ods. 3 zákona č. 91/2019 Z. z. Upozorňujeme, že k novelizácii tohto ustanovenia dochádza v Čl. I bode 10 predkladaného návrhu. Žiadame novelizáciu zohľadniť a správne označiť v tabuľke zhody.	O	A	
OAPSVLÚVSR	K transpozícií a tabuľke zhody so smernicou (EÚ) 2019.633: 11. Čl. 5 ods. 4 až 6 smernice: Žiadame predkladateľa o preukázanie transpozície Čl. 5 ods. 4 až 6 smernice (EÚ) 2019/633 v tabuľke zhody, nakoľko uvádzané transpozíčné opatrenia nepovažujeme za dostatočné na zabezpečenie úplnej transpozície smernice.	O	ČA	Čl. 5 ods. 4 a 5 smernice (EÚ) 2019/633 sú transponované v novozavedenom ustanovení § 4 ods. 4, podľa ktorého „Ak sú identifikačné údaje osoby, ktorá podala podnet, známe, ministerstvo pôdohospodárstva do 60 dní od

				podania podnetu informuje túto osobu o spôsobe vybavenia podnetu. Čl. 5 ods. 6 smernice (EÚ) 2019/633 je transponovaný prostredníctvom úpravy § 4 ods. 8 (pôvodný odsek 5) zákona takto: „V § 4 ods. 8 sa za slovo „vykonávajú“ vkladajú slová „v primeranej lehote“. Keďže je každá kontrola iná, aj rozsah kontrolovaných skutočností je iný, preto novonavrhnutým znením ustanovenia § 4 ods. 8 (pôvodný odsek 5) zákona sa doslovne preberá text smernice (EÚ) 2019/633 v znení „v primeranej lehote“. Kontrola začne ihneď po vydaní poverenia, a to ako dlho bude trvať a kedy sa ukončí, nie je možné určiť, z tohto dôvodu možno doplniť do ustanovenia § 4 ods. 8 (pôvodný odsek 5) zákona len slová v znení „v primeranej lehote“.
OAPSVLÚVSR	K transpozícií a tabuľke zhody so smernicou (EÚ) 2019.633: 12. Čl. 6 ods. 1 smernice: Transpozícia Čl. 6 ods. 1 smernice (EÚ) 2019/633 je v tabuľke zhody so smernicou preukazovaná o. i. aj prostredníctvom § 4 ods. 1 a ods. 5, a § 14 ods. 1 a ods. 3 zákona č. 91/2019 Z. z. v platnom znení. Návrhom zákona dochádza k novelizácií uvedených ustanovení, čo je nevyhnutné zohľadniť aj v tabuľke zhody. Žiadame novelizáciu premietnuť a správne označiť v tabuľke zhody.	O	A	
OAPSVLÚVSR	K transpozícií a tabuľke zhody so smernicou (EÚ) 2019.633: 13. Čl. 6 ods. 1 písm. c) smernice: Žiadame preukázať transpozíciu Čl. 6 ods. 1 písm. c) smernice (EÚ) 2019/633 („...právomoc vykonávať v rámci svojich vyšetrovaní neohlásené kontroly na mieste, a to v súlade s vnútroštátnymi pravidlami a postupmi“), nakoľko preukazovanie transpozície tohto ustanovenia smernice v tabuľke zhody považujeme za nedostatočné.	O	N	Podľa súčasnej právnej úpravy zákona č. 91/2019 Z. z. o neprimeraných podmienkach v obchode s potravinami a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 198/2020 Z. z. (ďalej len „zákon“) majú orgány kontroly právomoc vykonávať neohlásené kontroly na mieste. Vyplýva to z ustanovení upravujúcich kontrolu, t.j. z ustanovenia § 4 a nasl. zákona. Kontrola sa oznamuje najneskôr pri vstupe podľa ustanovenia § 7 písm. a) a § 8 písm. a) zákona, t. j. ide o kontrolu na mieste a je neohlásená dopredu.
OAPSVLÚVSR	K transpozícií a tabuľke zhody so smernicou (EÚ) 2019.633: 14. Čl. 6 ods. 2 smernice: Žiadame preukázať transpozíciu Čl. 6 ods. 2 smernice (EÚ) 2019/633, a to najmä s ohľadom na „vhodné záruky týkajúce sa práv na	O	ČA	Podľa súčasnej úpravy majú tak kontrolované subjekty vymedzené práva a povinnosti vrátane možnosti podať námietky na svoju obhajobu a

	obhajobu v súlade so všeobecnými zásadami práva Únie a s Chartou základných práv Európskej únie“. Preukazovanie transpozície tohto ustanovenia smernice prostredníctvom § 4 ods. 4 až 6 zákona č. 91/2019 Z. z. v znení navrhovanom predkladaným návrhom (Čl. I bod 11 návrhu) považujeme za nedostatočné.			d'alšie v § 10. Rovnako majú oprávnenia, ktoré korešpondujú s povinnosťami kontrolórov podľa § 8. Kontrolovaný subjekt má možnosť aj počas výkonu kontroly až do vydania protokolu o vykonanej kontrole, ako aj počas správneho konania do vydania rozhodnutia vo veci samej podávať vyjadrenia, návrhy, námietky a navrhovať a predkladať dôkazy na podporu svojich tvrdení. Text smernice nemusí byť do vnútroštátneho práva prevzatý doslovne, ale jeho prevzatá podoba musí zodpovedať cieľu sledovanému smernicou. Transpozícia čl. 6 ods. 2 v tabuľke zhody preukázaná aj ustanovením § 8 a 10 zákona.
OAPSVLÚVSR	K transpozícií a tabuľke zhody so smernicou (EÚ) 2019.633: 15. Čl. 8 smernice: Pri preukazovaní transpozície Čl. 8 ods. 1 smernice (EÚ) 2019/633 žiadame v treťom stĺpci tabuľky zhody uvádzať skratku „N“ a v siedmom stĺpci tabuľky zhody uvádzať skratku „Ú“.	O	A	
OAPSVLÚVSR	K transpozícií a tabuľke zhody so smernicou (EÚ) 2019.633: 16. Čl. 13 smernice: Žiadame preukazovať transpozíciu Čl. 13 ods. 2 smernice (EÚ) 2019/633 prostredníctvom § 35 ods. 7 zákona č. 575/2001 Z. z. v znení neskorších predpisov. Následne žiadame tento zákon uvádzať medzi transpozičnými opatreniami smernice v pravej časti záhlavia tabuľky zhody.	O	A	
OAPSVLÚVSR	K transpozícií a tabuľke zhody so smernicou (EÚ) 2019.633: 2. Čl. 3 ods. 1 písm. b) smernice: Žiadame preukázať transpozíciu Čl. 3 ods. 1 písm. b) smernice (EÚ) 2019/633 v tabuľke zhody. Preukazovanie transpozície tohto ustanovenia smernice prostredníctvom § 3 ods. 5 písm. k) zákona č. 91/2019 Z. z. považujeme za nedostatočné. Zároveň upozorňujeme, že k novelizácii § 3 ods. 5 písm. k) dochádza v Čl. I bode 6 predkladaného návrhu zákona, a preto žiadame túto skutočnosť zohľadniť aj v tabuľke zhody so smernicou.	O	ČA	Táto nekalá obchodná praktika je subsumovateľná pod aktuálne znenie tohto ustanovenia zákona, t. j. § 3 ods. 5 písm. k) zákona. Transpozícia čl. 3 bodu 1 písm. b) by bola absolútne kontraproduktívna, a to vzhľadom na nasledovné. V rámci posúdenia použitia tohto ustanovenia je potrebné zhodnotiť, čo je pre dodávateľa ako účastníka obchodného vzťahu skutočne škodlivé. Škodlivé je preňho to, že odberateľ mu na poslednú chvíľu zruší objednávku potraviny, pričom je irelevantné v akom časovom úseku od potvrdenia objednávky dôjde k jej zrušeniu. Jednoznačne, ak odberateľ zruší svoju objednávku bez právneho dôvodu (ktorý je súčasťou aktuálneho znenia § 3 ods. 5 písm. k) zákona), dodávateľ nie je schopný naložiť s

				touto objednanou potravinou inak, a to najmä s prihladením na skutočnosť, že objednávky potravín rýchlo podliehajúcej skaze sa realizujú zo dňa na deň. Čiže 30 dňová lehota ustanovená smernicou (EÚ) 2019/633 nemá absolútne žiadne opodstatnenie. Text smernice nemusí byť do vnútroštátneho práva prevzatý doslovne, ale jeho prevzatá podoba musí zodpovedať cieľu sledovanému smernicou. Novelizácia ustanovenia § 3 ods. 5 písm. k) zohľadnená v tabuľke zhody.
OAPSVLÚVSR	K transpozícií a tabuľke zhody so smernicou (EÚ) 2019.633: 3. Čl. 3 ods. 1 písm. b) smernice: Žiadame preukázať transpozíciu Čl. 3 ods. 1 písm. c) smernice s ohľadom na „poskytovanie služieb v rozsahu, v akom sú vyslovene uvedené v odseku 2“. Nakoľko § 3 ods. 5 písm. l) zákona č. 91/2019 Z. z. v znení navrhovanom predkladaným návrhom (Čl. I bod 7 návrhu) o službách nepojednáva, nepovažujeme preukazovanie transpozície týmto ustanovením zákona za dostatočné.	O	A	Znenie ustanovenia § 3 ods. 5 písm. l) návrhu zákona bolo na základe pripomienky upravené takto: „l) jednostranná zmena platobnej podmienky, kúpnej ceny, kvality dodávanej potraviny alebo podmienky dodania potraviny, ak ide o frekvenciu dodania, spôsob dodania, miesto dodania, čas dodania alebo o objem dodávanej potraviny, alebo jednostranná zmena podmienky poskytovania služby,“. Tzv. do pôvodného znenia § 3 ods. 5 písm. l) bol doplnený dodatok „jednostranná zmena podmienky poskytovania služby“. Pojem „služba“ je vymedzený v ustanovení § 2 písm. f) zákona a rozumie sa ňou „činnosť účastníka obchodného vzťahu vrátane distribúcie, ktorá súvisí s dodávkou potraviny“. Keďže viacero skutkových podstát neprímeraných podmienok sa viaže k poskytovaniu služieb, predkladateľ nepokladá za vhodné uviesť taxatívny výpočet neprímeraných podmienok do ustanovenia § 3 ods. 5 písm. l) návrhu zákona, pretože by to mohlo viesť k neúplnosti tejto právnej normy. Text smernice nemusí byť do vnútroštátneho práva prevzatý doslovne, ale jeho prevzatá podoba musí zodpovedať cieľu sledovanému smernicou.
OAPSVLÚVSR	K transpozícií a tabuľke zhody so smernicou (EÚ) 2019.633: 4. Čl. 3 ods. 1 písm. h) Žiadame preukázať transpozíciu Čl. 3 ods. 1 písm. h) smernice (EÚ) 2019/633 s ohľadom na „podanie sťažnosti orgánom	O	N	Podanie sťažnosti (v prípade národnej legislatívy podnetu) spadá pod pojem „zákonné právo“ rovnako ako aj spolupráca s orgánmi

	presadzovania práva alebo spoluprácu s orgánmi presadzovania práva počas vyšetrovania“, nakoľko § 3 ods. 5 písm. ag) zákona navrhovaný v Čl. I bode 8 návrhu výslovne nepojednáva o konkrétnych zmluvných a zákonných právach dodávateľa.			kontroly. Zároveň v dôvodovej správe osobitnej časti vo vecnom odôvodnení k § 3 ods. 5 písm. ag) návrhu zákona zákonné právo dodávateľa spresňujeme takto: Ide napríklad o podanie dodávateľa na ministerstvo pôdohospodárstva alebo o spoluprácu dodávateľa s ministerstvom pôdohospodárstva počas kontroly. Text smernice nemusí byť do vnútroštátneho práva prevzatý doslovne, ale jeho prevzatá podoba musí zodpovedať cieľu sledovanému smernicou.
OAPSVLÚVSR	K transpozícií a tabuľke zhody so smernicou (EÚ) 2019/633: 5. Čl. 3 ods. 2 písm. a): Žiadame preukázať transpozíciu Čl. 3 ods. 2 písm. a) smernice (EÚ) 2019/633 v tabuľke zhody, najmä s ohľadom na vrátenie výrobkov dodávateľovi odberateľom „bez toho, aby za tieto nepredané výrobky alebo za ich zlikvidovanie či za oboje zaplatil“, nakoľko preukazovanie tohto ustanovenia prostredníctvom § 3 ods. 5 písm. d) nepovažujeme za dostatočné.	O	N	Ustanovenie § 3 ods. 5 písm. d) zákona je prísnejšie v zmysle čl. 9 smernice (EÚ) 2019/633, keďže vrátenie (s výnimkou vadného tovaru) nie je možné vrátiť vo všeobecnosti bez ohľadu na faktor „platby“ alebo „likvidácie“ tovaru. Text smernice nemusí byť do vnútroštátneho práva prevzatý doslovne, ale jeho prevzatá podoba musí zodpovedať cieľu sledovanému smernicou.
OAPSVLÚVSR	K transpozícií a tabuľke zhody so smernicou (EÚ) 2019/633: 6. Čl. 3 ods. 2 písm. c): Žiadame preukázať transpozíciu Čl. 3 ods. 2 písm. c) a druhého pododseku ods. 2 smernice (EÚ) 2019/633 v tabuľke zhody, nakoľko uvádzané transpozíčné opatrenia o nákladoch na zľavy nepojednávajú.	O	N	Odlišnosť národnej právnej úpravy, ktorá je založená na princípe netto netto netto cien, t.j. následné zľavy z kúpnej ceny neprichádzajú v zmysle ustanovenia § 3 ods. 5 písm. v) zákona do úvahy. Výnimky sú zakotvené v ustanovení § 3 ods. 3 a 4 zákona, pričom ostatné „následné“ platby sú zakázané. To znamená v zmysle čl. 9 smernice je v národnej právnej úprave prísnejšia úprava, ktorá zakazuje zľavy vo všeobecnosti.
OAPSVLÚVSR	K transpozícií a tabuľke zhody so smernicou (EÚ) 2019/633: 7. Čl. 3 ods. 2: Preukazovanie transpozície Čl. 3 ods. 2 písm. b), d), e) a f) smernice (EÚ) 2019/633 v tabuľke zhody považujeme za nedostatočné. Ak bolo úmyslom predkladateľa transponovať tieto ustanovenia ich zahrnutím pod plnenia nesúvisiace s predmetom zmluvy uvádzané v § 3 ods. 5 písm. v) zákona, žiadame túto skutočnosť uviesť a vysvetliť v ôsmom stĺpci tabuľky zhody (poznámky).	O	ČA	V prípade čl. 3 ods. 2 písm. b) smernice (EÚ) 2019/633 ide o kombináciu ustanovení § 3 ods. 5 písm. v) zákona (platby za skladovanie), § 3 ods. 2 písm. b) zákona (zaradenie do ponuky) a § 3 ods. 3 písm. a) zákona (vystavovanie). V prípade čl. 3 ods. 2 písm. d) a e) smernice (EÚ) 2019/633 ide o transpozíciu prostredníctvom § 3 ods. 3 písm. a) zákona v spojitosti s § 3 ods. 4 zákona (propagácia, t. j. reklama a marketing) a čl. 3 ods. 2 písm. f) smernice (EÚ) 2019/633 je

				transponovaný prostredníctvom § 3 ods. 5 písm. v) zákona.
OAPSVLÚVSR	K transpozícií a tabuľke zhody so smernicou (EÚ) 2019.633: 8. Čl. 3 ods. 4 smernice: Transpozíciu Čl. 3 ods. 4 smernice (EÚ) 2019/633 v tabuľke zhody odporúčame preukazovať aj prostredníctvom § 3 ods. 1 a § 4 ods. 4 zákona č. 91/2019 Z. z. v platnom znení.	O	A	
OAPSVLÚVSR	K transpozícií a tabuľke zhody so smernicou (EÚ) 2019.633: 9. Čl. 4 a 5 smernice: Transpozícia Čl. 4 a 5 smernice (EÚ) 2019/633 je v tabuľke zhody so smernicou preukazovaná prostredníctvom § 4 ods. 1 zákona č. 91/2019 Z. z. Upozorňujeme, že k novelizácii tohto ustanovenia dochádza v Čl. I bode 9 predkladaného návrhu. Žiadame novelizáciu zohľadniť a správne označiť v tabuľke zhody.	O	A	
OAPSVLÚVSR	Všeobecne k návrhu zákona: V súvislosti s predkladaným návrhom zákona si dovoľujeme upozorniť, že zákon č. 91/2019 Z. z. o neprimeraných podmienkach v obchode s potravinami a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení navrhovanom predkladaným návrhom zákona predstavuje prísnejšiu úpravu neprimeraných podmienok v obchode s potravinami ako smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/633 zo 17. apríla 2019 o nekalých obchodných praktikách vo vzťahoch medzi podnikmi v poľnohospodárskom a potravinovom dodávateľskom reťazci, ktorá je návrhom transponovaná. Čl. 9 ods. 1 smernice (EÚ) 2019/633 ustanovuje: „S cieľom zabezpečiť vyšší stupeň ochrany môžu členské štáty ponechať v platnosti alebo zaviesť prísnejšie pravidlá zamerané na boj proti nekalým obchodným praktikám ako sú pravidlá ustanovené v tejto smernici, za predpokladu, že takéto vnútroštátne pravidlá sú zlučiteľné s pravidlami fungovania vnútorného trhu.“ Z uvedeného vyplýva, že Čl. 9 ods. 1 smernice umožňuje členským štátom zaviesť prísnejšiu vnútroštátnu úpravu, ak ide o ustanovenia zlučiteľné s pravidlami fungovania vnútorného trhu EÚ. Prísnejšia vnútroštátna úprava je navrhovaným zákonom zavádzaná najmä voči Čl. 1 ods. 2 až 4, Čl. 2 ods. 1 a 5, Čl. 3 a Čl. 5 ods. 1 a 2 smernice (EÚ) 2019/633. V tejto súvislosti si predkladateľ dovoľujeme upozorniť na Čl. 19 ods. 3 Legislatívnych pravidiel vlády Slovenskej republiky v platnom znení, podľa ktorého „ak sa návrhom zákona navrhuje prísnejšia právna úprava ako je právna úprava v právne záväznom akte Európskej únie, vo všeobecnej časti dôvodovej správy sa osobitne zhodností rozsah prebratia smernice alebo implementácie nariadenia alebo rozhodnutia Európskej únie a v doložke vybraných vplyvov sa podrobnejšie zdôvodní.“. Sprievodné dokumenty k predkladanému návrhu zákona obsahujú informáciu o goldplatingu vo vzťahu k transpozícií smernice v súlade s Čl. 9 ods. 1 smernice (EÚ) 2019/633, avšak potreba takejto úpravy nie je dostatočne zdôvodnená. Žiadame preto o podrobnejšie vysvetlenie a	O	A	Bod 7 doložky vybraných vplyvov bol doplnený. Rovnako bolo zapracované zhodnotenie rozsahu prebratia smernice do dôvodovej správy všeobecnej časti.

	odôvodnenie navrhovanej úpravy v siedmom bode doložky vybraných vplyvov a v dôvodovej správe.			
PKS	6. Pripomienka k čl. I bodu 16 návrhu zákona § 18b – Prechodné ustanovenia k úpravám účinným od 1. mája 2021 navrhujeme preformulovať nasledovne: Zmluvy uzavreté medzi účastníkmi obchodného vzťahu pred 1. májom 2021 sú účastníci obchodného vzťahu povinní uviesť do súladu s týmto zákonom do 31. decembra 2021 s výnimkou zmlúv uzatvorených na dobu určitú do 31. decembra 2021. Na právne vzťahy vzniknuté na základe zmlúv uzavretých medzi účastníkmi obchodného vzťahu pred 1. májom 2021 sa vzťahujú ustanovenia týchto zmlúv najneskôr do 31. decembra 2021. Odôvodnenie: Dodávateľsko-odberateľské vzťahy v obchode s potravinami sa riadia zmluvami, ktoré sú spravidla uzatvárané na obdobie jedného kalendárneho roka. Vzhľadom na skutočnosť, že novela zákona je len v pripomienkovom konaní, pričom už v súčasnosti prebiehajú rokovania o znení zmlúv na rok 2021, z pohľadu zníženia administratívnej záťaže a právnej istoty zmluvných vzťahov v priebehu kalendárneho roka navrhujeme, aby zmluvy uzatvorené na rok 2021, ktorých účinnosť skončí 31.12.2021, nemuseli byť upravované a aby sa mohla uplatniť druhá veta predmetného paragrafu. Rovnako je to aj v súlade s Programovým vyhlásením vlády Slovenskej republiky na roky 2020-2021, podľa ktorého by sa mali opatrenia s dopadom na podnikateľské prostredie prijímať s účinnosťou vždy k začiatku kalendárneho roka.	Z	A	
PKS	4. Pripomienka k čl. I bodu 8 návrhu zákona Do predmetného ustanovenia navrhujeme doplniť nasledovné neprimerané podmienky: „ai) jednostranná zmena platobných podmienok, kúpnej ceny, kvality dodávanej potraviny alebo podmienok dodania potraviny odberateľom, ak ide o frekvenciu dodania, spôsob dodania, miesto dodania, čas dodania alebo o objem dodávanej potraviny, aj) zrušenie objednávky na potraviny rýchlo podliehajúcich skaze odberateľom v takom krátkom časovom predstihu, že sa od dodávateľa nemôže logicky očakávať, že nájde alternatívny prostriedok, ako tieto výrobky predat' alebo použiť; za zrušenie objednávky v krátkom časovom predstihu sa vždy považuje jej zrušenie v priebehu kratšom ako 30 dní.“ Odôvodnenie: Bod ai) navrhujeme premiestniť z pôvodného § 3 ods. 5 písm. l), nakoľko túto neprimeranú podmienku navrhujeme v zákone ponechať. Neprimeraná podmienka pod písm. aj) je transponovanie nekalej praktiky z Článku 3 odsek 1 písm. b) smernice č. 2019/633 nakoľko táto nie je zatiaľ zahrnutá v žiadnej už existujúcej neprimeranej podmienke a nie je možné ju transponovať formou, že ju bude pokrývať tzv. generálna klauzula.	Z	N	Nekalá obchodná praktika uvedená v čl. 3 ods. 1 písm. b) smernice (EÚ) 2019/633 je subsumovateľná pod aktuálne znenie ustanovenia § 3 ods. 5 písm. k) zákona. Transpozícia čl. 3 ods. 1 písm. b) smernice (EÚ) 2019/633 by bola kontraproduktívna, a to vzhľadom na nasledovné: V rámci posúdenia použitia tohto ustanovenia je potrebné zhodnotiť, čo je pre dodávateľa ako účastníka obchodného vzťahu skutočne škodlivé. Škodlivé je preňho to, že odberateľ mu na poslednú chvíľu zruší objednávku potraviny, pričom je irelevantné v akom časovom úseku od potvrdenia objednávky dôjde k jej zrušeniu. Jednoznačne, ak odberateľ zruší svoju objednávku bez právneho dôvodu (ktorý je súčasťou aktuálneho znenia § 3 ods. 5 písm. k) zákona), dodávateľ nie je schopný naložiť s touto objednanou potravinou inak, a to najmä s

				prihliadnutím na skutočnosť, že objednávky potravín rýchlo podliehajúcich skaze sa realizujú zo dňa na deň, čiže 30-dňová lehota ustanovená smernicou (EÚ) 2019/633 nemá absolútne žiadne opodstatnenie. Zásadná pripomienka týkajúca sa transpozície čl. 3 ods. 1 písm. b) smernice (EÚ) 2019/633 bola na rozporovom konaní dňa 11. 11. 2020 s PKS otvorená a prediskutovaná. PKS na rozporovom konaní ustúpila od zásadnej pripomienky. Rozpor bol odstránený.
PKS	Pripomienka k čl. I bodu 9 návrhu zákona Do ustanovenia navrhujeme doplniť: „Organizácie výrobcov, iné organizácie dodávateľov a združenia takýchto organizácií majú právo podať sťažnosť na žiadosť jedného alebo viacerých svojich členov alebo prípadne na žiadosť jedného alebo viacerých členov svojich členských organizácií, ak sa títo členovia domnievajú, že boli postihnutí zakázanou obchodnou praktikou. Právo podať sťažnosti na žiadosť dodávateľa a v jeho záujme majú aj iné organizácie s oprávneným záujmom na zastupovaní dodávateľov za predpokladu, že tieto organizácie sú nezávislými neziskovými právnickými osobami.“ Odôvodnenie: Napriek tomu, že novela zákona č. 91/2019 Z. z. rozširuje možnosť podať podnet akejkoľvek tretej osobe, máme za to, že do zákona by malo byť doplnené explicitne ustanovenie o možnosti podania sťažnosti združeniam dodávateľov a výrobcov. Momentom, ktorý odrádza dodávateľov od podania podnetu, je možnosť jeho postihu v prípade, že by bolo akýmkoľvek spôsobom možné určiť konkrétneho podávateľa podnetu. Združenia výrobcov sú však vytvorené na ochranu záujmov svojich členov, môžu legitímnym spôsobom zbierať informácie o porušení zákona a preto by mali mať oprávnenie aj na podanie podnetu. Toto právo je rovnako priznané napríklad aj v prípade ochrany proti nekalej súťaži v § 54 ods. 1 Obchodného zákonníka či domáhania sa neplatnosti nekalej zmluvnej podmienky alebo zákazu uplatňovania nekalej obchodnej praxe podľa § 369d ods. 4 Obchodného zákonníka.	Z	N	Možnosť podať podnet (nie „sťažnosť“) je v zákone široká a nie je obmedzená, t. j. aj pri súčasnej právnej úprave zákona môže podať podnet akákoľvek organizácia alebo združenie. Dňa 11. 11. 2020 MPRV SR uskutočnilo rozporové konanie s PKS. Zásadná pripomienka bola otvorená a prediskutovaná. PKS na rozporovom konaní ustúpila od zásadnej pripomienky. Rozpor bol odstránený.
PKS	2. Pripomienka k čl. I bodu 3 návrhu zákona Navrhujeme definíciu predajnej akcie v zákone ponechať. Odôvodnenie: Potravinárska komora Slovenska navrhuje ponechanie neprimeranej podmienky v § 3 ods. 5 písm. l) v pôvodnom znení, preto navrhujeme ponechať aj definíciu predajnej akcie.	Z	N	V praxi bolo ustanovenie § 3 ods. 5 písm. l) zákona nevykonateľné, keďže pred „akciou“ dochádzalo k dohode na novej kúpnej cene (spravidla nižšej), čo je v súlade so zákonom, t.j. ustanovenie nespĺňalo svoj účel. Spätné znižovanie kúpnej ceny počas akcie možno považovať za porušenie zákona bez ohľadu na absenciu ustanovenia § 3 ods. 5 písm. l) zákona.

				Z uvedeného dôvodu musela byť vypustená aj definícia pojmu „predajná akcia“. Dňa 11. 11. 2020 MPRV SR uskutočnilo rozporové konanie s PKS. Zásadná pripomienka týkajúca sa ponechania pôvodnej skutkovej podstaty neprimeranej podmienky v ustanovení § 3 ods. 5 písm. l) zákona bola na rozporovom konaní otvorená a prediskutovaná. Rozpor trvá.
PKS	Návrh na zmenu ustanovenia § 3 ods. 2 písm. c) Ustanovenie § 3 odsek 2 písm. c) zákona navrhujeme doplniť nasledovne: „c) obnovu, rozširovanie obchodnej siete alebo oslavu výročia účastníka obchodného vzťahu,“ Odôvodnenie: Vzhľadom na prax v rámci dodávateľsko-odberateľských vzťahov je potrebné eliminovať peňažné a nepeňažné plnenia za oslavy výročia účastníka obchodného vzťahu. Akákoľvek propagácia sa musí uskutočňovať v zmysle § 3 ods. 3 písm. a), pričom výška odmeny za službu odberateľa zameraná na propagáciu dodávateľa alebo jeho potraviny musí byť adekvátne finančnému prínosu dodávateľa za predaj výrobkov. Týmto spôsobom by nemali byť pokrývané zvýšené náklady odberateľa na nákup hodnotenejších vecných cien, ktoré mieni v rámci oslavy výročia poskytovať spotrebiteľom.	Z	N	Peňažné alebo nepeňažné plnenia za oslavy výročia účastníka obchodného vzťahu sú porušením aj v súčasnosti platného a účinného znenia zákona. Takéto peňažné alebo nepeňažné plnenie účastníka obchodného vzťahu možno subsumovať pod neprimeranú podmienku uvedenú v § 3 ods. 5 písm. v) zákona. Dňa 11. 11. 2020 MPRV SR uskutočnilo rozporové konanie s PKS. Zásadná pripomienka bola otvorená a prediskutovaná. PKS na rozporovom konaní ustúpila od zásadnej pripomienky. Rozpor bol odstránený.
PKS	1. Pripomienka k čl. I bodu 1 návrhu zákona V predmetnom ustanovení navrhujeme doplniť, že zákon č. 91/2019 Z.z. sa vzťahuje len na odberateľov, ktorých ročný obrat je vyšší ako 250 000 000 EUR. Odôvodnenie: Problematika nekalých obchodných praktík v dodávateľsko-odberateľských vzťahoch s potravinami bola legislatívne upravená už od roku 2003. Počas 17-ročnej účinnosti právnej úpravy vo forme legislatívnych noriem sa preukázalo, že nekalé obchodné praktiky sa realizujú v drvivej väčšine prípadov vo vzťahu medzi dodávateľmi a odberateľmi, ktorými sú maloobchodní predajcovia potravín. Táto skutočnosť súvisí s faktom, že štyria najväčší maloobchodní predajcovia potravín na Slovensku ovládajú 75 % maloobchodného trhu a dodávateľa potravín v prípade výpadku dodávok u ktoréhokoľvek z nich majú veľký problém uplatniť svoju produkciu v Slovenskej republike. Ako je uvedené v samotnom recitáli smernice, nerovnováha vo vyjednávacej pozícii môže viesť k nekalým obchodným praktikám, ktoré sa odchyľujú od poctivého obchodného správania, môžu byť v rozpore so zásadami dobromyseľnosti a čestnosti a môžu byť jednostranne presadzované odberateľom voči dodávateľovi. Takáto situácia však nenastáva v prípade maloobchodných systémov, ktoré nedosahujú výrazný trhovú podiel a rovnako ani pri ostatných stupňoch dodávateľsko-odberateľského reťazca. Preto aj na základe tejto skutočnosti sa napríklad česká právna úprava vzťahuje len vzťahy s prvkom	Z	N	Národná právna úprava je prísnejšia v subjektívnej pôsobnosti, keďže sa vzťahuje na subjekty bez ohľadu na tzv. threshold. Uvedené má logický podklad, keďže ak by sa právna úprava vzťahovala iba na vzťahy „veľký odberateľ“ a „malý/stredný dodávateľ“ výsledok by bol, že veľký odberateľ by spolupracoval výlučne len s veľkými dodávateľmi, čím by sa pochopiteľne vyhol regulácií. Tým by došlo ku deštrukcii malých a stredných dodávateľov, s ktorými by vzhľadom na reguláciu maloobchodu prestal spolupracovať. Právna úprava by mala opačný efekt, keďže cieľ je ochrana malých a stredných prvovýrobcov a spracovateľov potravín. Dňa 11. 11. 2020 MPRV SR uskutočnilo rozporové konanie s PKS. PKS po vysvetlení prekvalifikovalo zásadnú pripomienku na obyčajnú. Rozpor bol odstránený.

	významnej trhovej sily. Zákon o neprimeraných podmienkach vymenúva vyše 40 neprimeraných podmienok, pričom väčšina z týchto podmienok vyšla z praxe uplatňovanej v štandardných zmluvách veľkých obchodných reťazcov a nie je relevantná z pohľadu obchodných vzťahov na ostatných stupňoch dodávateľsko-odberateľského reťazca. V prípade, ak by sa takéto nekalé obchodné praktiky v týchto vzťahoch vyskytli, je táto skutočnosť postihnuteľná v rámci ustanovení zákona č. 513/1991 Z.z. Obchodný zákonník, ktorý rieši okrem nekalej súťaže (vrátane tzv. generálnej klauzuly) aj nekalé zmluvné podmienky a nekalú obchodnú prax.			
PKS	Pripomienka k čl. I bodu 7 návrhu zákona Znenie § 3 ods. 5 písmeno l) navrhujeme ponechať v pôvodnom znení a neprimeranú podmienku dať ako nový bod. Odôvodnenie: Predmetné ustanovenie sa osvedčilo v praxi a znamenalo nápravu stavu, ako sa predpokladalo prijatím daného ustanovenia a to aby zvýhodnená cena, za ktorú predáva dodávateľ odberateľovi tovar do predajnej akcie, bola prenesená do výhodnejšej ceny pre spotrebiteľa a aby si takýmto spôsobom odberatelia neodberali vo výhodnej cene väčšie objemy, ktoré potom predávali aj mimo predajných akcií. PKS je naopak toho názoru, aby predmetné ustanovenie bolo uplatňované v praxi a aby nedochádzalo k jeho rôznemu výkladu, prípadne obchádzaniu.	Z	N	V praxi bolo ustanovenie § 3 ods. 5 písm. l) zákona nevykonateľné, keďže pred „akciou“ dochádzalo k dohode na novej kúpnej cene (spravidla nižšej), čo je v súlade so zákonom, t.j. ustanovenie nespĺňalo svoj účel. Spätné znižovanie kúpnej ceny počas akcie možno považovať za porušenie zákona bez ohľadu na absenciu ustanovenia § 3 ods. 5 písm. l) zákona. Z uvedeného dôvodu musela byť vypustená aj definícia pojmu „predajná akcia“. Dňa 11. 11. 2020 MPRV SR uskutočnilo rozporové konanie s PKS. Zásadná pripomienka týkajúca sa ponechania pôvodnej skutkovej podstaty neprimeranej podmienky v ustanovení § 3 ods. 5 písm. l) zákona bola na rozporovom konaní otvorená a prediskutovaná. Rozpor trvá.
RÚZSR	Zásadná pripomienka k čl. I bodu 16 návrhu zákona § 18b – Prechodné ustanovenia k úpravám účinným od 1. mája 2021 navrhujeme preformulovať nasledovne: Zmluvy uzavreté medzi účastníkmi obchodného vzťahu pred 1. májom 2021 sú účastníci obchodného vzťahu povinní uviesť do súladu s týmto zákonom do 31. decembra 2021 s výnimkou zmlúv uzatvorených na dobu určitú do 31. decembra 2021. Na právne vzťahy vzniknuté na základe zmlúv uzavretých medzi účastníkmi obchodného vzťahu pred 1. májom 2021 sa vzťahujú ustanovenia týchto zmlúv najneskôr do 31. decembra 2021. Odôvodnenie: Dodávateľsko-odberateľské vzťahy v obchode s potravinami sa riadia zmluvami, ktoré sú spravidla uzatvárané na obdobie jedného kalendárneho roka. Vzhľadom na skutočnosť, že novela zákona je len v pripomienkovom konaní, pričom už v súčasnosti prebiehajú rokovania o znení zmlúv na rok 2021, z pohľadu zníženia administratívnej záťaže a právnej istoty zmluvných vzťahov v priebehu kalendárneho roka navrhujeme, aby zmluvy uzatvorené na rok 2021, ktorých účinnosť skončí 31.12.2021, nemuseli byť upravované a aby sa mohla	Z	A	Novozavedené ustanovenie § 18b upravené v zmysle pripomienky takto: „Zmluvy uzavreté medzi účastníkmi obchodného vzťahu do 30. apríla 2021 sú účastníci obchodného vzťahu povinní uviesť do súladu s týmto zákonom do 31. decembra 2021 s výnimkou zmlúv uzavretých na dobu určitú do 31. decembra 2021. Na právne vzťahy vzniknuté na základe zmlúv uzavretých medzi účastníkmi obchodného vzťahu do 30. apríla 2021 sa vzťahujú ustanovenia týchto zmlúv najdlhšie do 31. decembra 2021.“ Vecné odôvodnenie k predmetnému bodu novely zákona uvedené v dôvodovej správe osobitnej časti: Prechodným ustanovením uvedeným v novom § 18b, sa

	uplatniť druhá veta predmetného paragrafu. Rovnako je to aj v súlade s Programovým vyhlásením vlády Slovenskej republiky na roky 2020-2021, podľa ktorého by sa mali opatrenia s dopadom na podnikateľské prostredie prijímať s účinnosťou vždy k začiatku kalendárneho roka.			upravuje režim, ktorým sa vzťahy vznikajúce zo zmlúv v oblasti neprimeraných podmienok po 1. máji 2021 budú spravovať. To znamená, že zmluvy uzavreté medzi účastníkmi obchodného vzťahu pred 1. májom 2021 sú účastníci obchodného vzťahu povinní uviesť do súladu s týmto zákonom do 31. decembra 2021, s výnimkou zmlúv uzatvorených na dobu určitú do 31.12.2020. To znamená, že na právne vzťahy vzniknuté na základe týchto zmlúv sa vzťahujú ustanovenia týchto zmlúv najneskôr do 31.12.2021.
SAMO	§ 3 ods. (4) písm. c) Navrhované znenie nielenže naďalej limituje poplatky, ale aj ešte viac sprísňuje podmienky za ktorých je v danom podstatne limitovanom rozsahu dohodnúť za odplatu logistické služby v dodávateľsko – odberateľskom vzťahu pri potravinách. Zákaz rokovať o logistických poplatkoch presahujúcich 3 % z predpokladaného ročného obratu daného dodávateľa v praxi značne obmedzuje možnosti podnikania maloobchodníkov v súvislosti s logistikou. Pôvodným zámerom limitácie logistických služieb (ešte v predchádzajúcom zákone 362/2012 Z. z.) bolo zabránenie vynucovania používania odberateľových logistických služieb dodávateľom v prípadoch, kedy ich využívanie nebolo pre dodávateľa ekonomicky výhodné (napr. dodávateľ zabezpečoval logistiku vlastnými kapacitami). Účelom ale nebolo brániť poskytovaniu logistiky v prípadoch, kde využitie logistických služieb odberateľa dodávateľom bolo pre dodávateľa výhodné. Zákon 362/2012 Z. z. takúto požiadavku zohľadnil tým, že nepovažoval za neprimeranú podmienku platby za logistiku (nad 3% z obratu) v prípade, že dodávateľ nemal možnosť inak dodávať tovar odberateľovi. Následne sa ale v súčasnom zákone (91/2019 Z. z.) limitovali plošne všetky platby za poskytovanie logistických služieb tak ako je uvedené vyššie. Uvedené ustanovenie zásadným spôsobom zasahuje do práva na podnikanie, resp. práva dosahovať zisk pri podnikaní, nakoľko núti odberateľov poskytovať dodávateľom logistické služby za ceny, ktoré neprekročia stanovený limit, bez ohľadu na reálnu hodnotu takejto služby. Pritom spoločnosti, ktoré nie sú v dodávateľsko – odberateľskom vzťahu s tým istým dodávateľom, môžu takéto logistické služby poskytovať bez tohto obmedzenia. Novela Zákona v súčasnom znení už fakticky úplne znemožní prijímať odberateľom akékoľvek platby za poskytovanie logistických služieb. Uplatňovanie týchto ustanovení môže mať za následok stav, v ktorom odberatelia prestanú poskytovať logistické služby dodávateľom v celom rozsahu a začnú od dodávateľov požadovať dodávky	Z	N	Ustanovenie § 3 ods. 4 písm. c), ktoré bolo predložené do pripomienkového konania, bolo na základe vznesených pripomienok upravené tak, aby bola umožnená výnimka (písomne, vopred, 3%) v prípadoch, ak zabezpečuje odberateľ logistiku potraviny od dodávateľa na tzv. logistické centrum (prípadne priamo na predajňu). Novonavrhované znenie ustanovenia § 3 ods. 4 písm. c) znie: „c) <i>dodávateľovi nevznikli náklady s dodaním potraviny odberateľovi, ak ide o činnosť podľa odseku 3 písm. b)</i> “. Rozpor trvá.

	priamo na miesta dodania – jednotlivé predajne a to v časoch a množstvách, ktoré sú pre jednotlivé predajne vyhovujúce, resp. potrebné. Takéto požiadavky budú mať bez pochyby za následok zvýšenie nákladov za prepravu na strane dodávateľa, prípadne u menších dodávateľov, môžu spôsobiť až nemožnosť dodávateľ tovar väčším odberateľom z dôvodu nemožnosti plnenia týchto požiadaviek. Záverom si dovoľujeme dať do pozornosti aj názor Európskej komisie, ktorá vo svojom Letter of formal notice týkajúcom sa niektorých neprimeraných podmienok uvádza, že takéto opatrenia sú v rozpore s čl. 34 ZFEÚ (bránenie vstupu výrobkov na slovenský trh, t.j. opatrenie rovnocenné množstevnému obmedzeniu podľa čl. 34 ZFEÚ) a čl. 49 ZFEÚ (bránenie výkonu práva slobodne sa usadiť alebo robiť jeho výkon menej priťažlivým) Navrhujeme úplne vylúčiť platby za logistiku zo zoznamu neprimeraných podmienok, prípadne vrátiť sa do stavu počas účinnosti zákona č. 362/2012 Z.z..			
SAMO	§ 14 ods. (1) Navrhujeme ponechať pôvodné znenie, nakoľko formulácia „môže znevýhodniť“ je podľa nášho názoru príliš vágna na špecifikovanie skutkovej podstaty správneho deliktu, čo následne odporuje aj zásade „nullum crimen sine lege“. Zároveň nové znenie odporuje celej filozofii regulácie neprimeraných podmienok, t. j. znevýhodňovanie jednej zmluvnej strany. Samotná teoretická možnosť znevýhodnenia, prípadne konštatovanie kontrolného orgánu o „možnosti znevýhodnenia“ nemôže zakladať deliktuálnu zodpovednosť subjektu a to najmä v prípadoch, keď k reálnemu znevýhodneniu fakticky nedošlo.	Z	N	Návrhom zmeny definičného znaku správneho deliktu nedochádza k zmene obsahu doteraz platného ustanovenia správneho deliktu (§ 14 ods. 1 zákona), ale iba k jeho legislatívno-technickému spresneniu. Aj v súčasne platnom a účinnom znení sa za porušenie zákona považuje požadovanie, dohodnutie a uplatnenie, t.j. aj štádia v právnej teórii označované ako príprava alebo pokus. K precizovaniu súčasného znenia správneho deliktu MPRV SR pristúpilo z dôvodu, že definícia správneho deliktu neumožňovala preukázať znevýhodnenie druhého účastníka obchodného vzťahu vo forme požadovania a taktiež dohodnutia neprimeranej podmienky. Ide tu len o potenciálne znevýhodnenie, a preto je potrebná uvedená zmena. Určite sa nejedná o snahu MPRV SR zovšeobecniť definíciu správneho deliktu. Aj z recitálu smernice vyplýva, že nemusí dôjsť k samotnému znevýhodneniu, ale postačuje aj hrozba, potenciálne znevýhodnenie: „<i>V rámci poľnohospodárskeho a potravinového dodávateľského reťazca sa bežne vyskytuje výrazná nerovnováha vo vyjednávací pozícii medzi dodávateľmi a odberateľmi poľnohospodárskych a potravinových výrobkov.</i>“

			<i>Táto nerovnováha vo vyjednávacjej pozícii môže viesť k nekalým obchodným praktikám, keď sa väčší obchodní partneri so silnejšou pozíciou usilujú presadiť určité praktiky alebo zmluvné dojednania, ktoré sú v ich prospech v súvislosti s predajnou transakciou. Takéto praktiky sa napríklad: môžu výrazne odchyľovať od poctivého obchodného správania, môžu byť v rozpore so zásadami dobromysel'nosti a čestnosti a môžu byť jednostranne presadzované jedným obchodným partnerom voči druhému; môže sa nimi stanoviť neodôvodnený a neprimeraný prenos hospodárskeho rizika z jedného obchodného partnera na druhého; alebo sa nimi môže vytvoriť výrazná nerovnováha medzi právami a povinnosťami jedného obchodného partnera. Určité praktiky môžu byť zjavne nekalé, aj keď ich obe strany odsúhlasia. V záujme zníženia výskytu takýchto praktík by sa mal na úrovni Únie zaviesť minimálny štandard ochrany pred nekalými obchodnými praktikami, ktoré môžu mať negatívny vplyv na životnú úroveň poľnohospodárskej komunity. Prístup minimálnej harmonizácie v tejto smernici umožňuje členským štátom prijať alebo ponechať v platnosti vnútroštátne pravidlá, ktoré idú nad rámec nekalých obchodných praktík uvedených v tejto smernici.“</i> Problematika zmeny v definičnom znaku správneho deliktu bola na rozporovom konaní dňa 9.11. 2020 so Slovenskou alianciou moderného obchodu otvorená a prediskutovaná. Výsledkom rozporového konania je sprecizovanie textu vecného odôvodnenia zmeny definície správneho deliktu (§ 14 ods. 1 zákona) v dôvodovej správe osobitnej časti, a to v znení vyššie uvedeného vysvetlenia. Slovenská aliancia moderného obchodu ustúpila
--	--	--	---

				od zásadnej pripomienky. Rozpor bol odstránený.
SAMO	§ 3 ods. (5) písm. ae), af), ag) Navrhujeme znenie: ae) odmietnutie odberateľa alebo dodávateľa písomne potvrdiť podmienky zmluvy o dodávke potraviny, ak zmluva nie je uzavretá v písomnej forme a ak o písomné potvrdenie podmienok zmluvy dodávateľ alebo odberateľ požiadal, af) neoprávnené získanie, využitie alebo sprístupnenie obchodného tajomstva dodávateľa odberateľom podľa § 51 Obchodného zákonníka, ag) vyhrážanie sa účastníkom obchodného vzťahu druhému účastníkovi obchodného vzťahu odvetnými obchodnými opatreniami alebo vykonávanie takých opatrení odberateľom, ak účastník obchodného vzťahu uplatňuje svoje zákonné právo alebo právo vyplývajúce zo zmluvy uzavretej medzi účastníkmi obchodného vzťahu,	Z	A	Návrh zákona je upravený v zmysle pripomienky. Smernica (EÚ) 2019/633 predpokladá rozdielne postavenie odberateľa a dodávateľa potravín. V zmysle čl. 9 smernice (EÚ) 2019/633 je ale možné rozšíriť skutkovú podstatu nekalej obchodnej praktiky recipročne na oboch účastníkov obchodného vzťahu.
SAMO	§ 3 ods. (5) písm. f) Poukazujeme na skutočnosť, že znenie predmetného ustanovenia žiadnym spôsobom nerieši aktuálnu situáciu, kedy sú odberatelia nútení vykonávať platby dodávateľom aj bez doručenej faktúry. Ďalej súčasná úprava výrazne skracuje lehoty na úhradu kúpnej ceny v porovnaní s tým, čo je dovolené podľa UTP smernice. Navrhujeme použiť doslovné znenie ustanovenia UTP smernice tak vo vzťahu k rýchlo sa kaziacim potravinám (perishable goods) ako aj vo vzťahu k trvanlivým potravinám (non – perishable goods).	Z	N	Pripomienka je nad rámec predkladanej novely zákona. Návrh zákona žiadnym spôsobom neupravuje dĺžky lehôt splatnosti, ale výlučne transponuje smernicu (EÚ) 2019/633 tým, že vylučuje z režimu ustanovenia § 3 ods. 5 písm. f) zákona platby vykonávané v rámci programu podľa čl. 23 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1308/2013 zo 17. decembra 2013, ktorým sa vytvára spoločná organizácia trhov s poľnohospodárskymi výrobkami, a ktorým sa zrušujú nariadenia Rady (EHS) č. 922/72, (EHS) č. 234/79, (ES) č. 1037/2001 a (ES) č. 1234/2007 (Ú. v. EÚ L 347, 20.12.2013) v platnom znení a platby vykonávané verejnými poskytovateľmi zdravotnej starostlivosti. Smernica (EÚ) 2019/633 v čl. 9 umožňuje členským štátom EÚ v prípade potreby prijať prísnejšiu právnu úpravu ako v smernici. Z aplikačnej praxe sa dĺžky lehôt a nastavenie splatnosti preukázali ako správne nastavené vzhľadom na cieľ zákona chrániť (resp. vybalancovať) postavenie spracovateľov a prvovýrobcov. Posunutie splatnosti na moment doručenia by mohlo byť odberateľmi zneužívané na posúvanie splatnosti spôsobom, že by si vyžiadali poslednú dodávku až 30. deň, čím by bola splatnosť de facto 45

				dní od prvej dodávky potraviny. Spustilo by to plošné využívanie tohto systému. Zmluvné strany si musia upraviť vzťah spôsobom, aby mal odberateľ dostatok času na úhradu faktúry. Dňa 9.11. 2020 uskutočnilo MPRV SR rozporové konanie so Slovenskou alianciou moderného obchodu. Predmetná zásadná pripomienka bola na rozporovom konaní otvorená a prediskutovaná. Rozpor odstránený.
SAMO	Návrhu zákona, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 91/2019 Z. z. o neprimeraných podmienkach v obchode s potravinami a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 198/2020 Z. z. Pripomienky k „Návrhu zákona, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 91/2019 Z. z. o neprimeraných podmienkach v obchode s potravinami a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 198/2020 Z. z. , ktorým sa mení a dopĺňa zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 91/2019 Z. z. o neprimeraných podmienkach v obchode s potravinami a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Slovenská Aliancia Moderného Obchodu (SAMO), ako združenie združujúce významných podnikateľov v oblasti maloobchodu v Slovenskej republike, si dovoľuje prezentovať svoj pohľad/pripomienky k „Návrh zákona, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 91/2019 Z. z. o neprimeraných podmienkach v obchode s potravinami a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 198/2020 Z. z. v súvislosti s transpozíciou SMERNICE EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY (EÚ) 2019/633 zo 17. apríla 2019 o nekalých obchodných praktikách vo vzťahoch medzi podnikmi v poľnohospodárskom a potravinovom dodávateľskom reťazci (ďalej len „UTP“). V prvom rade chceme zdôrazniť, že reguláciu dodávateľsko-odberateľských vzťahov považujeme za dôležitú súčasť právneho poriadku Slovenskej republiky a záleží nám tak na rozvoji všetkých subjektov potravinovej vertikály, ako aj na tom, aby vzťahy medzi nimi boli spravodlivé a obojstranne prospešné. Máme za to, že zákon č. 91/2019 Z. z. o neprimeraných podmienkach v obchode s potravinami a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon“) v aktuálnom znení nespĺňa kvalitatívne a obsahové štandard, ktoré by mali dosahovať právne predpisy v Slovenskej republike. Domnievame sa, že niektoré jeho ustanovenia sú v súčasnej podobe dokonca v priamom rozpore s právom Európskej únie. Na tieto skutočnosti sme už v rámci možností poukazovali aj pri medzirezortnom pripomienkovom konaní týkajúcom sa Zákona. Jedná sa najmä o nasledovné ustanovenia, ktoré nie sú zahrnuté resp. ich zmeny zohľadnené v pripomienkovanom znení novely: a) Generálna klauzula (§ 3 ods. 5 písm. ab) Zákona.) Uvedené ustanovenie umožňuje sankcionovať prakticky akékoľvek	Z	N	Pripomienka je nad rámec predkladanej novely zákona. Dňa 9. 11. 2020 MPRV SR uskutočnilo rozporové konanie so Slovenskou alianciou moderného obchodu. Všetky parciálne pripomienky v rámci uplatnenej zásadnej pripomienky boli na rozporovom konaní otvorené a prediskutované. Rozpor je odstránený v časti pripomienky týkajúcej sa zákazu nákupu pod ekonomicky oprávnené náklady dodávateľa (§ 3 ods. 5 písm. m) zákona). Predmetné ustanovenie zákona bolo novelou zákona vypustené. Pri zvyšných parciálnych pripomienkach uplatnených v rámci zásadnej pripomienky rozpor trvá.

	konanie podnikateľa a to aj také, ktoré nie je v Zákone výslovne zakázané, pričom žiadnym spôsobom nezohľadňuje jeho hospodársku silu, vyjednávaciu pozíciu v danom vzťahu, podiel na trhu a pod. b) Zákaz nákupu pod ekonomicky oprávnené náklady (§3 ods. 5) písm. m) Zákona) Uvedené ustanovenie sankcionuje odberateľa za kúpu tovaru pod ekonomicky oprávnené náklady dodávateľa bez ohľadu na to, či o danej skutočnosti vedel, alebo mohol vedieť, prípadne bez ohľadu na to, či bol v súvislosti s takýmto nákupom uvedený do omylu. Dovoľujeme si dať do pozornosti, že UTP neobsahuje žiadne ustanovenie, ktoré by upravovalo uvedené neprimerané podmienky, resp. žiadne z uvedených ustanovení nie je považované za neprimeranú podmienku v rámci UTP. Domnievame sa, že uvedený legislatívny proces ako aj rámec, v ktorom sa má vykonávať (transpozícia smernice) je ideálnym momentom na opätovné prehodnotenie prípadnej miery spoločenskej nebezpečnosti uvedených neprimeraných podmienok a ich následnej „trestnosti“. Taktiež máme za to, že UTP smernica veľmi zrozumiteľne rámcuje konania účastníkov dodávateľsko-odberateľských vzťahov, ktoré majú byť považované za poškodzujúce jednu zo strán tohto vzťahu. V tejto súvislosti si dovoľujeme poukázať na zásadne rozdielne poňatie tak rozsahu, ako aj jednotlivých skutkových podstatí neprimeraných podmienok v Zákone a v UTP. Osobitne poukazujeme na to, že množstvo skutkových podstatí uvedených v Zákone nie je v zmysle UTP považované za neprimeranú podmienku vôbec, alebo nie je v prípade, že je taká podmienka vopred dohodnutá medzi stranami dodávateľsko – odberateľského vzťahu. Zo skúseností s aplikáciou Zákona zároveň vieme konštatovať, že aj zo strany dodávateľov existuje dopyt po voľnejšej regulácii vzťahov/služieb, ktoré sú súčasťou úpravou zakázané alebo výrazne obmedzené. Domnievame sa, že dôsledné prevzatie princípov stanovených v UTP by zlepšilo kvalitu podnikateľského prostredia a právnu istotu účastníkov dodávateľsko – odberateľských vzťahov. Taktiež si dovoľujeme upozorniť na skutočnosť, že Európska komisia sa už obrátila na Slovenskú republiku (Letter of formal notice) v súvislosti s rozporom niektorých ustanovení Zákona s Európskym právom. Jedná sa o: 1. Zákaz nákupu pod ekonomicky oprávnené náklady (§3 ods. 5) písm. m) Zákona) a 2. Obmedzenie výšky poplatku za logistické služby (§3 ods. 4) písm. d) Zákona) Ustanovenia o zákaze nákupu pod ekonomicky oprávnené náklady sa však novela Zákona nedotýka vôbec a ustanovenie o obmedzení poplatku za logistické služby len modifikuje smerom k tomu, aby boli podmienky týkajúce sa prípadného dohodnutia poplatku za logistické služby zásadne sťažené, pričom však zároveň naďalej nedôvodne limituje prípadnú výšku poplatku a zasahuje tak do práva na podnikanie podnikateľov, ktorí poskytujú logistické služby dodávateľom od ktorých zároveň odoberajú aj potravinový tovar. Nad rámec neprimeraných podmienok už uvedených,			
--	--	--	--	--

	považujeme za vhodné výrazne zohľadniť, prípadne prevziať úpravu UTP vo veciach: a) Rozdelenie subjektov, resp. regulácia ich vzťahov podľa ekonomickej sily (čl 1. ods. 2 UTP) Máme za to, že vzhľadom na podstatu a účel regulácie dodávateľsko – odberateľských vzťahov je logické a žiadúce rozdelenie subjektov podľa ekonomickej sily a následná regulácia len tých vzťahov kde existuje zjavný nepomer medzi ich účastníkmi, ktorý by mohol viesť k nerovnej vyjednávacej pozícii. b) Poskytovanie služieb prieskumu trhu alebo služby súvisiacej s počítačovým spracovaním údajov (§ 3 ods. (2) písm. j) Zákona) Uvedená služba nie je neprimeranou podmienkou podľa UTP a nebola v súčasnom znení neprimeranou podmienkou ani v predchádzajúcom zákone o neprimeraných podmienkach (362/2012 Z. z.). Zároveň sa dá vnímať zo strany dodávateľských subjektov záujem o takúto službu, keďže informácie o postavení ich produktov na trhu môžu byť pre nich z podnikateľského hľadiska dôležité. Ďalej dávame do pozornosti, že poskytovanie takejto služby nie je zakázané iným subjektom, ktoré takéto služby v rámci svojej podnikateľskej činnosti poskytujú a tieto ich môžu poskytovať bez obmedzenia. c) Limitácia plnení za poskytovanie marketingových služieb (§ 3 ods. (3) písm. a) Zákona v spojení s § 3 ods. (4) písm. d) Zákona V prvom rade si dovoľujeme poukázať na skutočnosť, že UTP umožňuje platby dodávateľa za marketing/reklamu potravín realizovanú odberateľom v prípade, že sa vopred a jednoznačne dohodli na podmienkach dohody o dodávkach alebo následnej dohody. Následne nie je poskytovanie platieb za marketing žiadnym spôsobom limitované. Dodávatelia môžu mať často záujem na realizovaní marketingových akcií vo väčšom rozsahu, ako je možné podľa súčasnej regulácie Zákona. Avšak v súčasnom znení Zákona, a to aj pri podpísaní dohody o marketingových službách vopred a s jasnými podmienkami, je takáto aktivita výrazne obmedzená. Domnievame sa, že vzhľadom na uvedenú skutočnosť nie je možné ani len určiť subjekt dodávateľsko - odberateľského vzťahu, ktorý je predmetným ustanovením Zákona „chránený“. d) Limitácia plnení poskytovaných za dosiahnutie odberu určitého množstva potraviny (§ 3 ods. (3) písm. c) Zákona v spojení s § 3 ods. (4) písm. d) Zákona) Opäť dávame do pozornosti, že takáto praktika nie je v rámci UTP považovaná za neprimeranú podmienku. Túto skutočnosť považujeme za logickú nakoľko podpora zvýšenia odberu tovaru je podľa nášho názoru imanentnou súčasťou naplňovania podnikateľských cieľov podnikateľa. Limitácia predmetných dojednaní smeruje, podľa nášho názoru, proti právu na podnikanie a dosahovanie zisku účastníkov dodávateľsko – odberateľských vzťahov, pričom opäť nie je možné určiť subjekt, ktorý by bol daným ustanovením chránený. Dávame do pozornosti, že v rámci pripomienkového konania k Zákonom, samotní dodávatelia vyjadrili záujem na možnosti využívania zliav z cien, resp. poskytovania plnení pri zvýšenom odbere výrobkov zo strany			
--	--	--	--	--

	odberateľa. Zároveň navrhujeme výrazne modifikovať ustanovenia o vykonávaní kontroly (§ 4 - § 13 Zákona) a to najmä právomocí inšpektorov pri výkone kontroly vrátane možnosti vykonávať neohlásené kontroly. V súčasnom znení sú právomoci inšpektorov vo výraznom nepomere ku skutočnostiam/deliktom, ktoré majú byť kontrolované a odhaľované. Je zjavné, že ustanovenia o vykonávaní kontroly boli inšpirované kontrolou vykonávanou podľa predpisov na ochranu hospodárskej súťaže. Máme však za to, že z hľadiska tak spoločenskej nebezpečnosti, ako aj rozsahu a druhu podkladov, ktoré sa vo vyšetrovaní porušenia pravidiel hospodárskej súťaže získavajú pri výkone kontroly, nie je možné považovať kontrolu dodržiavania Zákona za porovnateľnú. Taktiež poukazujeme na fakt, že gro vzťahov medzi dodávateľom a odberateľom je štandardne obsiahnuté v písomných zmluvách, cenníkoch, dodacích listoch a faktúrach, ktoré sa môžu nachádzať na rôznych miestach patriacich účastníkovi takéhoto vzťahu (účtovné pracovisko, centrálna kancelária, distribučné centrum a pod.), pričom na ich prípravu je zvyčajne potrebný určitý čas a často nie je možné ich vydať na počkanie. Z uvedených dôvodov nemajú neohlásené kontroly opodstatnenie, nakoľko podklady, ktoré by mali prípadne preukázať nezákonné konanie účastníka vzťahu, nie je možné vydať okamžite, resp. „moment prekvapenia“ je v takýchto prípadoch neúčelný ak nie priam kontraproduktívny. Túto skutočnosť potvrdzuje aj výkon kontroly podľa predchádzajúceho zákona (362/2012), počas ktorej dochádzalo vždy k zabezpečeniu podkladov potrebných na identifikovanie prípadného porušenia na základe štandardných žiadostí zo strany ministerstva ako kontrolného orgánu. Máme za to, že prípadná zmena uvedených ustanovení Zákona by splnila aj záväzky vyplývajúce z Programového vyhlásenia vlády Slovenskej republiky 2020 – 2024 „dôsledne predchádzať goldplatingu“, resp. prehodnotenia legislatívy týkajúcej sa „odberateľsko-dodávateľských vzťahov v súlade s legislatívou Európskej únie“. Splnením uvedených záväzkov vyplývajúcich z Programového vyhlásenia vlády je možné výrazne modifikovať súčasné znenie Zákona, pri zachovaní ochrany subjektov dodávateľsko – odberateľských vzťahov, avšak bez súčasného ukladania prehnanych a často až nesplniteľných povinností na strane druhej. Veríme, že naše pripomienky obsiahnuté v tomto dokumente, ako aj tie, ktoré sme predložili priamo v texte novely Zákona, pomôžu príprave transpozície UTP do právneho poriadku Slovenskej republiky vo forme, ktorá bude prospešná pre všetkých účastníkov dodávateľsko-odberateľských vzťahov. Nad rámec horeuvedených všeobecných pripomienok si dovoľujeme poskytnúť naše pripomienky aj k jednotlivým ustanoveniam návrhu novely Zákona, ktorou má dôjsť k transpozícii UTP:			
SAMO	§ 3 ods. (5) písm. l) Vzhľadom na zachovanie rovnosti zmluvných strán, ako aj vyvážенosti	Z	A	Návrh zákona je upravený v zmysle pripomienky. Smernica (EÚ) 2019/633

	zmluvného vzťahu navrhujeme, aby sa rovnaká povinnosť týkala aj dodávateľa potraviny.			predpokladá rozdielne postavenie odberateľa a dodávateľa potravín. V zmysle čl. 9 smernice (EÚ) 2019/633 je, ale možné rozšíriť skutkovú podstatu nekalej obchodnej praktiky recipročne na oboch účastníkov obchodného vzťahu.
SPPK	Čl. I bod 4: § 3 ods. 4 písm. c) Máme za to, že navrhované precizované znenie pôvodného ustanovenia § 3 ods. 4 písm. c) vytvára možnosť pre odberateľa účtovať si vo vzťahu k jednotlivým dodávateľom vynútenú distribúciu alebo dodatočné distribučné služby, ktoré nebudú súčasťou 3 % z obratu dodávateľa samostatne za službu podľa odseku 3 písm. b). V zmysle uvedeného požadujeme upraviť znenie daného ustanovenia tak, aby to možné nebolo.	Z	ČA	Ustanovenie § 3 ods. 4 písm. c), ktoré bolo predložené do pripomienkového konania, bolo na základe vznesených pripomienok upravené tak, aby bola umožnená výnimka (písomne, vopred, 3%) v prípadoch, ak zabezpečuje odberateľ logistiku potraviny od dodávateľa na tzv. logistické centrum (prípadne priamo na predajňu). Novonavrhované znenie ustanovenia § 3 ods. 4 písm. c) znie: „c) dodávateľovi odberateľovi, ak ide o činnosť podľa odseku 3 písm. b)“. Rozpor odstránený.
SPPK	Čl. I bod 8 (doplnenie nového písmena ai): V § 3 ods. 5 požadujeme doplniť nové písmeno ai) v znení: „ai) uplatňovanie neprimerane výhodných obchodných podmienok alebo uplatňovanie diskriminačných obchodných podmienok zo strany odberateľa vo vzťahu k jednotlivým dodávateľom pri potravine s porovnateľným zložením, vrátane uplatňovania neprimerane rozdielneho cenového rozpätia medzi kúpnu cenou a predajnou cenou takejto potraviny; Odôvodnenie: Bežná prax obchodu uplatňovať rozdielne marže na porovnateľné výrobky vyrobené na Slovensku, čím dochádza k znižovaniu konkurencieschopnosti domácej produkcie potravín. Dôkazom je aj rezortná štatistika „štvrtročný výkaz o nákupe a predaji mlieka, mliečnych výrobkov, mäsa, hydiny, vajec, olejov, tukov a vína OBCHOD (MPRV SR) 1-04“.	Z	N	Pripomienka je nad rámec predkladanej novely zákona a vecne nesúvisí s jej obsahom. Zároveň je aj mimo rámec smernice (EÚ) 2019/633. Konštrukciou tejto navrhovanej neprimeranej podmienky by mohlo ísť o cenovú reguláciu, ktorá by zasiahla do práva podnikateľa si stanoviť cenu tovaru, ak pritom dodrží právne predpisy, ktoré obsahujú cenovú reguláciu vybraných tovarov. Predmetná úprava by mohla byť v rozpore s právnymi predpismi v oblasti ochrany hospodárskej súťaže, keď v zmysle Nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp.zn. PL. ÚS 7/96 z 27. februára 1997 možno hospodársku súťaž obmedziť len vo verejnom záujme. Taktiež obsahuje ustanovenie „porovnateľné zloženie“, čo je však príliš vágny pojem, pričom zároveň kladie na jednu úroveň tovary, ktoré majú úplne odlišnú cieľovú skupinu zákazníkov, silu značky a pod. Proti navrhovanému zneniu je aj dôvodný predpoklad, že spotrebitelia (ak budú mať takú možnosť ako napr. majú v prihraničných oblastiach), začnú ešte vo vyššej miere

				nakupovať potraviny v susedných členských štátoch EÚ, kde podobná cenová regulácia potravín neexistuje. Dňa 10. 11. 2020 MPRV SR uskutočnilo rozporové konanie s SPPK. Zásadná pripomienka bola otvorená a prediskutovaná. SPPK ustúpilo od zásadnej pripomienky a rozpor bol odstránený pod podmienkou ponechania generálnej klauzuly [ustanovenia § 3 ods. 5 písm. ab)] v zákone.
SPPK	Čl. I bod 8 (doplnenie nového písmena ai) V súvislosti s pripomienkou k Čl. I bod 8, ktorej cieľom je ustanovenie neprimeranej podmienky novým písmenom ai) v znení: „ai) uplatňovanie neprimerane výhodných obchodných podmienok alebo uplatňovanie diskriminačných obchodných podmienok zo strany odberateľa vo vzťahu k jednotlivým dodávateľom pri potravine s porovnateľným zložením, vrátane uplatňovania neprimerane rozdielného cenového rozpätia medzi kúpnou cenou a predajnou cenou takejto potraviny“, požadujeme, aby bol zoznam potravín s porovnateľným zložením predmetom vyhlášky č. 37/2020 Z. z..	Z	N	Pripomienka je nad rámec predkladanej novely zákona a vecne nesúvisí s jej obsahom. Zároveň je aj mimo rámec smernice (EÚ) 2019/633. Predmetnú pripomienku nie je možné akceptovať ani z legislatívno-technického hľadiska. Vyhláška MPRV SR č. 37/2020 Z. z. bola vydaná na základe splnomocňovacieho ustanovenia § 17 zákona č. 91/2019 Z. z., ktoré splnomocnilo MPRV SR len na vydanie zoznamu vybraných potravín. Pričom pod vybranou potravinou sa podľa § 2 písm. h) zákona rozumie „potravina určená na okamžitú spotrebu“. Podľa § 5 ods. 2 zákona č. 400/2015 Z. z. o tvorbe právnych predpisov a o Zbierke zákonov Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov splnomocňovacie ustanovenie musí byť naformulované tak, aby z jeho znenia jednoznačne vyplývalo, aké skutočnosti a v akom rozsahu sa v ňom majú upraviť, pričom sa dbá na zabezpečenie súladu vykonávacieho právneho predpisu so zákonom. Na základe vyššie uvedeného nie je možné, aby zoznam potravín s porovnateľným zložením bol predmetom vyhlášky MPRV SR č. 37/2020 Z. z. Zásadná pripomienka bola na rozporovom konaní dňa 10. 11. 2020 otvorená a prediskutovaná. SPPK ustúpilo od zásadnej pripomienky a rozpor k pripomienke bol odstránený pod podmienkou ponechania generálnej klauzuly [ustanovenia § 3 ods. 5 písm. ab)] v zákone.

SZVPS	§ 14, odsek (1) Ponechať a doplniť súčasnú definíciu správneho deliktu. ODVOVODNENIE: Novo navrhovaná definícia dáva za vznik nejasnosti a neistote, ktorú je možno v aplikačnej praxi po takejto zmene očakávať. Na preukázanie správneho deliktu je potrebné mať jasnú definíciu skutkovej podstaty, ktorú je možné s istotou preukázať ako dôležitý konkrétny dopad na účastníka obchodného vzťahu, a nie iba formálna možnosť spáchania deliktu. Ide o jednoznačné určenie zákonnej povinnosti posudzovaného prípadu, porušením ktorej má nasledovať sankcia. Posudzovanie a existencia znevýhodňujúceho účinku neprimeranej podmienky na jedného z účastníkov obchodného vzťahu je jedným z podstatných nástrojov ochrany a objektivity neprimeranosti obchodnej podmienky. Zavedenie sankcie a určenie správneho deliktu iba za možnosti znevýhodnenia, potencie nevýhody, bez toho, aby dochádzalo k neželanému efektu je v rozpore so zásadou zákonnosti a tiež proti účelu samotného zákona, ktorým je chrániť prevádzkovateľov potravinárskych podnikov ako subjekty s menšou ekonomickou silou a vyjednávacou pozíciou. V aktuálnej formulácii správneho deliktu už je zahrnutý prípad, ak účastník obchodného vzťahu požaduje alebo uplatní neprimeranú podmienku. Navrhujeme do súčasnej definície pridať návrh neprimeranej podmienky doplnením slova „navrhuje“: „Správneho deliktu sa dopustí účastník obchodného vzťahu, ktorý v obchodnom vzťahu NAVRHUJE, požaduje, dohodne alebo uplatní neprimeranú podmienku uvedenú v § 3, ktorá znevýhodňuje druhého účastníka obchodného vzťahu.“	Z	N	Návrhom zmeny definičného znaku správneho deliktu nedochádza k zmene obsahu doteraz platného znenia ustanovenia správneho deliktu (§ 14 ods. 1 zákona), ale iba k jeho legislatívno-technickému spresneniu. Aj v súčasne platnom a účinnom znení sa za porušenie zákona považuje požadovanie, dohodnutie a uplatnenie, t.j. aj štádia v právnej teórii označované ako príprava alebo pokus. K precizovaniu súčasného znenia správneho deliktu MPRV SR pristúpilo z dôvodu, že definícia správneho deliktu neumožňovala preukázať znevýhodnenie druhého účastníka obchodného vzťahu vo forme požadovania a taktiež dohodnutia neprimeranej podmienky. Ide tu len o potenciálne znevýhodnenie, a preto je potrebná uvedená zmena. Určite sa nejedná o snahu MPRV SR zovšeobecniť definíciu správneho deliktu. Aj z recitálu smernice vyplýva, že nemusí dôjsť k samotnému znevýhodneniu, ale postačuje aj hrozba, potenciálne znevýhodnenie: „V rámci poľnohospodárskeho a potravinového dodávateľského reťazca sa bežne vyskytuje výrazná nerovnováha vo vyjednávacíj pozícii medzi dodávateľmi a odberateľmi poľnohospodárskych a potravinových výrobkov. Táto nerovnováha vo vyjednávacíj pozícii môže viesť k nekalým obchodným praktikám, keď sa väčší obchodní partneri so silnejšou pozíciou usilujú presadiť určité praktiky alebo zmluvné dojednania, ktoré sú v ich prospech v súvislosti s predajnou transakciou. Takéto praktiky sa napríklad: môžu výrazne odchyľovať od poctivého obchodného správania, môžu byť v rozpore so zásadami dobromyseľnosti a čestnosti a môžu byť jednostranne presadzované jedným obchodným partnerom voči druhému; môže sa nimi stanoviť neodôvodnený a neprimeraný prenos
-------	--	---	---	---

				hospodárskeho rizika z jedného obchodného partnera na druhého; alebo sa nimi môže vytvoriť výrazná nerovnováha medzi právami a povinnosťami jedného obchodného partnera. Určité praktiky môžu byť zjavne nekalé, aj keď ich obe strany odsúhlasia. V záujme zníženia výskytu takýchto praktík by sa mal na úrovni Únie zaviesť minimálny štandard ochrany pred nekalými obchodnými praktikami, ktoré môžu mať negatívny vplyv na životnú úroveň poľnohospodárskej komunity. Prístup minimálnej harmonizácie v tejto smernici umožňuje členským štátom prijať alebo ponechať v platnosti vnútroštátne pravidlá, ktoré idú nad rámec nekalých obchodných praktík uvedených v tejto smernici.“ Súčasne má MPRV SR zato, že doplnenie slova „navrhuje“ do skutkovej podstaty správneho deliktu nie je potrebné, nakoľko toto slovo je už obsiahnuté v pojmovom znaku správneho deliktu „požaduje“. Problematika zmeny v definičnom znaku správneho deliktu bola na rozporovom konaní dňa 11.11. 2020 so SZVPS otvorená a prediskutovaná. Výsledkom rozporového konania je sprecizovanie textu vecného odôvodnenia zmeny definície správneho deliktu (§ 14 ods. 1 zákona) v dôvodovej správe osobitnej časti, a to v znení vyššie uvedeného vysvetlenia. SZVPS na rozporovom konaní ustúpilo od zásadnej pripomienky. Rozpor bol odstránený.
SZVPS	§ 3, odsek (4), písmeno b) Ponechať súčasnú definíciu, tzv. logistického bonusu. ODVODNENIE: Novo navrhovaná definícia zúži pôsobnosť ustanovenia a nesprávne sa tým domnieva, že zmenou vlastníckeho práva k potravinu na odberateľa už nie je od dodávateľa žiadúce poskytnúť odberateľovi plnenie za distribúciu na finálne miesto dodania. V praxi sa naopak využíva možnosť dodávok na logistické centrá a medzisklady, pričom takáto logistická pomoc znižuje náklady dodávateľa v súvislosti s dodaním tovaru a poskytnutie zľavy by za týchto podmienok malo byť umožnené, bez ohľadu na zmenu vlastníctva tovaru.	Z	ČA	Ustanovenie § 3 ods. 4 písm. c), ktoré bolo predložené do pripomienkového konania, bolo na základe vznesených pripomienok upravené tak, aby bola umožnená výnimka (písomne, vopred, 3%) v prípadoch, ak zabezpečuje odberateľ logistiku potravinu od dodávateľa na tzv. logistické centrum (prípadne priamo na predajňu). Novonavrhované znenie ustanovenia § 3 ods. 4 písm. c) znie: „c) <i>dodávateľovi</i>

				nevznikli náklady s dodaním potraviny odberateľovi, ak ide o činnosť podľa odseku 3 písm. b)“. Rozpor odstránený.
SZZV	K vlastnému materiálu Slovenské združenie pre značkové výrobky dôrazne žiada, aby navrhovaná novela zákona o neprimeraných podmienkach v obchode s potravinami dala reguláciu dodávateľsko-odberateľských vzťahov do súladu s Ústavou SR, právom Európskej únie a základnými princípmi rovnakých práv pre každého účastníka trhu. Z uvedeného dôvodu žiadame, aby nad rámec predstavenej novely boli zo zákona o neprimeraných podmienkach v obchode s potravinami a súvisiacej legislatívy v podobe zákona o potravinách odstránené tie ustanovenia, na ktoré poukázala Európska komisia Slovenskej republiky v rámci Letter of formal notice z 2. júla 2020. Akceptovanie týchto pripomienok v rámci legislatívy považujeme za priame naplnenie Programového vyhlásenia vlády v časti poľnohospodárstvo, kde sa uvádza záväzok zosúladiť predmetnú legislatívu s právom EÚ. V tomto ohľade obzvlášť upozorňujeme na ustanovenie § 12 odst. 1 písm. q) Zákona o potravinách, ktoré sa dostalo do zákona v rámci druhého čítania v Národnej rade SR pozmeňujúcim návrhom poslankyne SNS, Evy Antošovej bez akýchkoľvek vyhodnotení právnych a ekonomických dopadov a zaviedlo povinné uvádzanie minimálne 50% domácich produktov pri akejkoľvek propagácii potravinárskych alebo poľnohospodárskych produktov. Pokračovanie v uplatňovaní predmetnej regulácie udržiava Slovenskú republiku v stave porušovania práva Európskej únie, ktorej sme neoddeliteľnou súčasťou a z ktorej podpory čerpáme. Slovenská republika takto navyše vytvára prekážky pre slobodné podnikanie a poškodzuje existujúce aj budúce investície. V neposlednom rade sú obmedzované práva spotrebiteľa, ktorému sa takouto reguláciou zužuje možnosť voľby a výberu najvýhodnejšej ponuky vychádzajúcej zo slobodnej súťaže dodávateľov. V mene členov Slovenského združenia pre značkové výrobky, ktorých časť má aj na Slovensku potravinársku výrobu, sa hlásime k takým riešeniam podpory domácej potravinárskej produkcie, ktorá bude v súlade s právom Európskej únie.	Z	N	Pripomienka je nad rámec predkladanej novely zákona a vecne nesúvisí s jej obsahom. Pripomienka sa dotýka zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 152/1995 Z. z. o potravinách v znení neskorších predpisov a rieši sa v samostatnom konaní s Európskou komisiou, pričom odôvodnenie pripomienky je názor sťažovateľa, ktorý prezentoval v sťažnosti na Európsku komisiu ešte pred legislatívnym procesom predkladanej novely zákona. Nakoľko ide názor pripomienkujúceho subjektu, ktorý nespĺňa náležitosti pripomienky podľa čl. 14 ods. 1 Legislatívnych pravidiel vlády SR, predkladateľ na pripomienku nie je povinný prihliadať ani ju vyhodnocovať. Napriek tomu MPRV SR za účelom objasnenia problematiky uvedenej v pripomienke dňa 10.11. 2020 uskutočnilo so SZZV rozporové konanie.
ZO SR	Návrhu novely zákona č. 91.2019 Z.z. o neprimeraných podmienkach v obchode s potravinami (pripomienky v rámci MPK) I. Všeobecné pripomienky – zásadné Predložený návrh novely zákona č. 91/2019 Z.z. o neprimeraných podmienkach v obchode s potravinami predkladateľ MPaRV SR iba formálne zdôvodňuje transpozíciou Smernice EP a Rady (EÚ) č. 2019/633 o nekalých obchodných praktikách vo vzťahoch medzi podnikmi v poľnohospodárskom a potravinovom reťazci (ďalej iba ako „Smernica“). Základným princípom Smernice je regulácia dodávateľsko-odberateľských obchodných vzťahov v rámci potravinového reťazca, s cieľom odstránenia istej	Z	N	Pripomienka nad rámec predkladanej novely zákona. Smernica (EÚ) 2019/633 je transponovaná spôsobom a v rozsahu, v akom si to vyžaduje aplikačná prax a ako to umožňuje čl. 9 smernice. Národná právna úprava je prísnejšia v subjektívnej pôsobnosti, keďže sa vzťahuje na subjekty bez ohľadu na tzv. threshold. Uvedené má logický podklad, keďže ak by sa právna úprava vzťahovala iba na

	nerovnováhy v týchto vzťahoch primeranými prostriedkami, výlučne v prospech malých a stredných podnikov pôsobiacich v potravinárstve, tzn. prijatá regulácia podľa Smernice chráni malé a stredné podniky vo vzťahu k veľkým podnikom so značnou ekonomickou silou a vyslovene uvádza, že „by sa malo predísť tomu, aby sa ochrana poskytovala hospodárskym subjektom, ktoré nie sú zraniteľné alebo ktoré sú oveľa menej zraniteľné ako ich menší partneri alebo konkurenti.“ V slovenskom právnom predpise (zákon č. 91/2019 Z.z., vrátane pripravovanej novely) uvedený základný princíp a cieľ úplne absentuje a predkladatelia iba využívajú možnosť, poskytnutú Smernicou, na prijatie prísnejšej regulácie na národnej úrovni. Výsledkom uvedeného ponímania transpozície Smernice je plošná regulácia dodávateľsko-odberateľských vzťahov bez rozlíšenia veľkosti subjektov v týchto vzťahoch ako aj bez rozlíšenia ich ekonomickej a vyjednávacej sily. Paušálne poskytnutie ďalších výhod dodávateľom bez rozlišovania ich ekonomickej sily, posilňuje postavenie medzinárodných výrobných (dodávateľských) reťazcov na trhu, čo prináša problémy menším dodávateľom, najmä slovenským výrobcom potravín ako aj ťažšie vyjednávaciu pozíciu menších slovenských odberateľov s nadnárodnými dodávateľmi, čo v neposlednom rade vedie aj k ich priamej likvidácii. S tým súvisí tiež nulový efekt vo vzťahu k podpore predaja domácich výrobkov, ktorý prekladatelia opakovane deklarujú ako hlavný cieľ tejto legislatívy. Zároveň je potrebné zdôrazniť, že zahraničné odberateľské obchodné reťazce táto regulácia podstatne nezasiahne s tým, že najťažšie dopady budú opäť znášať slovenskí obchodníci, ktorí reálne držia domácu potravinovú produkciu nad vodou. Zavedenie prísnejších vnútroštátnych pravidiel nad rámec Smernice do zákona č. 91/2019 Z.z. bez toho, aby sa sledovala proporionalita fungovania vnútorného trhu spôsobilo, že predmetný zákon je poznamenaný prvkami goldplatingu. Cieľom Smernice je umožniť členským štátom začleniť príslušné pravidlá do ich vnútroštátneho právneho poriadku tak, aby mohli zaviesť kompaktné režimy a v tejto súvislosti dovolená prísnejšia regulácia by nemala spôsobovať konkurenčnú nerovnováhu a nevýhodu. V tejto súvislosti je potrebné spomenúť, že Smernica obsahuje 15 skutkových podstát nekalých praktík, pričom aktuálne platný zákon ich obsahuje 48, (vrátane 5 nových v aktuálnej novele) spolu s absurdnou tzv. generálnou klauzulou, ktorá umožňuje postihovať skutkovo nevymedzené aktivity regulovaných subjektov na základe subjektívneho voľného posúdenia orgánov štátnej kontroly, čím je v absolútnej miere narušený princíp právnej istoty dotknutých podnikateľov vyváženosť fungovania vnútorného trhu. Z uvedeného dôvodu považujeme za potrebné transponovať základnú regulačnú zásadu Smernice, aby medzinárodné výrobné (dodávateľské) reťazce nepodliehali ochrane a neboli naďalej protežované v obchodných vzťahoch uvedeným zákonom. Uvedené je možné dosiahnuť stiahnutím novely zákona č., 91/2019		vzťahy „veľký odberateľ“ a „malý/stredný dodávateľ“ výsledok by bol, že veľký odberateľ by spolupracoval výlučne len s veľkými dodávateľmi, čím by sa pochopiteľne vyhol regulácii. Tým by došlo ku deštrukcii malých a stredných dodávateľov potravín, s ktorými by vzhľadom na reguláciu maloobchodu prestal spolupracovať. Právna úprava by mala opačný efekt, keďže cieľom je ochrana malých a stredných prvovýrobcov a spracovateľov potravín. Dňa 9.11. 2020 MPRV SR uskutočnilo rozporové konanie so ZO SR. ZO SR trvá na zásadnej pripomienke. Rozpor trvá.
--	---	--	--

	Z.z. z legislatívneho procesu a jej prepracovaním takým spôsobom, aby bola transponovaná Smernica v jej základných princípoch z hľadiska rozsahu regulácie, vymedzenia skutkových podstatí nekalých obchodných praktík ako aj ich sankcionovania. V tejto súvislosti dávame do pozornosti režim transpozície európskych smerníc do národných právnych predpisov, ktorý spočíva v tom, že krajiny EU, vrátane Slovenska, musia prijať príslušné opatrenia v rámci právneho rámca Smernice, ktorý tvoria jej hlavné zásady (princípy). Jednou z hlavných zásad Smernice, ktorá v zmysle režimu implementácie európskych smerníc musí byť zakomponovaná do národného zákona č. 91/2019 Z.z. je ochrana malých a stredných podnikov vo vzťahu k veľkým podnikom so značnou ekonomickou silou.			
ZO SR	Návrhu novely zákona č. 91.2019 Z.z. o neprimeraných podmienkach v obchode s potravinami (pripomienky v rámci MPK) II. Osobitné pripomienky V prípade, ak naša všeobecná pripomienka, spočívajúca v úplnom prepracovaní návrhu novely nebude akceptovaná, uvádzame nasledovné zásadné pripomienky k predloženému zneniu návrhu novely zákona:	Z	N	Z legislatívno-technického hľadiska nejde o pripomienku podľa čl. 14 prvej až tretej vety Legislatívnych pravidiel vlády SR, a preto predkladateľ nie je povinný na túto pripomienku prihliadať a ani ju vyhodnocovať. Všetky osobitné pripomienky uplatnené ZO SR v rámci pripomienkového konania boli dňa 9.11. 2020 na rozporovom konaní otvorené a prediskutované. Slovenská republika je povinná transponovať smernicu (EÚ) 2019/633. V tabuľke zhody, ktorá tvorí súčasť sprievodných dokumentov k vlastnému materiálu, je odkaz na transpozíciu jednotlivých článkov tejto smernice.
ZO SR	Pripomienka k § 14 ods. 3 Pokuty Návrh: „Ministerstvo pôdohospodárstva uloží účastníkovi obchodného vzťahu, ktorý sa dopustí správneho deliktu tým, že v obchodnom vzťahu požaduje, dohodne alebo uplatní neprimeranú podmienku v a) § 3 ods. 5 písm. a), p) alebo písm. r), pokutu do 10 000 eur b) § 3 ods. 5 písm. b), c), o) alebo písm. y), pokutu do 30 000 eur c) § 3 ods. 5 písm. d), e), i) až n), q), s) až u), w), x), z), aa) alebo ac), pokutu do 50 000 eur“ Odôvodnenie: Sankčný rozsah pokút, ktoré obsahuje platný zákon považujeme za neprimeraný a krajne represívny, preto navrhujeme zníženie horných hraníc sankčných rozsahov znížiť	Z	N	Pripomienka je nad rámec predkladanej novely zákona a vecne nesúvisí s jej obsahom. Novela zákona nijakým spôsobom neupravuje a ani nemení výšky pokút, ktoré môže MPRV SR uložiť účastníkovi obchodného vzťahu, ak sa dopustí správneho deliktu podľa § 14 zákona. Rozmedzie, v ktorom umožňuje zákon správny orgán uložiť peňažnú sankciu, je nastavené tak, aby správny orgán pri určení výšky mohol zohľadniť všetky okolnosti (t.j. či sa porušiteľ dopustil porušenia zákona prvýkrát alebo opakovane; aké sú hospodárske výsledky porušiteľa, aby mu nebola uložená likvidačná peňažná sankcia atď.), a preto je rozmedzie v ustanovení § 14 ods. 3 zákona nastavené veľmi

				široko, tzn. spodná hranica 0 eur a horná hranica 100 000 eur (§ 14 ods. 3 písm. a) zákona), 300 000 eur (§ 14 ods. 3 písm. b) zákona), 500 000 eur (§ 14 ods. 3 písm. c) zákona) a 20 % kúpnej ceny, ak k zaplateniu kúpnej ceny dôjde neskôr ako 15 dní odo dňa uplynutia lehoty splatnosti. Účelom hornej výšky peňažnej sankcie je, aby mala pre porušiteľa pri zohľadnení jeho hospodárskeho výsledku odradzujúci efekt a bola účinná. Nastavené sankčné rozmedzie v zákone je aj plne v súlade s čl. 6 smernice (EÚ) 2019/633, podľa ktorého „sankcie musia byť účinné, primerané a odradzujúce vzhľadom na povahu, trvanie, opakovanie a závažnosť porušenia“. Dňa 9.11. 2020 sa konalo rozporové konanie. Problematika sankčného rozsahu pokút bola na rozporovom konaní so Zväzom obchodu SR otvorená a prediskutovaná. Zväz obchodu SR na rozporovom konaní ustúpil od zásadnej pripomienky. Rozpor bol odstránený.
ZO SR	bodu 16 (§ 18b) Prechodné ustanovenie Návrh: Vzhľadom k tomu, že zmluvy na rok 2021 sú už uzatvorené, v záujme predchádzania zbytočnej administratívnej záťaži navrhujeme, aby sa zmluvy, uzatvorené na rok 2021 po nadobudnutí účinnosti novely už nemuseli upravovať.	Z	A	
ZO SR	novelizáčnemu bodu 9. (§ 4 odsek 1): Podnety Návrh: Na konci doplniť novú vetu nasledovne: „Kontrolu vykonáva Ministerstvo pôdohospodárstva a rozvoja vidieka SR (ďalej len „ministerstvo pôdohospodárstva“). Ministerstvo pôdohospodárstva môže vykonať kontrolu u kontrolovaného subjektu z vlastného podnetu alebo z podnetu inej osoby. Na anonymné podnety sa neprihliada a nebudú predmetom kontroly.“ Odôvodnenie: Predchádzalo by sa tak neodôvodneným, resp. nepodloženým kontrolám, ktoré by anonym mal záujem poslať na odberateľa, napr. len za účelom poškodenia dobrého mena konkurenta. Osoba, ktorá má ozajstný záujem na odstránení neprimeranej podmienky, o ktorej má poznatky, v takom prípade by nemala mať problém podpísať sa pod podnet.	Z	N	Možnosť anonymných podnetov je základným pilierom celého predpisu. V minulosti malo adresné podanie podnetu dodávateľom veľa krát fatálne následky pre tohto dodávateľa. Anonymita, resp. ochrana identity podávateľa podnetu je aj základným princípom uvedeným v smernici (EÚ) 2019/633. Podanie anonymného podnetu nezakladá MPRV SR obligatórnu povinnosť vykonať kontrolu. Dňa 9.11. 2020 MPRV SR uskutočnilo rozporové konanie so ZO SR. ZO SR od zásadnej pripomienky ustúpil. Rozpor bol odstránený.
ZO SR	novelizáčným bodom 1 a 2 (§ 2 písm. b), c)) Združenie Návrh: Uvedené body navrhujeme z tohto návrhu zákona v y p u s t i ť a ponechať pôvodné znenie zákona. Odôvodnenie: → Smernica viaže reguláciu	Z	N	Čl. 2 smernice (EÚ) 2019/633 priamo pri definícii odberateľa aj dodávateľa predpokladá, že pod tento pojem je možné subsumovať aj

	dodávateľsko-odberateľských vzťahov v oblasti potravín len na združenia výrobcov a združenia organizácií výrobcov a len v súvislosti s ich ochranou. Z toho dôvodu paušálne ustanoviť reguláciu s negatívnym dopadom (vrátane sankcií) v zmysle tohto zákona na všetky združenia nie je v súlade s uvedenou zásadou Smernice. V tejto súvislosti dávame do pozornosti režim transpozície európskych smerníc (prijímanie príslušných opatrení v rámci právneho rámca Smernice, ktorý tvoria jej zásady). Okrem toho, zahrnutie združení do zákona je neopodstatnené aj z nasledovných dôvodov: • za prípadné porušenie zákona za ten istý delikt bude zodpovedné a sankcionované združenie ako aj člen združenia. • zákon rieši dodávateľsko-odberateľské vzťahy v oblasti potravín a preto zaradenie združenia, ktoré neuzatvára zmluvy do tohto zákona nezodpovedá realite obchodných vzťahov • nie je objektívne možné, aby združenie plnilo povinnosti, vyplývajúce zo zákona, ak nemá žiaden obrat z potravín (napr. počítanie 3% z obratu pri distribúcii a marketingových aktivitách) → Preto z hľadiska naplnenia účelu zákona je plne postačujúce, že sú regulovaní odberatelia a dodávatelia, ktorí sú priamymi subjektami dodávateľsko-odberateľského reťazca v obchode s potravinami a medzi ktorými sa riešia vzťahy, ktoré sú predmetom zákona č. 91/2019 → Z hľadiska dopadov by išlo o zásah výlučne voči slovenským obchodníkom			„skupinu takýchto fyzických alebo právnických osôb“. V rámci správneho trestania platia zásady trestného práva vrátane zásady „ne bis in idem“, t.j. situácia, ktorá je uvedená v pripomienke nemôže nastať. Prípád od prípadu orgán kontroly posudzuje, či spadá v danom prípade skupina fyzických osôb alebo právnických osôb pod pojem odberateľ alebo dodávateľ. Čl. 9 smernice (EÚ) 2019/633 Slovenskej republiky umožňuje prijať prísnejšiu právnu úpravu, ako je v smernici, avšak neumožňuje Slovenskej republike prijať právnu úpravu menej prísnu v porovnaní so smernicou. Ak by sme pod pojmom odberateľ alebo dodávateľ nepovažovali skupinu takýchto osôb, bolo by začaté voči Slovenskej republike zo strany Európskej komisie konanie pre nesprávnu transpozíciu smernice. Nejde totiž o dobrovoľnú transpozíciu smernice, a preto je predmetné ustanovenie v smernici povinné (záväzné) a musí sa transponovať do právneho poriadku Slovenskej republiky. Dňa 9.11. 2020 MPRV SR uskutočnilo rozporové konanie so ZO SR. ZO SR trvá na zásadnej pripomienke. Rozpor trvá.
ZO SR	novelizáčnemu bodu 5 (§ 3 ods. 5 písm. f)) Lehoty splatnosti Návrh: Uvedený bod navrhujeme zmeniť v súlade so znením Smernice nasledovne: Alt. 1: V §3 ods. 5 písm. f) znie: f) neuhradenie kúpnej ceny v lehote splatnosti, ktorá je najviac 60 dní odo dňa vystavenia faktúry za dodanie potraviny alebo najviac 30 dní od vystavenia faktúry za dodanie vybranej potraviny; Alt. 2: V §3 ods. 5 písm. f) znie: f) neuhradenie kúpnej ceny v lehote splatnosti, ktorá je do 30 dní odo dňa doručenia faktúry za potravinu alebo do 45 dní odo dňa dodania potraviny, podľa toho, ktorý z týchto dvoch dátumov je neskorší, alebo neuhradenie kúpnej ceny v lehote splatnosti, ktorá je 20 dní odo dňa doručenia faktúry za vybranú potravinu alebo 30 dní odo dňa dodania vybranej potraviny, podľa toho, ktorý z týchto dvoch dátumov je neskorší. Odôvodnenie: Platby za dodaný tovar sa realizujú až po doručení faktúr a v niektorých prípadoch účtovný systém maloobchodníkov a veľkoobchodníkov ani nedovoľuje zrealizovať platby pred zaregistrovaním príslušných faktúr. Prijemcovia faktúr nimi potrebujú disponovať, okrem iného pre potreby vedenia	Z	N	Pripomienka je nad rámec predkladanej novely zákona. Návrh zákona žiadnym spôsobom neupravuje dĺžky lehôt splatnosti, ale výlučne transponuje smernicu (EÚ) 2019/633 tým, že vylučuje z režimu ustanovenia § 3 ods. 5 písm. f) zákona platby vykonávané v rámci programu podľa čl. 23 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1308/2013 zo 17. decembra 2013, ktorým sa vytvára spoločná organizácia trhov s poľnohospodárskymi výrobkami, a ktorým sa zrušujú nariadenia Rady (EHS) č. 922/72, (EHS) č. 234/79, (ES) č. 1037/2001 a (ES) č. 1234/2007 (Ú. v. EÚ L 347, 20.12.2013) v platnom znení a platby vykonávané verejnými poskytovateľmi

	účtovníctva, riadnej evidencie a pre účely DPH. Bez faktúry nemôžu kupujúci uplatniť odpočet DPH alebo požiadať o vrátenie DPH (dodací list nepostačuje pre tieto účely). Z toho dôvodu nie je primerané požadovať od obchodníkov platiť za dodaný tovar bez faktúry, nakoľko v momente dodania tovaru výsledná suma ani nemusí byť známa. Doručenie faktúry je neskorší termín na splatnosť ako dodanie tovaru a preto aj nastavenie splatnosti len na doručenie faktúry a z toho dôvodu takto nastavený režim je aj v súlade so Smernicou, nakoľko Smernica stanovuje dva termíny na výber, a to v závislosti od toho, ktorý termín je neskorší. Podľa zákona č. 222/2004 Z.z. o DPH musia dodávatelia tovaru vystaviť faktúru do 15 dní od dodania tovaru. Uvedená lehota sa aplikuje na vystavenie faktúry, ale nie na jej doručenie a neexistuje ani žiadny iný predpis, ktorý by upravoval, ako by faktúra mala byť doručená. Prax vystavovania faktúr u niektorých dodávateľov v kombinácii s kratšou lehotou splatnosti a množstvom času, ktorý dodávateľ potrebuje na vystavenie a doručenie faktúry (väčšinou 3 až 4 dni) a ktorý odberateľ potrebuje na spracovanie faktúry a zrealizovanie platby (väčšinou 5 až 7 dní) vedie k mnohým situáciám, kedy je pre odberateľa fyzicky nemožné zaplatiť načas. Tento proces sa ešte predlži, ak je tovar dodávaný externou spoločnosťou. Už samotné platné znenie §3 ods. 5 písm. f) zákona je v príkrom nesúlade so Smernicou EP a Rady č. 2011/7/EU o boji proti oneskoreným platbám v obchodných transakciách, transponovanej do Obchodného zákonníka zákonom č. 9/2013 Z. z. Predmetná smernica práve naopak umožňuje v zmluve dojednať aj dlhšiu lehotu splatnosti od dodania tovaru alebo poskytnutia služby, ktorá nesmie presiahnuť 60 dní odo dňa doručenia faktúry alebo inej výzvy dodávateľa. V danom prípade ide o zásadným spôsobom obmedzovaný princíp zmluvnej voľnosti (§ 263 Obch. zák.). Zdôrazňujeme, že návrh novely je zároveň v priamom rozpore so znením samotnej transponovanej Smernice, ktoré nekalé praktiky súvisiace s oneskorenými platbami explicitne upravuje v čl. 3 tak, že pri potravinách podliehajúcich rýchlej skaze Smernica stanovuje hranicu 30 dní od dodania alebo 30 dní od vystavenia faktúry a pri ostatných potravinách je stanovená hranica 60 dní od dodania alebo 60 dní od vystavenia faktúry. Zároveň Smernica stanovuje uvedený režim lehôt splatnosti alternatívne vo väzbe jednak na dodanie tovaru, ako i na fakturáciu.			zdravotnej starostlivosti. Smernica(EÚ) 2019/633 v čl. 9 umožňuje členským štátom EÚ v prípade potreby prijať prísnejšiu právnu úpravu ako v smernici. Z aplikačnej praxe sa dĺžky lehôt a nastavenie splatnosti preukázali ako správne nastavené vzhľadom na cieľ zákona chrániť (resp. vybalancovať) postavenie spracovateľov a prvovýrobcov. Posunutie splatnosti na moment doručenia by mohlo byť odberateľmi zneužívané na posúvanie splatnosti spôsobom, že by si vyžiadali poslednú dodávku až 30. deň, čím by bola splatnosť de facto 45 dní od prvej dodávky potraviny. Spustilo by to plošné využívanie tohto systému. Zmluvné strany si musia upraviť vzťah spôsobom, aby mal odberateľ dostatok času na úhradu faktúry. Dňa 9. 11. 2020 uskutočnilo MPRV SR rozporové konanie so ZO SR. Problematika lehôt splatnosti bola na rozporovom konaní so ZO SR otvorená a prediskutovaná. Rozpor trvá.
ZO SR	novelizáčnemu bodu 4 (§ 3 ods. 3 písm. b + § 3 ods. 4 písm. c)) Distribúcia Návrh: V § 3 ods. 4 písm. c) navrhujeme vypustiť navrhované znenie písm. c) a p o n e c h a ť p ô v o d n é znenie „c) dodávateľ nemá možnosť dodávať potraviny odberateľovi, ak ide o činnosť podľa odseku 3 písm. b)“ Nové znenie: „Neprimeranou podmienkou nie je peňažné plnenie alebo nepeňažné plnenie dodávateľa odberateľovi podľa odseku 3, ak a) je dohodnuté vopred, b) je uzatvorené v písomnej forme.“ c) dodávateľ nemá možnosť dodávať potraviny	Z	ČA	Ustanovenie § 3 ods. 4 písm. c), ktoré bolo predložené do pripomienkového konania, bolo na základe vznesených pripomienok upravené tak, aby bola umožnená výnimka (pisomne, vopred, 3%) v prípadoch, ak zabezpečuje odberateľ logistiku potraviny od dodávateľa na tzv. logistické centrum (prípadne priamo na

	odberateľovi, ak ide o činnosť podľa odseku 3 písm. b) Odôvodnenie: V obchodnej praxi je bežné a nie ojedinelé, že mnohí dodávatelia nemajú vytvorené kapacity na účely distribúcie a reálne nie sú schopní dodávať tovar priamo do maloobchodných prevádzok napr. v rámci najväčšieho domáceho obchodného systému COOP Jednota, ktoré sú na vidieku aj v odľahlejších obciach. Je teda aj v ich záujme, že pokrytie tejto činnosti zabezpečuje odberateľ tým, že túto činnosť vykoná za dodávateľa z jedného miesta (logistického skladu, ktorý odberateľ postavil ako investíciu z vlastných prostriedkov). S týmito službami distribúcie sú dodávatelia plne uzrozmnení, keďže poskytované služby distribúcie im reálne šetria náklady ďaleko nad rámec poskytovaného finančného protiplnenia. Ide celkom jednoznačne o princíp win-win. V opačnom prípade by dodávatelia museli dodávať tovar priamo do predajní mimo logistické centrá odberateľov a v prípade, ak by nemali kapacity na takéto dodávky museli by si takúto službu zabezpečiť a zaplatiť za ňu. Zrušenie pôvodného znenia písm. c), ktoré umožňovalo dodávateľom využiť služby odberateľov, ak nemali svoje kapacitné možnosti by kolidovalo s bežnou obchodnou praxou. Opätovne zdôrazňujeme skutočnosť, že v prípade služieb distribúcie ide o vzájomne prospešnú činnosť, ktorá je výhodná pre všetky zúčastnené subjekty, pričom v záujme nezneužívania tohto plnenia na neprimeraný jednostranný prospech platí zákonom stanovený limit 3% z ročného obratu dodávateľa. Ďalšie obmedzovanie tohto režimu stanovením platieb za distribúciu do nadobudnutia vlastníckeho práva odberateľa k potravinu považujeme za neopodstatnené a z hľadiska dopadov na subjekty pôsobiace na trhu za šikanózne. Deklarovaným účelom zákona č. 91/2109 Z.z. je zabezpečenie plynulosti dodávok tovarov dodávateľa a ich následný odber. Dôvodová správa k § 3 ods. 3 a 4 totiž uvádza, že: „Filozofiou odsekov 3 a 4 je umožniť peňažné plnenie alebo nepeňažné plnenie za služby, ktoré môžu objektívne prispieť k zlepšeniu predaja potraviny dodávateľa.“ Zároveň zo všeobecnej časti dôvodovej správy vyplýva, že hlavným účelom prijatia novej právnej úpravy zákona č. 91/2019 Z.z. je podpora domácej potravinovej produkcie.			predajňu). Novonavrhované znenie ustanovenia § 3 ods. 4 písm. c) znie: „c) <i>dodávateľovi nevznikli náklady s dodaním potraviny odberateľovi, ak ide o činnosť podľa odseku 3 písm. b)</i>“. Rozpor trvá.
ZO SR	novelizačnému bodu 12 (§ 14 ods. 1) Znevýhodňuje/môže znevýhodniť účastníka Pripomienka: Navrhuje sa zmena definičného znaku správneho deliktu za porušenie predmetného zákona spôsobom, že sa nebude postihovať konanie, ktoré „znevýhodňuje“ účastníka obchodného vzťahu, ale sa bude postihovať konanie, ktoré ho „môže znevýhodniť“ Uvedený bod navrhujeme v y p u s t iť a ponechať platné znenie zákona. Odôvodnenie: Snaha predkladateľov o uvedené zovšeobecnenie definície správneho deliktu naruša princíp právnej istoty dotknutých podnikateľov a bola by tak posilnená voľnosť uváženia v rámci výkonu kontroly zo strany štátnych orgánov. Z hľadiska znášania zodpovednosti	Z	N	Návrhom zmeny definičného znaku správneho deliktu nedochádza k zmene obsahu doteraz platného znenia ustanovenia správneho deliktu (§ 14 ods. 1 zákona), ale iba k jeho legislatívno-technickému spresneniu. Aj v súčasne platnom a účinnom znení sa za porušenie zákona považuje požadovanie, dohodnutie a uplatnenie, t.j. aj štádia v právnej teórii označované ako príprava alebo pokus. K precizovaniu súčasného znenia správneho deliktu MPRV SR

	za správny delikt podľa uvedeného zákona pod hrozbou vysokých pokút považujeme za kľúčové, aby bolo objektívne preukázané, či posudzované konanie odberateľa na základe vykonaného dokazovania reálne znevýhodňuje dodávateľa. Skutkové podstaty podľa uvedeného zákona nemajú ohrozujúci charakter, ale z ich vymedzenia vyplýva poškodzovanie dotknutého účastníka obchodného vzťahu. Preto potenciálne znevýhodňovanie ako základný znak všeobecnej definície správneho deliktu nemá opodstatnenie ani z hľadiska účelu samotného zákona.	pristúpilo z dôvodu, že definícia správneho deliktu neumožňovala preukázať znevýhodnenie druhého účastníka obchodného vzťahu vo forme požadovania a taktiež dohodnutia neprimeranej podmienky. Ide tu len o potenciálne znevýhodnenie, a preto je potrebná uvedená zmena. Určite sa nejedná o snahu MPRV SR zovšeobecniť definíciu správneho deliktu. Aj z recitálu smernice vyplýva, že nemusí dôjsť k samotnému znevýhodneniu, ale postačuje aj hrozba, potenciálne znevýhodnenie: „V rámci poľnohospodárskeho a potravinového dodávateľského reťazca sa bežne vyskytuje výrazná nerovnováha vo vyjednávacíj pozícii medzi dodávateľmi a odberateľmi poľnohospodárskych a potravinových výrobkov. Táto nerovnováha vo vyjednávacíj pozícii môže viesť k nekalým obchodným praktikám, keď sa väčší obchodní partneri so silnejšou pozíciou usilujú presadiť určité praktiky alebo zmluvné dojednania, ktoré sú v ich prospech v súvislosti s predajnou transakciou. Takéto praktiky sa napríklad: môžu výrazne odchyľovať od poctivého obchodného správania, môžu byť v rozpore so zásadami dobromyseľnosti a čestnosti a môžu byť jednostranne presadzované jedným obchodným partnerom voči druhému; môže sa nimi stanoviť neodôvodnený a neprimeraný prenos hospodárskeho rizika z jedného obchodného partnera na druhého; alebo sa nimi môže vytvoriť výrazná nerovnováha medzi právami a povinnosťami jedného obchodného partnera. Určité praktiky môžu byť zjavne nekalé, aj keď ich obe strany odsúhlasia. V záujme zníženia výskytu takýchto praktík by sa mal na úrovni Únie zaviesť minimálny štandard ochrany pred nekalými obchodnými praktikami, ktoré môžu mať negatívny vplyv na životnú úroveň
--	---	---

			<i>poľnohospodárskej komunity. Prístup minimálnej harmonizácie v tejto smernici umožňuje členským štátom prijať alebo ponechať v platnosti vnútroštátne pravidlá, ktoré idú nad rámec nekalých obchodných praktík uvedených v tejto smernici.“</i> Problematika zmeny v definičnom znaku správneho deliktu bola na rozporovom konaní dňa 9. 11. 2020 s ZO SR otvorená a prediskutovaná. Výsledkom rozporového konania je sprecizovanie textu vecného odôvodnenia zmeny definície správneho deliktu (§ 14 ods. 1 zákona) v dôvodovej správe osobitnej časti, a to v znení vyššie uvedeného vysvetlenia. ZO SR na rozporovom konaní ustúpil od zásadnej pripomienky. Rozpor bol odstránený.
ZO SR	§ 3 ods. 5 písm. ab) Generálna klauzula Znenie: „Neprimeranou podmienkou je aj ab) iné konanie alebo opomenutie konania účastníka obchodného vzťahu voči druhému účastníkovi obchodného vzťahu, ktoré sa odchyľuje od poctivého obchodného styku Návrh: Vypustiť Odôvodnenie: Navrhujeme vypustenie tzv. generálnej klauzuly neprimeranej podmienky bez konkrétneho skutkového vymedzenia, čo narušá princíp právnej istoty dotknutých podnikateľov a regulácia obchodných vzťahov sa tak posúva do sféry administratívnej svojvôle, kedy bez náležitej predvídateľnosti právnej normy až kontrolný orgán môže na základe voľného posúdenia kvalifikovať, či je určité konanie „protizákonné“ a uloží tak sankciu. Takáto právna konštrukcia zavádzanej regulácie je v priamom rozpore s predpismi vyššej právnej sily - Ústavou SR, medzinárodnými zmluvami, ktorými je Slovenská republika viazaná, ale aj všeobecne platnými právnymi princípmi, podľa ktorých akýkoľvek zásah do právnej integrity fyzických a právnických osôb musí mať náležitú oporu v zákone, musí byť odôvodnený legitímnym cieľom a prostriedky na jeho dosiahnutie majú byť primerané, pričom akýkoľvek sankčný postih musí byť dikciou právnej normy dostatočne predvídateľný. Zavedenie predkladateľom označenej tzv. generálnej klauzuly neprimeranej podmienky bez konkrétneho vymedzenia by v absolútnej miere narušilo princíp právnej istoty dotknutých podnikateľov a regulácia obchodných vzťahov sa tak posúva do sféry kontrolnej svojvôle, kedy bez náležitej predvídateľnosti právnej normy až kontrolný orgán bude na základe voľného posúdenia kvalifikovať, či je určité konanie „protizákonné“ a uložiť tak sankciu.	Z	N Pripomienka je nad rámec predkladanej novely zákona a vecne nesúvisí s jej obsahom. Novela zákona nijakým spôsobom neupravuje a ani nemení ustanovenie § 3 ods. 5 písm. ab) zákona. Vzhľadom na zaužívanú legislatívnu prax nielen v národnej ale aj v európskej a zahraničnej legislatíve nie je možné akceptovať argumenty týkajúce sa vzniku „právnej neistoty“. Generálna klauzula je nielen všeobecne dlhoročne akceptovaná a praktizovaná v právnom poriadku SR, v práve EÚ, v zahraničných právnych úpravách, ale aj priamo vyžadovaná v nadväznosti na závery národných súdov a rozhodovaciu prax ESD. V rámci nášho právneho poriadku, napr. ustanovenie § 8 zákona č. 136/2001 Z. z. o ochrane hospodárskej súťaže a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 347/1990 Zb. o organizácii ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ochrane hospodárskej súťaže“), v

			rámcí EÚ legislatívy, napr. čl. 102 ZFEÚ, v rámci zahraničných právnych poriadkov, napr. úprava v Nemecku a UK. Rozhodovacia prax národných súdov (napr. rozhodnutie NS SR sp. zn. 8Sžpu/1/2012 zo dňa 23.05.2013) a Európskeho súdneho dvora (napr. rozsudok ESD 85/76 Hoffmann Roche c/a Komisia). Súdny označili všeobecnú konštrukciu generálnej klauzuly za nevyhnutnú, vzhľadom na skutočnosť, že nie je možné normatívne podať úplný výpočet spôsobov, ktorými bude dochádzať k porušovaniu zákona. A zároveň uviedli, že správne orgány musia mať právo na základe generálnej klauzuly formulovať nové skutkové podstaty. Vyššie uvedené deklaroval aj Ústavný súd Slovenskej republiky. V uznesení Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 541/2016 zo 17. augusta 2016 sa uvádza „Pokiaľ zákon zakazuje určitý spôsob správania a konania, a to či už určením spôsobu konania alebo následku, nemožno ani pri absencii konkrétne vymedzenej skutkovej podstaty tvrdiť, že porušenie takého všeobecného (generálneho) pravidla nie je porušením zákona, a teda nie je v zmysle tohto zákona sankcionovateľné. Neexistencia konkrétnej definície pri súčasnej existencii generálnej klauzuly vedie k možnosti postihnúť širšie spektrum správania subjektov na trhu, ktoré môže mať škodlivé účinky na hospodársku súťaž. Je úlohou protimonopolného úradu takéto správanie zistiť včas, riadne ho podchytiť a zadefinovať ako skutkovú podstatu.“ Oblasť neprimeraných podmienok je obsahovo veľmi blízka oblasti ochrany hospodárskej súťaže. Zákon o ochrane hospodárskej súťaže v ustanovení § 8 uvádza: „(1) Dominantné postavenie na relevantnom trhu má podnikateľ alebo niekoľko podnikateľov, ktorí nie sú vystavení podstatnej
--	--	--	---

			súťaži a ktorí sa vzhľadom na svoju ekonomickú silu môžu správať nezávisle. (2) Zneužitím dominantného postavenia na relevantnom trhu je najmä a) priame alebo nepriame uplatňovanie neprimeraných cien alebo iných neprimeraných obchodných podmienok, b) obmedzenie výroby, odbytu alebo technického vývoja tovaru na úkor užívateľov, c) uplatňovanie rozdielnych podmienok pri zhodnom alebo porovnateľnom plnení voči jednotlivým podnikateľom, ktorými sú alebo môžu byť títo podnikatelia znevýhodňovaní v súťaži, alebo d) viazanie súhlasu s uzavretím zmluvy na podmienku, že druhá zmluvná strana prijme aj ďalšie záväzky, ktoré svojou povahou alebo podľa obchodných zvyklostí nesúvisia s predmetom tejto zmluvy. (3) Zneužívanie dominantného postavenia na relevantnom trhu je zakázané.“ To znamená, že oblasť hospodárskej súťaže obsahuje generálnu klauzulu dominantného postavenia a demonštratívny výpočet takýchto konaní. Optikou ZO SR by v tomto prípade išlo ešte o vägnejšiu definíciu, keďže postačuje, aby porušitelia neboli vystavení súťaži a vedeli sa správať nezávisle. V prípade generálnej klauzuly v zákone o neprimeraných podmienkach v obchode s potravinami je limit stanovený porušením tzv. „pochopiteľného obchodného styku“ ktorý je stanovený ustálenou judikatúrou. Pred prijatím generálnej klauzuly stačilo obchodným reťazcom zmeniť len jedno slovo v skutkovej podstate napr. vo fakturácii a nebola skutková podstata naplnená. Je preto pochopiteľné, že existuje výrazný tlak obchodných reťazcov na jej zrušenie, čo by im umožnilo efektívne obchádzať zákon. Príklad: Pred prijatím generálnej klauzuly bolo zakázané spoplatňovať spotrebiteľský prieskum. Obchodné reťazce to obišli tak, že
--	--	--	--

				spotrebiteľský prieskum fakturovali dodávateľom potravín ako „počítačové spracovanie údajov,“ a tým sa vyhli sankcii. Súd neakceptoval akúkoľvek odchýlku od gramatického znenia skutkových podstát. Pri absencii generálnej klauzuly nebude pre obchodné reťazce problém vymyslieť spôsob obídienia ktorejkoľvek skutkovej podstaty neprimeranej podmienky. Dňa 9. 11. 2019 sa konalo rozporové konanie. Problematika generálnej klauzuly bola na rozporovom konaní s ZO SR otvorená a prediskutovaná. ZO SR na zásadnej pripomienke trvá. MPRV SR však nemôže vzhľadom na vyššie uvedené zdôvodnenie pripomienku akceptovať. Rozpor trvá.
ZO SR	novelizačnému bodu 8. (§ 3 odsek 5 písm. ag)): Odvetné opatrenia Znenie: „Neprimeranou podmienkou je aj ag) vyhrážanie sa odberateľa dodávateľovi odvetnými obchodnými opatreniami alebo vykonávanie takých opatrení odberateľom, ak dodávateľ uplatňuje svoje zákonné právo alebo právo vyplývajúce zo zmluvy uzavretej medzi účastníkmi obchodného vzťahu“ Pripomienka: Predmetná skutková podstata neprimeranej podmienky síce vyplýva zo Smernice, avšak len ako právny rámec neprimeranej podmienky pre členské štáty EÚ. V rámci jej implementácie do národného zákona ju nestačí len odpísať, ale je potrebné ju konkretizovať na podmienky slovenských dodávateľsko-odberateľských vzťahov. Bez konkretizácie alebo bližšej charakteristiky tejto skutkovej podstaty by dochádzalo k výkladovým problémom a možnej neoprávnenej represii. Napríklad výzva na plnenie povinnosti dodávateľom s možnosťou vypovedania zmluvy v prípade nesplnenia tejto povinnosti by mohlo byť považované zo strany kontrolných orgánov za vyhrážanie sa, ale v skutočnosti by išlo o bežnú prax v rámci dodávateľsko-odberateľských vzťahov v súvislosti s požiadavkami na plnenie povinností.	Z	N	Nie je možné identifikovať (a ani to nie je účel všeobecne záväzného právneho predpisu) všetky teoreticky vzniknuté situácie a následne ich vyšpecifikovať. V praxi boli voči dodávateľom uplatňované odvetné opatrenia, čomu sa snaží smernica (EÚ) 2019/633 celkom zrejmé predísť. V prípade aplikácie sa skúma objektívny stav, t.j. v prípade, že sa odberateľ vyhráža vypovedaním zmluvy dodávateľovi, keď mu nezníži cenu, alebo nevyužije jeho logistiku by mohli byť považované za naplnenie navrhovanej skutkovej podstaty. V prípade, že by išlo o vypovedanie zmluvy z dôvodu, keď sú naň zákonné predpoklady a zároveň by to korešpondovalo aj s faktickým a objektívnym stavom, skutková podstata by naplnená nebola. Dňa 9.11. 2020 MPRV SR uskutočnilo rozporové konanie so ZO SR. ZO SR od zásadnej pripomienky ustúpilo. Rozpor bol odstránený.
ZO SR	novelizačnému bodu 8. (§ 3 odsek 5 písm. af)): Obchodné tajomstvo Znenie: „Neprimeranou podmienkou je aj af) neoprávnené získanie, využitie alebo sprístupnenie obchodného tajomstva dodávateľa odberateľom podľa § 51	Z	A	Zákon je postavený recipročne a teoreticky zastrešuje aj situácie, v ktorých môže byť dodávateľ porušený.

	Obchodného zákonníka, Pripomienka: Požadujeme to recipročne aj pre dodávateľa			
ZO SR	novelizačného bodu 7 (§ 3 ods. 5 písm. l)) Jednostranná zmena Znenie: Neprimeranou podmienkou je aj „l) jednostranná zmena platobných podmienok, kúpnej ceny, kvality dodávanej potraviny alebo podmienok dodania potraviny odberateľom, ak ide o frekvenciu dodania, spôsob dodania, miesto dodania, čas dodania alebo o objem dodávanej potraviny,“. Pripomienka: Uvedené doplnenie neprimeranej podmienky je nepreskúmateľné. Nie je zrejmé, čo znamená jednostranná zmena, ak napríklad podnikatelia pracujú so všeobecnými obchodnými podmienkami, kde ex lege sa vykonávajú vopred jednostranné zmeny. Má sa týmto ustanovením zakázať používanie všeobecných obchodných podmienok?	Z	N	Navrhované znenie novej neprimeranej podmienky je transpozíciou smernice (EÚ) 2019/633, konkrétne čl. 3 ods. 1 písm. c) tejto smernice. Slovenská republika je povinná uvedenú skutkovú podstatu nekalej obchodnej praktiky zakotviť do právneho poriadku Slovenskej republiky. Jedná sa o zmeny vzťahujúce sa na jednostranné úkony viazané na dodanie potravín. Používanie všeobecných obchodných podmienok, ktoré nie sú v rozpore so znením zákona, zakázané nie sú. Dňa 9.11. 2020 MPRV SR uskutočnilo rozporové konanie so ZO SR. ZO SR od zásadnej pripomienky ustúpilo. Rozpor bol odstránený.